మే 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

జీ-మేన్
సాహసకృత్యాలను
ఈ సంచికలో చదవండి

G-man

Back row (from left to right): Vanilla, Chocolate and Casata

Front row (from left to right): Pista, Italian Delight, Kaju Kismis, Mango 2-in-1, Butterscotch and Strawberry

Each is one type ya!

Discover
Andhra Pradesh
INDIA

భూగర్భంలో మనోహర దృశ్యాలు

ఆదిమ మానవులు కొండ గుహలలో నివసించేవారు. కొండలలోనే కాదు; భూగర్భంలో కూడా గుహలు ఉంటాయి. మనుషులు ప్రవేశించడానికి వీలయ్యేంత విశాలంగా భూమి లోపల సహజసిద్ధంగా ఏర్పడిన ఖాళీ ప్రదేశాలు గుహలు. అలాంటి గుహలను గురించి మరిన్ని విశేషాలను తెలుసుకుందాం.

ఆంధ్రప్రదేశ్ కర్నూలు జిల్లాలోని బెలుం గుహలను ఒకసారి సందర్శించి వద్దాం రండి. బిలం అంటే గుహ అని అర్థం. బిలం అన్నమాటే కాలక్రమంలో బెలుంగా రూపాంతరం చెందిందని చెబుతారు. భారతదేశంలో సమతల మైదానాలలో ఏర్పడిన చాలా పొడవైన గుహల సమూహం ఇదే. ఇది దాదాపు 3 కి.మీ. పొడవు ఉంటుంది. అందులో 2 కి.మీ. దూరం వరకు సులభంగా వెళ్ళి రావచ్చు. ఒక గుహ మరొక గుహతో కలిసి ఉండడంవల్ల ఒకే చోట చాలా పొడవైన గుహ ఏర్పడిందన్నమాట!

బెలుం గుహలలో పొడవాటి మార్గాలు, ఉన్నట్టుండి విశాలమైన మంటపాలలోకి దారితీస్తాయి. అక్కడక్కడ మంచినీటి చెలమలు, త్రోవలు ఉన్న విశాలప్రదేశాల పైకప్పుల నుంచి చిత్రవిచిత్రాకారాలతో 'స్టాలక్టైట్స్' అనే అద్భుతమైన స్ఫటికలింగాలు వేలాడుతూ కనిపిస్తాయి. గుహ నేల మీద కూడా రకరకాల 'స్టాలగ్మైట్స్' అనే సున్నపురాళ్ళ ఆకృతులు కనిపిస్తాయి.

నీటితో నిండిన బొగ్గుపులుసు వాయువు మట్టిలోని సున్నపురాతిని కరిగించినప్పుడు, అది పైకప్పు నుంచి కిందికి మెల్లమెల్లగా జారుతుంది. దాంతోపాటు ఉన్న ఖనిజాలతో కలిసి వివిధ ఆకారాల స్ఫటికలింగాలు ఏర్పడతాయి. పైకప్పు నుంచి ఈ ఖనిజాలతో కలిసిన సున్నపునీరు నేలపై బొట్లు బొట్లుగా పడడంవల్ల కాలక్రమంలో చిన్న చిన్న స్ఫటికలింగాలు ఏర్పడతాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ పర్యాటకాభివృద్ధి సంస్థ (టూరిజం డెవలప్‌మెంట్ కార్పొరేషన్) బెలుం గుహలను అందమైన పర్యాటక ప్రదేశంగా అభివృద్ధి చేసింది. పర్యాటకాభివృద్ధి సంస్థ గుహల లోపలి మురికినీటిని తొలగించి, మార్గాలు ఏర్పరచి, సుందర దృశ్యాలు కనిపించేలా వెలుతురును ఏర్పాటు చేసింది. లోపలి గుహలలోకి ఎల్లప్పుడూ నిర్మల వాయువు మరు వీచేలా ఏర్పాటు చేసింది.

అదిగో ఆ మెట్లగుండా ఇప్పుడు బెలుం గుహలలోకి ఒకసారి వెళ్ళివద్దాం, రండి!

ఇదిగో ఇప్పుడు సింహద్వారం గుండా మొదటి మంటపాన్ని చేరుకుంటాం. ఇందులో చిన్నదే అయినా చాలా అందమైన కొలను ఉంది. చిన్న జలపాతం, నీటిబుగ్గ ఉన్నాయి. ఇది ఈ గుహలలోని చాలా పెద్ద మంటపం అన్నమాట. దీని కప్పు ఎత్తు 9 మీటర్లు.

అదిగో భూగర్భంలోని మరొక మంటపం. అక్కడ కూడా చాలా చిత్రవిచిత్ర ఆకృతులతో స్ఫటికలింగాలు

ఏర్పడి ఉన్నాయి. అక్కడి నుంచి మరికాస్త ముందుకు వెళితే పాతాళగంగ మంటపాన్ని చేరుకుంటాం. అక్కడ ఒక చిన్న జలపాతం ఉంది.

గుహ ఉపరితలం కొన్నిచోట్ల 20 మీ. ఎత్తు కూడా ఉంటుంది. లోపలి గుహలలో ఒక లోతైన చార కప్పుగుండా వెళుతుంది. ఆ చార అందాన్ని మరింత పెంచడానికి దానికి దీపాలంకరణచేసి ఉన్నారు.

ఇక వలయాకారంగా ఉన్న మెట్లగుండా వెళితే, స్ఫటికలింగాలు అసంఖ్యాకంగా ఉన్న కోటిలింగాల మంటపాన్ని చేరుకుంటాం. చిన్న పరిమాణంలో హిమాలయ సాను మరు తల్లకిందులుగా వేళ్ళాడుతున్నట్టు ఇక్కడి ఆకృతులు కనిపిస్తాయి. ఇవి వివిధవర్ణాలలో ఉన్నాయి. వెలుతురను

బెలుంగుహలు

ఓ ప్రకృతి అద్భుతం!

ప్రతిబింబించే వాటిలోని ఖనిజపదార్థాలే అంద్రు కు కారణం.

ల´ల సింవత్సరాలనాటి ఈ ప్రాచీన గ్ హల గ్ రించి ఆధ్ర నిక కాలంలో బ్రిటిష్ భూ తత్వ శాస్త్రజ్ఞుదు రాబర్ట్ బ్రూ ఖ ఫై ట 1884లో మొట్టమొదట ప్రస్తావించాడ్ర. దాదామీజకశతాబ్దం తరవాత అంటే 1982-83లో డేనియ్ర ల గెబార్ అనే జర్మన భూతత్వశాస్త్రవేత్త నేతృత్వంలో ఒక 'స్పీలియోలజిస్టుల' బ ందం బెల్ర ం గ్ హల గ్ రించి కూలంకషంగా పరిశోధనల్ర జరిపింది.స్పీలియోలజి అంటే గ్ హల భౌతిక, భూ తత్వ, జీవఅంశాలను పరిశీలించే విభాగం. ఈ గ్ హలన్ర ప్రత్యేక పర్యాటక ఆకర్షణగా తీర్చిదిద్దడానికి 1999లో ఆంధ్రప్రదేశ పర్యాటకాభివ ద్ధి సంస్థ తన వ్యా జవ్రా న్యంలోకి తీస్ర కున్నది. గ్ హల అందాలను ఇన్ర వ్ డింపి జేయ్ర డానికి తగినంత వెల్ర త్ర ర్ర న్ర ఏర్పాట్ర చేసింది.

బెల్ర ం గ్ హలన్ర వ్రీ ర్ర తప్పక సిందర్శించండి. భూ గర్భంలోని వ్ నోహర ప్రక తిసిహజ సౌందర్యానికి వ్ రస్రూనాని వ్ చ్చ్రత్ర నకల్ర ఈ గ్ హల్ర! సిహవిద్యార్థులతో కలిసి ఈ గ్ హలన్ర చూ సిరావడం విద్యార్థులకు వినోదప్రిదంగాన్రూ విజ్ఞానదాయ్ర కంగాన్రూ ఉంట్ర ంది!

ఇక్కడికి ఎలా వెళ్ళాలో తెలుసా? కర్నూల్ర జిల్లా కొలిమి గ్ ండ్ల వ్ ండలం బెల్ర ం గ్రావ్ ంసిమీపింలో ఉన్నాయ్ర ఈ గ్ హల్ర. సిమీపి పిట్టణాల వ్ ంచి బస్సు సౌకర్యం ఉంది. కర్నూల్ర వ్ ంచి బనగానిపల్లి గ్ ండా 110 కి.మీ. * నంద్యాల వ్ ంచి 60 కి.మీ.* తాడిపత్రి వ్ ంచి 31 కి.మీ * అనంతపురం వ్ ంచి 84 కి.మీ. * బెంగ్ళూ ర్ర వ్ ంచి 270 కి.మీ.

పాఠశాల విద్యార్థులు ఇక్కడికి వినోదయాత్రలకు వెళ్ళాలంటే ఆంధ్ర ప్రదేశ్ పర్యాటకాభివృద్ధి సంస్థ కావలసిన ఏర్పాట్లు చేస్తుంది; తగిన సిలహాల్ర ఇస్తుంది.

చందమామ   సంపుటి: 112   మే 2005   సంచిక:5

ఈ సంచికలో ...

ఈ నెల విశేషాలు

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy $2
Annual subscription $20

Remittances in favour of Chandmama India Ltd.
to
Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097
E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: **900**
ఇండియాలో బుక్‌పోస్ట్ ద్వారా రూ. **144.00**
చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, మనిఆర్డర్ ద్వారాగానీ 'చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్' పేరిట పంపండి.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

గాంధీజీని స్మరించుకుందాం!

డెబ్బైఐదేళ్ళ క్రితం దేశ స్వాతంత్ర్యోద్యమాన్ని మలుపుతిప్పిన మహత్తర ఘట్టం మనదేశంలో జరిగింది. 1930 ఏప్రిల్ 6వ తేదీ గాంధీజీ గుజరాత సముద్ర తీరంలో అవినీతికరమైన ఉప్పు పన్నును నిరాకరించడమే అది. సబర్మతి ఆశ్రమం నుంచి 380 కి.మీ. దూరం పాదయాత్ర చేశాక అది జరిగింది. దేశ స్వాతంత్ర్యం కోసం గాంధీజీ చేసిన అపూర్వ త్యాగాన్ని స్మరించుకోవడానికీ, దానిని ప్రపంచానికి మరొక్కసారి చాటడానికీ, దండియాత్రను లాంఛన ప్రాయంగా మనదేశం మళ్ళీ జరిపింది.

75వ వార్షికోత్సవ దండియాత్ర బయలుదేరడానికి ముందు, దీన్ని గురించి సామాన్య ప్రజల మనోభావాలను తెలుసుకోవడానికి ఒక టీవీ బృందం కొందరిని ఇంటర్వ్యూ చేసింది. సామాన్య ప్రజలు, ముఖ్యంగా యువతరం దీనిపట్ల చూపిన నిర్లక్ష్యం, అశ్రద్ధ విచారం కలిగించేవిగా ఉన్నాయి. 21వ శతాబ్దంలో అహింస ఆచరణయోగ్యమేనా? అని కొందరు ప్రశ్నించడం మరీ దారుణం!

గాంధీజీ కాలధర్మం చెంది అరవైయేళ్ళు కూడా కాలేదు. అంతలోనే దేశం ఆయన్ను మరిచిపోయిందా? శక్తివంతమైన దేశాన్ని నిర్మించాలంటే మొదట దేశంకోసం తమ జీవితాలను త్యాగం చేసిన మహనీయులను మరిచిపోకూడదు. వాళ్ళు చేసిన మహత్తర త్యాగాలను యువతరానికి తెలియజేయడంలో ఉపాధ్యాయులకు ప్రధానమైన పాత్ర ఉంది. ఈ విషయంలో పత్రికలు, టీవీలు, రేడియోలు కూడా నిర్మాణాత్మకంగా కృషిచేయాలి.

జాతిపిత గాంధీజీతో పాటు, స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి తమ జీవితాలను త్యాగం చేసి, దేశ సౌభాగ్యానికి బాటలు వేసిన త్యాగధనులను అనునిత్యం స్మరించుకుందాం. ప్రతి ఒక్కరికీ కృతజ్ఞతాంజలి ఘటిద్దాం!

సంపాదకుడు : **విశ్వం**

నిజం నిప్పులాంటిది!

రాత్రి భోజనాలు చేసి పిల్లలు వచ్చేసరికి సావిత్రమ్మ బామ్మ ఏదో పుస్తకం చదువుకుంటున్నది. పదేళ్ళ రాంబాబు, "నిన్న మా బాబాయి ఆయన స్నేహితుడితో, 'కృష్ణమూర్తి తన తెలివితేటలతో పదిమంది కళ్ళు కప్పుదామనుకున్నాడు. అయినా నిజం నిప్పులాంటిది కదా? వాడికి తగిన శిక్ష పడింది,' అనడం విన్నాను. నిజం నిప్పులాంటిది అంటే ఏమిటి బామ్మా?" అని అడిగాడు.

బామ్మ వాణ్ణి ఆప్యాయంగా దగ్గరికి తీసుకుని, "కొందరు గోప్యంగా చెడ్డ పనులు చేస్తూ ఉంటారు. అయితే అది ఎప్పుడో ఒకప్పుడు బయటపడే తీరుతుంది. దీన్నే మీ బాబాయి చెప్పాడు. వెనకటికి రామచంద్రం, జోగినాథం అనే వాళ్ళు ఇలాగే ప్రవర్తించారు. వాళ్ళ కథ చెబుతాను వినండి" అంటూ ప్రారంభించింది:

గిరిపురం జమీందారు మాధవయ్య దివాణానికి ఒకసారి ఒక యువకుడు వచ్చి, "అయ్యా నా పేరు విశ్వనాథం. నా విద్య పరీక్షించి ఏదైనా ఉద్యోగం ఇప్పిస్తే, మీ పేరు చెప్పుకుని బతుకుతాను," అన్నాడు.

జమీందారు, "మా దివాణంలో రామచంద్రం, జోగినాథం అని ఇద్దరు పెద్దవాళ్ళు ఏనాటినుంచో పనిచేస్తున్నారు. నువ్వు మూన్నెల్లాళ్ళ పాటు వాళ్ళిద్దరి దగ్గరా పనిచెయ్యి. ఆ తర్వాత వాళ్ళు నిన్ను పనిలోకి తీసుకోమంటే, అప్పుడు చూద్దాం," అన్నాడు.

తెలివితేటలూ, మాటకారితనమూ కలిగిన విశ్వనాథం ప్రవర్తన, ఆ పెద్దవాళ్ళిద్దరికీ నచ్చింది. ఒక్కొక్క ఆడపిల్లే ఉన్న ఆ ఇద్దరికీ కూడా, విశ్వనాథాన్ని మంచి చేసుకుని, తమ పిల్లనిచ్చి పెళ్ళి చేద్దామన్న ఆలోచన వచ్చింది.

జోగినాథం వీలు దొరికినప్పుడల్లా విశ్వనాథంతో, "నువ్వు రామచంద్రాన్ని నమ్మకు. అతడికి జమీందారుకు దొంగ లెక్కలు చెప్పి డబ్బు జేబులో వేసుకునే అలవాటుంది," అనేవాడు.

ఇక రామచంద్రం విశ్వనాథంతో, "జోగినాథం చీటికీ మాటికీ ఇంట్లో ఎవరికో ఒకరికి

ఏదో రోగం వచ్చిందని కల్లబొల్లి ఏడుపులు ఏడ్చి, జమీందారు దగ్గర డబ్బు గుంజుతూనే ఉంటాడు. అలాంటి వాడితో జతకట్టావనుకో, నీకూ చెడ్డ పేరు రావడం ఖాయం!'' అంటూ పదే పదే చెబుతూండేవాడు.

ఈ పెద్దలు ఒకరిపై ఒకరు చెప్పుకునే చాడీలు వినీవినీ విసిగిపోయిన విశ్వనాథం, వాళ్ళ మాటల్లో ఉన్న నిజానిజాలు తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు. ఆ ఊరి కరణాన్ని కలుసుకుని పెద్దలు చెబుతూన్న మాటలు చెప్పాడు.

అంతా విన్న కరణం, ''ఇద్దరికి ఇద్దరూ మోసగాళ్ళే! ఆ రామచంద్రం శ్రీరామనవమి ఉత్సవాలకోసం జమీందారిచ్చిన డబ్బులో చాలా భాగం, సొంతం చేసుకున్నాడు. ఇక జోగినాథం-జమీందారు ధర్మసత్రం ఖర్చులకు ఇచ్చే డబ్బులో సగానికి పైగా స్వాహా చేస్తున్నాడు. ఇదంతా, నాకూ, గ్రామ పెద్దలకూ తెలుసు. అయినా జమీందారుకు వాళ్ళంటే ఎక్కడలేని నమ్మకం. అందుకే ఆయనతో అసలు సంగతి చెప్పలేకపోతున్నాం,'' అన్నాడు.

విశ్వనాథం జమీందారును ఏకాంతంలో కలుసుకుని, ఇరవై రోజులుగా రామచంద్రం జోగినాథాల ప్రవర్తన, ఆ ఇద్దరి పట్ల గ్రామ కరణం, పెద్దల అభిప్రాయం ఏమిటో వివరించి, ''తమరు అనుమతిస్తే, వారందరూ ఇప్పుడే వచ్చి దివాణం పెద్దలిద్దరి నిజస్వరూపమేమిటో, విన్నవించుకోగలరు,'' అన్నాడు.

జమీందారు, విశ్వనాథం మాటలకు ఒక్క క్షణం మాటరానట్టు ఉండిపోయి, ''కరణం, ఊరి పెద్దలూ వచ్చి సాక్ష్యం పలకనవసరం లేదు. వాళ్ళ నిజాయితీని నేనెరుగుదును. నిజం నిప్పులాంటిది కదా! ఎన్నాళ్ళని దాచగలరు? ఈ క్షణం నుంచీ రామచంద్రం, జోగినాథాలతో సహా ఉద్యోగులందరి మీదా అధికారిగా నిన్ను నియమిస్తున్నాను,'' అంటూ విశ్వనాథాన్ని మెచ్చుకున్నాడు.

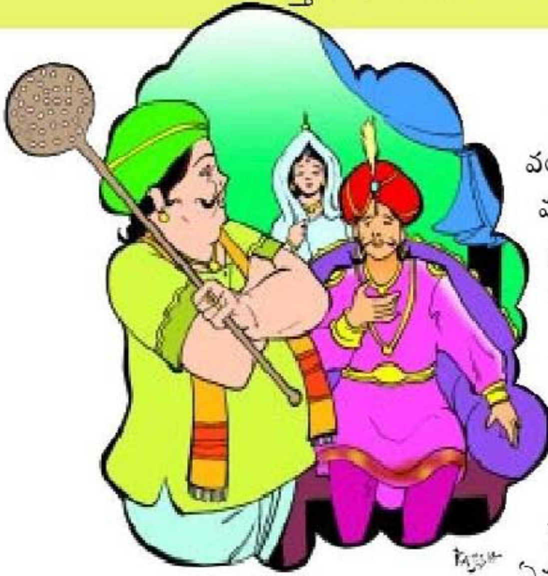
కథ ముగించిన బామ్మ, ''మనం చేసే చెడ్డ పనులు ఎంత రహస్యంగా చేసినా ఎప్పుడో ఒకప్పుడు బయట పడక తప్పదు. కాబట్టి మంచి పనులను చేయడమే అలవాటు చేసుకోవాలి. నిజం నిప్పులాంటిది అంటే ఏమిటో ఇప్పుడు తెలిసిందా?'' అన్నది.

''తెలిసింది, బామ్మా,'' అంటూ పిల్లలందరూ ఉత్సాహంగా తలలు ఊపారు.

పాఠకులకు కథల పోటీ (అక్టోబర్)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

రాజు-వంటవాడు

"అదనపుజీతం ఇస్తు, నా బావవు రిదికి వంట చేస్తావా?" అని అడిగిన రాజుకు, వంటవాడ్రు నవ్వు స్కిరించి, "˘వ్రి ంచండి వు హారాజా, వీ రు ఎంత జీతం ఇవ్వ జూపీనా, వీ కు వూ త్రవే వంట చేయ్రు గలన్రు," అన్నాడ్రు వినయ్రు ంగా.

రాజుకు పిట్టరాని కోపిం వచ్చింది. వంటవాడి కేసీ ఆ గ్రహింగా చూ శాడ్రు. అయ్రు నా, వంటవాడ్రు తలవంచ్రు కొని, చేత్రు ల్రు జోడించి నిలబడ్డాడే తప్పి, వాడిలో ఏవూ త్రం చలనం కనిపీంచలేద్రు.

రాజు కొంతసుపిుటక్షనంగా ఆలోచించి, తల పింకించి, "ఒరే, ఈ రోజు నాకు చాలా ఆకలిగా ఉన్నది. తొందరగా నా కోసం రోజూ చేసే వంటకన్నా రెండింతలు తయారు చెయ్," అన్నాడ్రు.

వంటవాడ్రు పిట్టరాని సింతోపింతో, "˘ణాల్లో చేస్తాన్రు వు హారాజా," అంటూ పిర్రు గ్రు న వంటశాలకేసీ నడిచాడ్రు. కొంతసుపిటికల్లా చెప్పీనట్టే విందు భోజనం సీద్ధం చేశాడ్రు.

అప్పిుడ్రు, రాజుగార్రు తన బావవు రిదిని పీలిచి, పిక్కన కూర్చోబెట్టుకుని, ఇద్దర్రూ కలిసీ సింతోషింగా భోజనం చేశార్రు.

రాజు నిదానం కోల్పోకుండా తెలివిగా ఆలోచించి, రాణిగారి పిర్రు మనూ, వ్రూర్ఖపిూ పట్టుదలగల అమాయకుడైన వంటవాడి విధేయతనూ కాపాడాడు!

జె. గౌతమి, డాటరాఫ్ జె. మోహన ప్రసాద్
13-259, పెద్ద మసీదు వెనక
ఆదోని – 518 301 కర్నూలు జిల్లా (అం.ప్ర.)

అత్తాకోడళ్ల పోరు

ఏ వు హూ ర్తాన అరు ంధతి అత్తవారింట అడుగు పెట్టిందోగాని, ఆమెకూ, అత్తఆండా ళ్ళమ్మకూ క్షణం పడేదికాదు. అత్తఎడ్డెమంటే, కోడలు తెడ్డెమనేది. ఎప్పుడైనా మనసుపడి కోడలు కొత్త చీర సింగారించి శిగలో పై ల చెండ్రు తు రు వు కుంటే, ఆండాళ్ళవ్మకు వు నసి ఒప్పుదికాదు . "ఏవి టీ వీధివు నిషీ వేషాలు ? అసిలిది సింసార్రు ల కొరాబునా!" అని ఈసిడించేది.

"నేను సింగారించు కుంటే, కళ్ళల్లో నిప్పులు పోసుకుంటావెందుకు?" అని అత్తన్ను ఎత్తిపొడిచేది అరు ంధతి.

ఏరోజైనా ఆండాళ్ళవ్మ తోటకూర తెచ్చి తియ్యగూర చెయ్యమంటే, నీ కొడుక్కు పుల్ల గూ రే ఇష్టివు ని–పేడసిరంగా బదు లిచ్చేది అరు ంధతి.

రోజంతా పోలంలో కష్టిపిడి పిని చేసీ, చీకటి పిడేవేళకు ఇంటికి తిరిగి వచ్చే అవ్ర ర య్యకు, ఈ అత్తాకోడళ్ళ పోర్రు తో వు నశ్శాంతి లేకుండా పొయ్యి ంది. సాధు స్వభావంగల అతను , అటు భార్యకు గాని, ఇటు తల్లికి గాని సర్ది చెప్పలేక సతమతమై పోయేవాడు.

ఒక రోజు సాయ ంకాలం, ఇంటికి తిరిగి పొవడానికి వు నసి రాక, అవు రయ్య పోలం గట్టు వీ ద విచారంగా కూర్చున్నాడు . అంతా పొంతూ లేకుండా ఎటైనా పారిపోవడమూ లేక సిన్యాసి ల్లో కలిసీ పొవడవూ అని ఆలోచి స్తున్న అవు రయ్యను , ఆ దారి మెంట వెళ్తు న్న అతడి వి త్రు లు రావు య్య, భీవు య్య చూసీ దగ్గరకు వచ్చి, "ఏమైంది? కొత్తగా పేళ్ళయ్యి న వాడివి ఇట్లా దిగాలు పిడి,ఇంటికి పొకుండా ఇక్కడ కూర్చున్నావేవి టి?" అని అడిగారు .

అవు రయ్య, వాళ్ళకు తన పిరిస్థితి వివ రించి, "సిరే, అంతా నాఖర్మ! అను భవించక తప్పిదు కదా. అది సిరే, ఇప్పిటు వీ ప్రియా ణం ఎక్కడిదాక?" అని అడిగాడు .

అందు కు వాళ్ళు, "పోర్రు గూ రు లో నాట కాలాడు తు న్నారు. మేషంకట్టడానికివెళుతు న్నాం.

జి.సి. జీవి

త్వరలో శ్రీరావు నవవ్రి వస్తున్నది కదా!'' అన్నారు.

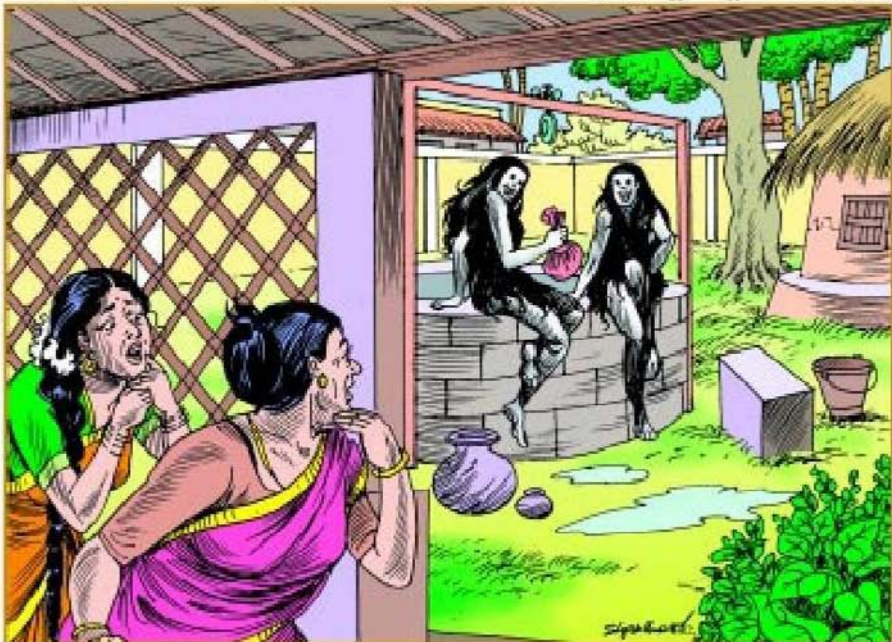
ఆ తర్వాత రావు య్య, భీవు య్యలు కాసుమిఅవు రయ్యతో అవీర్ను వీ వూట్లాడి, ''నువ్వేవీ దిగు లు పెట్టుకోకుండా ఇంటికి వెళ్ళు. త్వరలోనే నీ సమస్య పరిష్కారమై పోతుందిలే!'' అన్నారు రావు య్య.

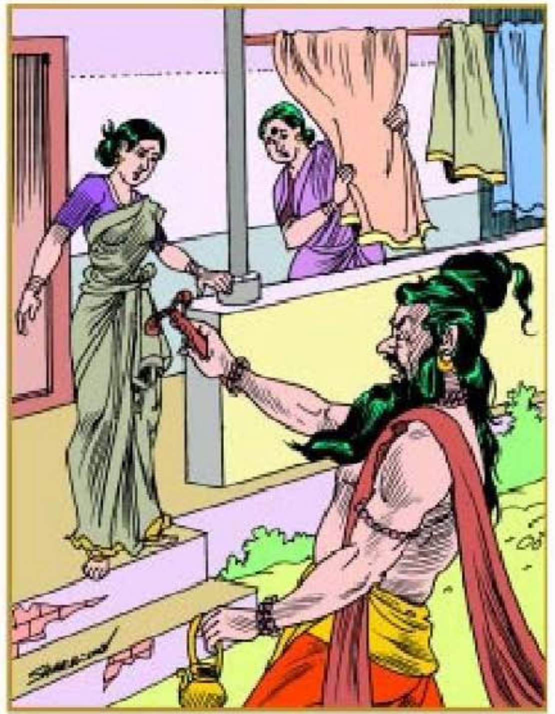
''అమాు, రావు య్య వూటకు తిరు గు లేదు వు రి!'' అంటూ భీవు య్య గట్టిగా నవ్వారు.

ఒక వారం గడిచింది. ఆ రోజు నిండు మిన్నవి. అవు రయ్య గాఢనిద్రలో మున్నారు. పేరట్లో నూ తి దగ్గర ఏదో గలగలవు ంటూ పేద్దగా శబ్దం వినిపించింది.

అత్తాకోడళ్ళిద్దరూ ఉలిక్కి పిడి లేచి కూర్చుని, ఏవి టా శబ్దం అని ఆశ్చర్య పోతూ, పేరటిగ్ర వృ్ంం తలు మితీసీ పేరట్లోకి వెళ్ళారు.

నూతి గట్టుమీదరెండు జడల దయ్యాలు కూర్చుని, ఒక నగల వ్యూటను ఊపితూ గలగల శబ్దం చేస్తున్నవి. అది చూసి కెవ్వున అరవబోయ్ను న అత్తాకోడళ్ళకు గొంతు పేగ ల్లేదు. అది గవు నించిన జడలదయ్యా ్యలు, ''భయు పిడకండి! వు న్ను షి ల్లో వు ంచివాళ్ళ న్నట్టే, దయ్యా ్యల్లో వు ంచి దయ్యా ్యలు ండడం విడ్డూరవే ంకాదు. అసిలు సింగతేవు ంటే-అత్తాకోడళ్ళ పోర్ర లేని ఇంట, ఈ నగల వ్యూట వదిలి వెళదామని, ఊరంతా గాలిస్తూ ఇటు వచ్చాం. ఎంత తిరిగినా ఎక్కడా అలాంటి ఇల్లు ఒక్కటీ కనిపించలేదు. ఈ ఇంట్లోనూ అత్తాకోడళ్ళ వు ధ్య సిఖ్యతమున్నట్టు తోచదు!'' అంటూ ఉన్నిర్ర వు న్నది పేద్ద జడలదయ్య ్యం.

ఈ మాటలతో కొంత ధైర్యం తెచ్చుకున్న ఆండాళ్ళమ్మ, ''సరే, ఇంతకూ ఈ నగల మూట మీకెక్కడిది?'' అని అడిగింది మెల్లగా అత్తగారి ముందుకు వేస్తూ.

ఆ ప్రశ్నకు చిన్న జడలదయ్యం రెండు చేతులతో గట్టిగా తలగోక్కుని, ''అదంతా చాలా పెద్ద కథ! నాలుగు మాటల్లో – మొన్న అర్ధరాత్రి మేమిద్దరం అడవిలో తిరుగుతూ ఉండగా, ఇద్దరు దొంగలు ఈ నగల మూటతో మాకెదురు పడి, కెవ్వుమంటూ కేకపెట్టి, మూటను జారవిడిచి చెట్లకడ్డంపడి పరుగు తీశారు,'' అన్నది.

ఆ జవాబు వింటూనే ఆండాళ్ళమ్మ ఏదో మాట్లాడబోయే ంతలో అరుంధతి ఆగమన్నట్టు అత్తకేసి గట్టిగా చెయ్యి వూపి, ''మీ కథ బుద్ధిమంతులూ నమ్మదగినట్టుగానే మాది! అయితే, ఆ నగలను ఎవరైనా పేదవాళ్ళకు దానం చెయ్యకుండా, పోరు లేని అత్తాకోడళ్ళకే ఇవ్వాలన్న ఆలోచన ఎందుకు కలిగింది మీకు?'' అని అడిగింది.

అందుకు పెద్దజడలదయ్యం విచారంగా, ''గొంతు పిట్టకుపోయే ప్రశ్న అడిగావమ్మా కోడలా! మేమిద్దరం కూడా మీలాగే అయిన దానికీ కానిదానికీ పోట్లాడుకునే అత్తాకోడళ్ళమే. మా ఇంటికెదురుగా ధ్యానమందిరం ఒకటుండేది. అందులో ధ్యానం చేసుకునే జటాముని కి, మా అరుపులూ కేకలూ ధ్యాన భంగం కలిగిస్తూండడంతో ఆగ్రహించి, మమ్మల్ని దయ్యాలై పొమ్మని శపించాడు. అప్పుడు మేం ఆయన పాదాలపైబడి, శాపం విమోచనం కోరగా – ఏ ఇంట్లో అయితే, అత్తాకోడళ్ళు సఖ్యంగా మాటారో, ఆ ఇంటికి మీరు మంచి చేశారంటే, అప్పుడు మీకు దయ్యాల రూపం పోయి మనిషి రూపం వస్తుంది, అని చెప్పాడు,'' అన్నది.

అప్పుడు ఆండాళ్ళమ్మ, ''ఇంతకూ ఆ నగల మూటను మాకిస్తారు గదా!'' అన్నది సందేహిస్తూ.

''ఓ, నిరభ్యంతరంగా ఇస్తాం! దానికి బదులుగా, మీరు మాకొక మాటివ్వాలి,'' అన్నది చిన్న జడలదయ్యం.

''అలాగే! చెప్పండి,'' అన్నారు అత్తాకోడళ్ళు ఆశగా.

''వచ్చే పౌర్ణమికి నగల మూటతో మళ్ళీ వస్తాం. ఈ నగల మీది ఆశతో కాకుండా, మీ అత్తాకోడళ్ళు నిజంగానే ఎంతో సఖ్యంగా మాడాలి. అలామన్నారా లేదా అనేది, మేం

అద శ్యంగా మూడి కనిపేడు తూ నే మూటాం. సిరే, తొలికోడి కూసువేళ్ళు ంది. పోయ్రు , తలు మిూ వూ సి కుని పిడు కోండి,'' అన్నవి జడలదయ్యా ్యలు .

అత్తాకోడళ్ళ ్ళ త ప్తిగా తలాడించి, ఒకరి చెయ్యి ఒకరు పట్టుకుని ఇంట్లోకి వెళ్ళాక, దయ్యాలు రెండూ పెరటి గోడదూకి చీకట్లో కలిసీపోయ్యా ల్ను .

ఆ వు ర్నాటి న్రు ంచీ అత్తాకోడళ్ళ ్ళ వు ంత్రు వేసీనట్ను గా, తల్లీకూతు ళ్ళలాగా సిఖ్యంగా, ప్రేమగా మెలగసాగారు. ఇది చూ సీ అవు ర య్యకు అంత్రు లేని ఆనుందవ్యూ ఆశ్చర్యవ్యూ కలిగింది. ఈ విధంగా వు ప్ఫిలు రోజులు గడిచి పోయ్యా ల్ను .

ఆ రోజు పౌర్ణమి. పెరట్లో వెన్నెల విరగ బూ చి కాస్తున్నది. ఎప్పుడు ఆ జడల దయ్యా ్యలు వస్తాయ్యా , నగల వూ ట తవు చేతికిస్తాయ్యా అని, అత్తాకోడళ్ళిద్దరూ నిద్ర పోకుండా కాచు క్కూర్చున్నారు . తొలికోడి కూసీంది. అయ్యి నా దయ్యా ్యల జాడలేదు .

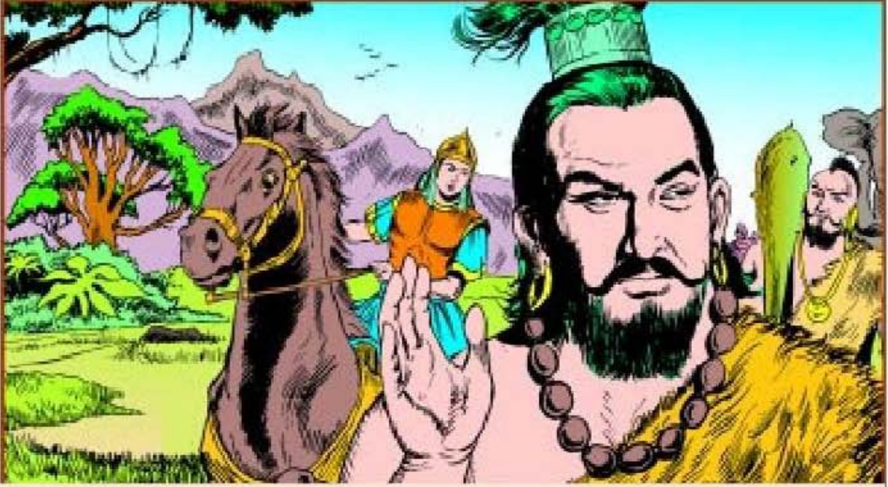
అత్త ఆండాళ్ళవ్మ విచారంగా అరు ంధ తితో, "వు ను ఎలాంటి ద్ర రు ద్దేశాలు లేకుండా ౹బువ్రు కనబర్రు చు కోవాలని దుయ్యా ్యలు చెప్పార్లు కదా! నాకు లోలోపల అప్పుడప్పుడు కొన్ని చెడ్డ ఆలోచనల్యూ , కోపిట బు ద్ధి కలిగిన వూ ట నిజం. ఇది గ్రహించే దయ్యా ్యలు రాలేదను కుంటు న్నాను ,'' అన్నది.

"నీలాగే నాకూ అలాంటి ఆలోచనలు వచ్చిన వూ ట నిజం, అత్తయ్యా య్య! నగల సింగతి ఎందు కు? ఈ నెల్లాళ్ళూ వు ను ఎంతో అన్యో న్యంగా మన్నాం. ఇక బతికినన్నాళ్ళూ ్ళ ఇలాగే కలిసీ కట్టు గా జీవిద్దాం. అప్పుడు , మీ అబ్బాయ్లు కూడా ఎంతగానో సింతోషిస్తార్రు ,'' అన్నది అరు ంధతి.

"అవును మరి! చిన్న దానివైనా ఎంచక్కటి ఆలోచనవచ్చిందే నీకు, అరు ంధతీ!'' అంటూ ఆండాళ్ళవ్మ, కోడలిని మెచ్చుకున్నది.

పిక్కగదిలో మన్న అవు రయ్య య్య, తొలికోడి కూతవింటూనే, ఇక పొలానికి వెళ్ళాలని బయు ల్దేరబోతూ , వాళ్ళ సింభాషిణ వి ని, అత్తాకోడళ్ళలో వచ్చిన వు ంచి వూ ర్పు కు చాలా ఆనందించాడు . తన వి త్రు లిద్దరూ దయ్యా ్యల రూ పింలో వచ్చి తన ఇంటిని చక్క దిద్దారన్న సింగతి, అతడికి తెలియు దు !

భల్లూక మాంత్రికుడు

19

[రాజు జితకేతువు, మాయామర్కటుడి మంత్రదండాన్ని తెచ్చినవారికి తాను దత్తు చేసుకోబోతున్న కన్యతోపాటు, అర్ధరాజ్యం ఇస్తానని ప్రకటించాడు. మాయామర్కటుడు కోటగోడ పైకి రావటం చూసి, ఏనుగు మీద ఉన్న ఆటవికుడు అతణ్ణి బాణంతో కొట్టాడు. మాయామర్కటుడు ఆ బాణాన్ని పట్టుకుని కాళీవర్మ, భల్లూకమాంత్రికుల కేసి అతివేగంగా విసిరాడు. తరవాత-]

బాణందెబ్బ తినకముందు మాయామర్కటుడు, నా మంత్రదండం ఎక్కడ? అంటూ పెట్టిన కేక భల్లూకమాంత్రికుడితో పాటు, అందరూ విన్నారు. భల్లూకమాంత్రికుడు ఎక్కడలేని ఆశ్చర్యంతో, ''శిష్యా, కాళీవర్మా! ఆ మర్కటుడి కేక విన్నావుగదా? నీకేం అర్థమవుతున్నది? నా నుంచి వాడు దొంగిలించిన మంత్ర దండాన్ని, వాడు ఎక్కడో పారవేసుకోవటమో లేక దాన్ని మరెవరో దొంగిలించటమో జరిగిందన్న మాట! అవునా?'' అని అడిగాడు.

కాళీవర్మ, ''అవును, గురూ! ఈ కోతివాణ్ణించి, ఆ మంత్ర దండాన్ని మరెవరో తస్కరించారు. వాళ్ళెవరో తెలుసుకోవటం ఎలా? పైగా, మనం నగరంలో చొరబడాలన్నా సాధ్యమయ్యేలా లేదు. ఈ రాజు కోట తలుపులన్నీ ఇనుముతో చేయించాడు. మూర్ఖరాజు కోటతలుపులు కొయ్యవి కావటం వల్ల, మనం వాటికి నిప్పు పెట్టి కాల్చి, కోటలో ప్రవేశించగలిగాం,'' అన్నాడు.

భల్లూకమాంత్రికుడు ఒరలోంచి కత్తి దూసి, ''ఈ రాత్రికి మనం కోట వెలపలే

డేరాలు నిర్మించి, వాటిల్లో మూదాం. కోట తలు పులు ఎలా బద్దలు చేయాలన్న సంగతి, రేపు తీరిగ్గా ఆలోచించవలసిందే,'' అన్నాడు.

ఆ మాటలు విని రాస్పుత్ర ఉగ్రదండుడు కోపంగా పెళ్ళుకొరికి, ''నా రాతి గద కోట ద్వారాలను బద్దలు చేయలేకపోయింది; గోడలనేమైనా పెగలకొట్టగలదేమో చూస్తాను,'' అంటూ, గదతో గోడను బలంగా కొట్టాడు. ఆ దెబ్బకు కోట రాళ్ళలో ఒకటి పగిలి, ఒకటి, రెండు ముక్కలు కిందపడినై. ఆ మరుక్షణం గోడలపైన ఉన్న సైనికులు, ఉగ్రదండుడి కేసీ బాణాలు వదిలారు.

భల్లూక మాంత్రికుడు, ఉగ్రదండుణ్ణి ఇవతలికి రమ్మని హెచ్చరించి, కాళీవర్మతో, ''వర్మా, మర్కటుణ్ణించి, నా మంత్రదండాన్ని, మరెవరైనా మాంత్రికుడు దొంగిలించాడేమో అన్న అనుమానం కలుగుతున్నది,'' అన్నాడు.

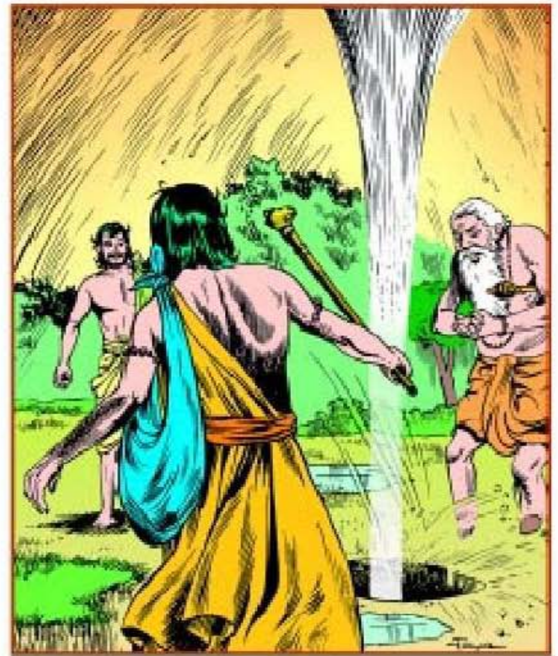
భల్లూక మాంత్రికుడు ఇలా మాట్లాడుతున్న సమయంలోనే, రాజభవనం ముందు ఎలుగుబంటు పెట్టినప్పుడు, మర్కటుడి చేతినుంచి జారిపడిన మంత్రదండాన్ని తీసుకుని, తమ జోలెలో పెట్టుకున్న బైరాగి యువకులు; నగరం వెలపల చెరువుగట్టు మీద ఉన్న మర్రిచెట్టు కింద మంత్రం జపిస్తున్న తమ గురువుకు సమర్పించారు.

ఆ బైరాగి యువకుల్లో పెద్దవాడు చిన్నవాడి నుంచి మంత్రదండాన్ని తన చేతికి తీసుకుని, ''ఒరే, తమ్ముడూ, గురువుగారికిచ్చేముందు ఈ మంత్రదండం మహిమ ఏపాటిదో చూద్దామా?'' అన్నాడు.

చిన్న బైరాగి సరే అన్నట్టు తల ఊపాడు. పెద్దవాడు మంత్రదండాన్ని పైకెత్తి పట్టుకుని, ''అహాం, ఇహాం, ఉహాం! నిధి ద్వారాలు తెరు!'' అంటూ బలంగా నేలకేసి కొట్టాడు.

అప్పుడైన పెద్ద ధ్వనికి గురు బైరాగి కళ్ళు తెరవకుండానే, ''ఒరే, భైరవబైరాగి ఎదటే మంత్రాన్ని తప్పుగా ఉచ్చరిస్తున్న పాపి ఎవడు? ఇదే, వాణ్ణి భస్మం చెయ్యబోతున్నాను!'' అంటూ ఇత్తడి, వెండిపువ్వులు తాపడం చేసిన పొట్టి దండాన్నొకదాన్ని పైకెత్తాడు.

తమ గురువు మాఅన్నమాటలకు భయకంపితులైపోయిన బైరాగి శిష్యులిద్దరూ, అంతలోనే మంత్రదండం దెబ్బ తగిలిన చోట భూమిలో చిన్న పగులు ఏర్పడి, అందులో నుంచి చిమ్ముతూ నీరు పైకి ఎగరటం చూసి, సంభ్రమాశ్చర్యాలు చెందారు. గురు బైరాగి కోపంగా, కళ్ళు తెరవబోయేంతలో, అతడి మీద నీరు జడివానలా పడింది.

భైరవబైరాగి, "గురు ప్రభో!" అంటూ ఎగిరి లేచి నిలబడి, "ఉరుములూ, మెరుపులూ లేని ఈ వాన ఏమిటి?" అంటూ దూరంగా కనబడిన శిష్యులకేసి చూసి, "ఒరే, భూమిలోంచి ఆకాశంకేసి నీటిధార ఎగురుతున్నది. ఏమిటావింత?" అన్నాడు.

ఆ మాటతో బైరాగి శిష్యులిద్దరూ, "భైరవ గురో! మా మంత్ర శక్తితో, ఈ నీటి బుగ్గను భూమి నుంచి పైకి తెప్పించాం. ఈనాటితో మా విద్య పూర్తయ్యినట్టేగదా?" అన్నారు.

జరిగిందేమిటో అర్థంకాక, ఆశ్చర్యపోతూ తన శిష్యుల్ని సివీ పీస్తున్న భైరవ బైరాగి, తన పెద్ద శిష్యుడి చేతిలో ఉన్న మంత్రదండం కంటబడగానే, "ఒరే, ఏమిటది? మంత్ర దండంలా గున్నదే!" అన్నాడు.

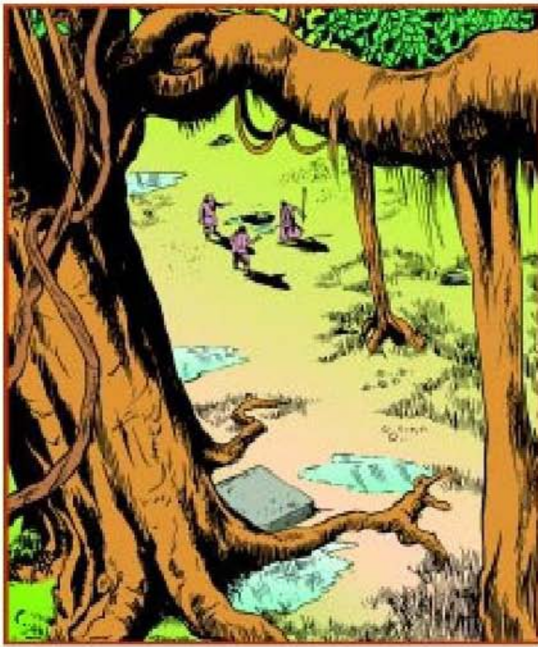
"గురో, ఇది మంత్రదండంలాగా మాడటం కాదు, మంత్రదండమే! మూడు ముక్కల మంత్రం ఉచ్చరించి, నిధి ద్వారాలు తెరవమంటే, పాతాళగంగను పైకి లేపింది," అన్నాడు పెద్ద శిష్యుడు ఉత్సాహంగా.

భైరవబైరాగి శిష్యుడి చేతిలో నుంచి మంత్రదండం తీసుకుని, దాన్ని అటూ ఇటూ తిప్పి చూసి, "ఇది ఏ మాంత్రికుడి చేతిలోనో చాలా కాలంగా నలిగి, బాగా నునుపుతేలింది. ఇది మీ చేతికి ఎలా చిక్కింది? దొంగిలించారా? ఆ మాంత్రికుడే మయ్యాడు?" అని అడిగాడు.

పెద్ద శిష్యుడు, చిన్నవాడికి మాట్లాడ వద్దని సైగ చేసి, గురు మాచేతిలో నుంచి మంత్ర దండాన్ని చప్పున లాక్కుని, "గురో, ముందు జలధారను ఆపాలి. లేకపోతే కొద్ది గంటల్లో నగరమే నీట మునిగి పోగలదు," అని మంత్రదండాన్ని పైకెత్తి, "నిధి ద్వారాలు బంధించు!" అంటూ నీటిధార వస్తున్న ప్రదేశాన బలంగా కొట్టాడు.

ఈసారి మంత్రదండం దెబ్బకు భూమి ఫెళఫెళమంటూ పిగిలిపోయి, అక్కడ ఒక మనిషి పట్టేంత కంత ఏర్పడింది. ఇది చూస్తూనే భైరవబైరాగి, "ఒరే, శిష్యాపి శిష్యుల్లారా! ఎలా సంపాదిస్తేనేం, అద్భుత శక్తులు గల మంత్ర దండాన్ని నాకు కానుకగా తెచ్చారు. మీ గురు భక్తికి మెచ్చాను. జలధార ఆగిపోయి, నిధి ద్వారాలు తెరుచుకున్నట్టున్నది. లోపలికి దిగి అక్కడున్న నిధులేమిటో తెలుసుకోండి," అన్నాడు.

చిన్న శిష్యుడు మంత్రదండం కేసి అనుమానపడుతున్నవాడిలా చూస్తూ, "భైరవ గురో! ఈ మంత్రదండం శక్తుల్ని నమ్మి,

మనం ఏవో చిక్కుల్లో పడబోతున్నాం అని నాకు భయంగా ఉన్నది. నిధి ద్వారాలు తెరవమంటే, భూమి లోంచి నీటిబుగ్గను ఆకాశంలోకి లేపింది. ఆ సంగతి గమనించారా? దీనివల్ల నిధులు దొరుకుతవన్న నమ్మకం నాకు లేదు,'' అన్నాడు.

శిష్యుడు ఇలా అనేసరికి భైరవ బైరాగికి కూడా మంత్రదండాన్ని గురించి శంక కలిగింది. అది కోరినది కాక మరొకటి ఇవ్వటం మొదలు పెడితే, అది ఎన్ని ప్రమాదాలకైనా దారితీస్తుంది!

బైరాగి ఇలా ఆలోచిస్తూ, పెద్దశిష్యుడి నుంచి మంత్రదండాన్ని తీసుకుని, దానికేసీ పరీక్షగా చూస్తున్నంతలో, వాడు ఒకసారి పెద్దగా నవ్వి, ''గురో, దీని శక్తులెలాంటివో మనకెందుగ్గాని, ఒక పని చేద్దామంటారా? దీన్ని మంత్రశక్తులు గల ఒకానొక మర్కటుడి నుంచి మేం సంపాదించాం. వాడిప్పుడు జితకేతు రాజుగారి ప్రధానమంత్రి! పోయిన ఈ మంత్రదండాన్ని తిరిగి తెచ్చిన వాళ్ళకు అర్ధరాజ్యంతోపాటు, తన కుమార్తెను కూడా ఇచ్చి పెళ్ళి చేస్తానని, ఆ రాజు ప్రకటించాడు,'' అన్నాడు.

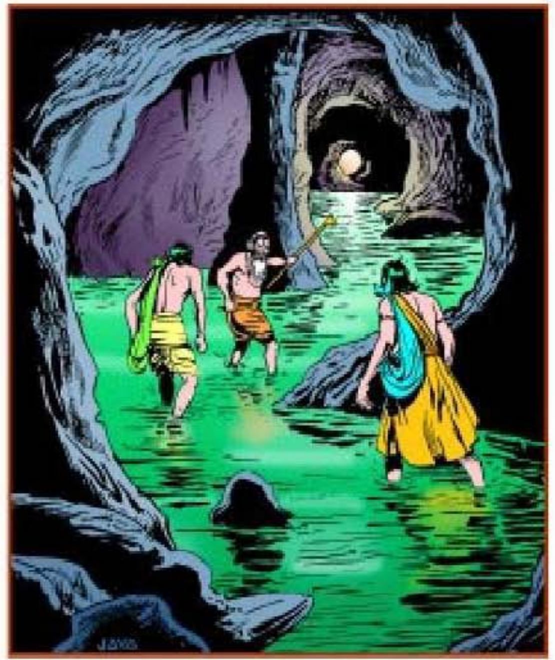
అర్ధరాజ్యం, రాజకుమార్తె అని వింటూనే భైరవబైరాగి ''గురు ప్రభో!'' అంటూ పెద్దగా అరిచి, ''ఒరే, శిష్యుల్లారా, ఇంత ముఖ్య విషయాన్ని నాకు చెప్పకుండా, ఇంతసేపు దాచారన్న మాట. నేను అర్ధరాజ్యం, మీలో ఒకరు రాజకుమార్తెనూ పెళ్ళాడటం బాగానే ఉంది. కాని, రాజుల మాటలు అంతగా నమ్మదగినవికావు. ఆ జితకేతుడు మన నుంచి మంత్రదండాన్ని తీసుకుని, తలలు నరికించేస్తే, మనం చేయగలదేమున్నది!'' అంటూ, మర్రిచెట్టు బోదెకు చేరగిలపడ్డాడు.

గురు మాటలా అన్న తరవాత బైరాగి శిష్యులక్కూడా రాజు మాటలు నమ్మదగినవి కాదేమో అన్న అనుమానం కలిగింది. చిన్నవాడు భూమిలో ఏర్పడిన కంతను సమీపించి, పెద్దవాడిచ్చిన చెయ్యి ఆసరాతో లోపలికి దిగి, మరుక్షణంలో ''భైరవ గురో! ఇక్కడేవో మెట్లూ, భూసొరంగం ఉన్నది. మంత్రదండం మనకు నిధి ద్వారాలే తెరిచి ఉంది,'' అంటూ కేకపెట్టాడు.

భైరవబైరాగి ఉత్సాహంగా తన శిష్యుల దగ్గరకు వచ్చి, ''ఒరే, శిష్యాపి శిష్యుల్లారా! అదృష్టంకొద్దీ మనకు నిధి దొరికితే, మనం ప్రస్తుతానికి దానితో తృప్తిపడదాం. ఈ మంత్రదండాన్ని రాజుకు ఇవ్వాలో లేదో

తరవాత నిదానంగా ఆలోచించవచ్చు," అంటూ తానూ సొరంగమార్గంలోకి దిగుతూ, పైనున్న శిష్యుణ్ణి కూడా వెంటరమ్మన్నాడు.

గురు, శిష్యులు అక్కడ వున్న మెట్ల మీదుగా మరికొంత దిగువకు పోయే సరికి, ఆ ప్రదేశం జలమయంగా వున్నది. వాళ్ళు మోకాటి లోతు నీటిలో కొంత దూరం నడిచే సరికి, సొరంగ మార్గంలో దూరంగా చిన్న వెలుగు కనిపించింది.

భైరవబైరాగి మహదానంద పడిపోతూ, తన శిష్యులతో, "ఒరే, ఆ వెలుగు మరేదో అయి ఉండదు. నిధికోపంలోని మణిమాణిక్యాలు అలా ధగధగ లాడుతున్నవి. ఇంతకూ, అక్కడ ఒకవేళ నిధిని కాపాడుతూ, ఏ యక్షుడో వుండటం జరిగితే, మనం ఏం చెయ్యాలి?" అన్నాడు.

"ఆ సంగతి గురుమహాత్మ తమరే మాకు తెలియచెప్పాలి," అన్నాడు పెద్దశిష్యుడు.

చిన్న శిష్యుడు హేళనగా నవ్వి, "ఒరే, అన్న శిష్యా! నీకు గురువుగారు చెప్పిన మంత్రాలైతే నోట పట్టినై గాని, లోకజ్ఞానం ఆవగింజంత అయినా అబ్బలేదు. మనకు నిధిని చూపించిన ఈ మంత్రదండం ఎటువంటి అద్భుత శక్తులు గలదో, ఆలోచించలేవా? ఆ నిధుల కాపలా యక్షుడికి, మంత్రదండాన్ని తాకించామంటే వాడు టపాకాయల్లా పేలిపోతాడు," అన్నాడు.

"బాగా చెప్పావు, ఉపశిష్యా! నా మంత్ర బోధ, నీకు బాగా ఒంటపట్టింది. ఇక ఆట్టే మాట్లాడక నిశ్శబ్దంగా ముందుకు నడవండి," అన్నాడు భైరవ బైరాగి.

అంతలో వాళ్ళకు పైన భూమి కంపించిన ధ్వనితోపాటు ఏనుగు ఘీంకరించటం వినబడింది. ముగ్గురూ ఒకటి, రెండు క్షణాల పాటు భయంతో స్తంభించి పోయారు. ముందుగా బైరాగి తెప్పరిల్లి, "ఒరే, మన మర్రిచెట్టు కిందికి అడవి ఏనుగులో లేక గజసైనికులో వచ్చినట్టుంది. వాళ్ళు మన రహస్య సొరంగమార్గం గుర్తించి, లోపలికి దిగితే మనం ఏం చేయాలి?" అన్నాడు.

"ఏం చేయాలన్నది గురుమహాత్మ తమరే, మాకు చెప్పాలి," అన్నాడు పెద్దశిష్యుడు.

చిన్నశిష్యుడు పకపక మంటూ నవ్వి, "అడవి ఏనుగులకూ, గజసైనికులకూ చెరువు కట్టల మీది కంతలూ, గుంటలూ చూడటం తప్ప మరేంపని లేదనుకున్నారా? ఆ నిధిలోని రత్నరాసుల గురించి తప్ప, మరిదేన్ని గురించీ ఆలోచించకండి," అన్నాడు.

వాడు మాట ముగించేలోపలే పైనుంచి ఒక మన్నుపెళ్ళ విరిగి దభీమంటూ వాళ్ళ ముందు పడింది. గురుశిష్యులు భయకంపితులయ్యారు, చిన్నగా అరిచి, సొరంగ మార్గాన ముందుకు పరిగెత్తసాగారు.

ఆ సొరంగ మార్గం పైనున్న చెరువు కట్టమీద, గుడారాలు నిర్మించేందుకు మంచి చోటుకోసం వెతుకుతూ ఏనుగు మీద వచ్చిన తలారిభల్లూకుడూ, ఆటవికుడూ, తామెక్కిఉన్న ఏనుగు కాలొకటి హఠాత్తుగా భూమిలో దిగిపోయి, అది ఘీంకరిస్తూ ముందుకు పడిపోవటం చూస్తూనే, దానిమీది నుంచి కిందికి దూకేశారు. ఏనుగు తొండంతో భూమిని ఒక్కసారి గట్టిగా తాటిస్తూ లేచి నిలబడింది.

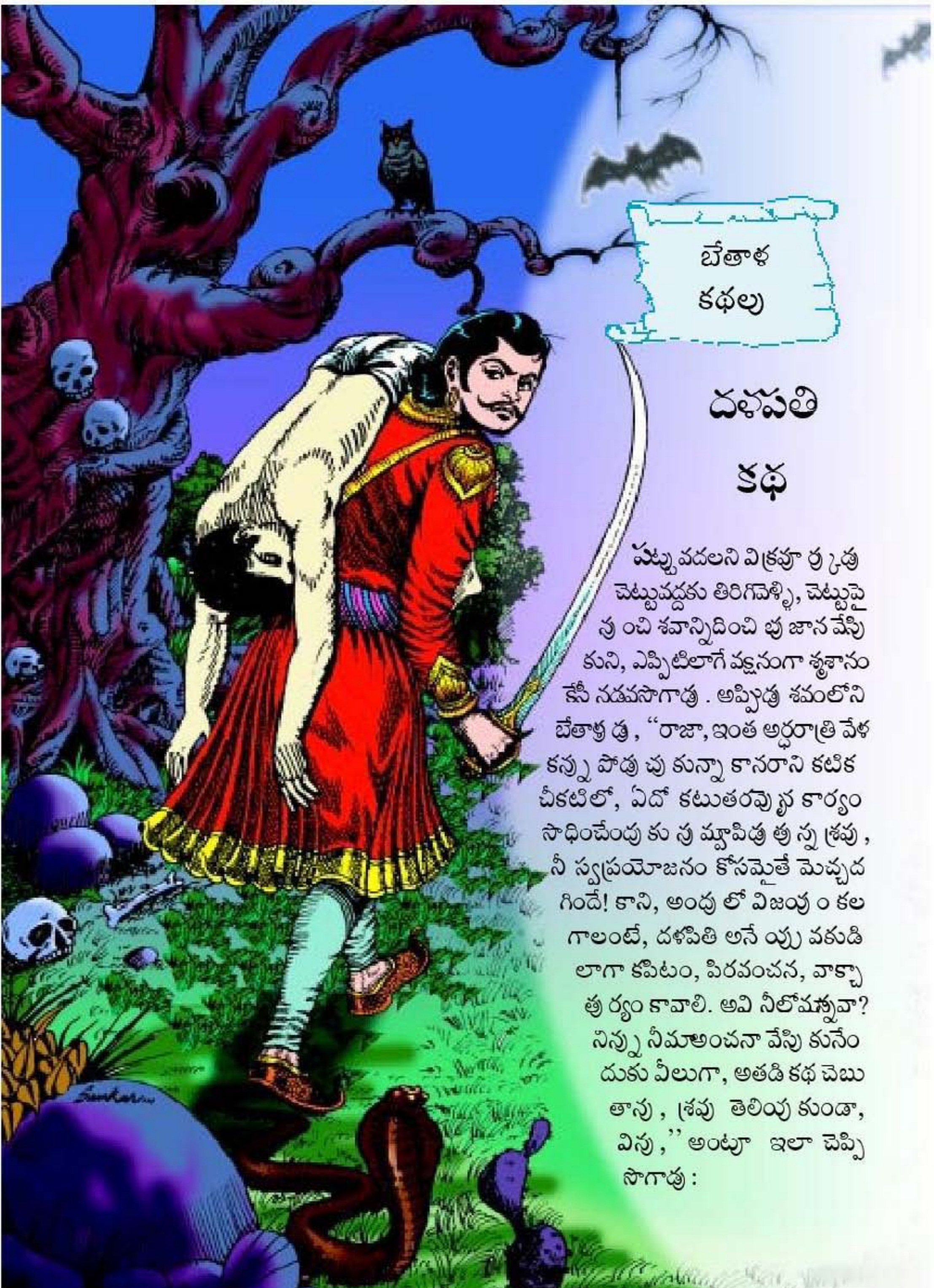
తలారి భల్లూకుడు చుట్టూ ఓమారు కలయచూసి, ఆటవికుడితో, "కాళీవర్మ దొరా, భల్లూకమాంత్రికుడు కూడా ఒకసారి ఈ ప్రదేశం చూస్తే బాగుండును. ఇక్కడ నీటికి కొదవలేదు; మనం పట్టవలసిన జితకేతు రాజు కోట కూడా దగ్గర్లోనే ఉంది. ఎన్ని మంత్రాలు నేర్చినా ఆ మాయామర్కటుడు, తన కోతి స్వభావం కొద్దీ, ఈ ఊడలమర్రి కేసి రావటం జరిగితే, వాణ్ణి తేలిగ్గా పట్టుకుని, భల్లూకమాంత్రికుడి మంత్రదండాన్ని గుంజుకోవచ్చు," అన్నాడు.

ఆటవికుడు, తలారి భల్లూకుడి మాటలేవీ వినటంలేదు. వాడు ఏనుగు కాలేమైనా విరిగిందేమో అని పరీక్షిస్తూ, దాన్ని అటూ ఇటూ నడిపిస్తున్నాడు. ఏనుగు ఏమాత్రం కుంటకుండా మామూలుగా నడవటం చూసి, వాడు తృప్తిపడి తలారి భల్లూకుడితో, "తలారి భల్లూకయ్యా! మన వాహనం కాళ్ళేవీ చెక్కుచెదరలేదు!" అన్నాడు.

ఆ వెంటనే మర్రికొమ్మల్లోంచి ఒక బోయవాడు కిందికి దూకుతూ, "దొంగ బైరాగుల్ని మింగిన మా సొరంగం కంతకేసి, మీ ఏనుగు పోకపోవటం, మీ అదృష్టం. లేకపోతే అది మిమ్మల్నీ, బైరాగుల్లాగే నిలువునా మింగేసేది," అన్నాడు. తలారిభల్లూకుడు, "దిరిసెనవన భైరవా!" అంటూ గండ్రగొడ్డలి పైకెత్తి, "ఎవడివిరా నువ్వు! మాయామర్కటుడి శిష్యుడివా?" అంటూ బోయవాడి కేసి బయలుదేరాడు.

–(ఇంకాఉంది)

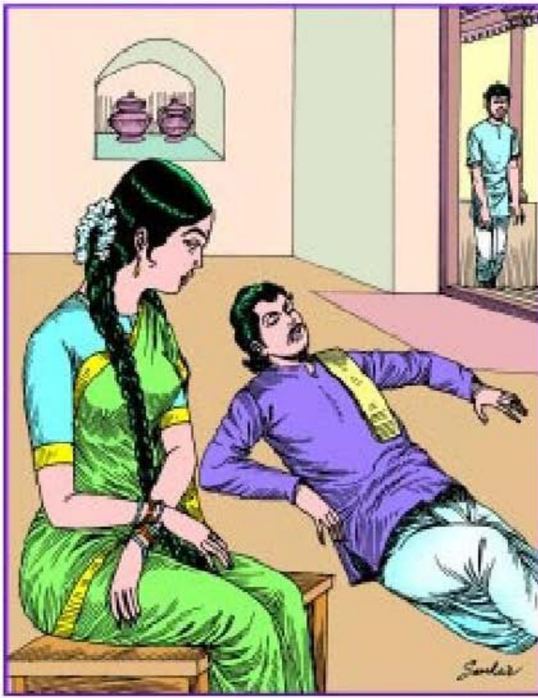

బేతాళ కథలు

దళపతి కథ

పట్టు వదలని విక్రమార్కుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపైనుంచి శవాన్నిదించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే మౌనంగా శ్మశానం కేసి నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, "రాజా, ఇంత అర్ధరాత్రి వేళ కన్ను పొడుచుకున్నా కానరాని కటిక చీకటిలో, ఏదో కష్టతరమైన కార్యం సాధించేందుకు నువ్వు పడుతున్న శ్రమ, నీ స్వప్రయోజనం కోసమైతే మెచ్చదగిందే! కాని, అందులో విజయం కలగాలంటే, దళపతి అనే యువకుడిలాగా కపటం, పరవంచన, వాక్చాతుర్యం కావాలి. అవి నీలో ఉన్నాయా? నిన్ను నీవు అంచనా వేసుకునేందుకు వీలుగా, అతడి కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, విను," అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

పేదపాడు గ్రామం పక్కనే చిట్టడవి ఉన్నది. దాంట్లో దెయ్యాలున్నాయని చెప్పుకుంటారు. చిట్టడవిలో ప్రతి దెయ్యమూ ఆకుపచ్చ చీరకట్టి, రెండు జడలు వేసుకుని అందమైన యువతి రూపంలో తిరుగుతున్నదట.

పేదపాడుకు కాస్త దూరంలో పిల్లవరం అనే గ్రామం ఉంది. అక్కడ గజపతి అనే వ్యసనపరుడు జూదంలో ఉన్న డబ్బంతా పోగొట్టుకోవడమే గాక, ఎంతో మందికి బాకీ పడ్డాడు. అప్పుల వాళ్ళు, న్యాయాధికారికి ఫిర్యాదు చేస్తామని అతణ్ణి బెదిరించారు. భయపడిన గజపతి గ్రామం విడిచి పారిపోయి పేదపాడు చేరుకున్నాడు. అక్కడ ఎవరో ఎగతాళికి చిట్టడవిలో బంగారం దొరుకుతుందని చెబితే, నిజమని నమ్మి చిట్టడవి దారి పట్టి అలసిపోయి, విశ్రాంతి కోసం ఒక చెట్టు కింద కూర్చున్నాడు.

క్రమంగా గజపతికి నిద్రపట్టేసింది. కొంత సేపటికి ఎవరో పెట్టిన పెద్ద కేకకు మెలకువ వచ్చి లేచి, అటుగా వెళితే ఓ ఇల్లు కనిపించింది. బార్లా తెరిచిఉన్న ద్వారం గుండా లోపలికి వెళ్ళగా, ఒక యువకుడు నేల మీద పడిఉన్నాడు. పక్కనే ఆకుపచ్చ చీరకట్టిన యువతి కూర్చుని ఉన్నది.

చిట్టడవిలో దెయ్యాల గురించి గజపతికి తెలియదు. అక్కడ అంత అందమైన యువతి కనబడినందుకు ఆశ్చర్యపడుతూనే, "ఏం జరిగింది!" అని అడిగాడు.

"బయట నుంచి మంచినీళ్ళు కావాలన్నాడు. లోపలకు రమ్మంటే వచ్చి, నన్ను చూసి స్పృహతప్పి పడిపోయాడు," అన్నదా యువతి.

ఆమె గొంతు వృద్ధపురుషుడిదిలా ధ్వనించి అదిరిపడిన గజపతి, "నిన్ను చూసి నీ గొంతు వింటే ఎవరైనా భయపడతారు," అన్నాడు.

"నువ్వు చెప్పింది నిజమే. ఇన్నాళ్ళకు నీవొక్కడివే ధైర్యంగా నాతో మాట్లాడావు. నీవు ఇతడికి స్పృహతెప్పించి ధైర్యం చెబుతూ ఉండు. నేను వెళ్ళి మీరు తినడానికేమైనా తెస్తాను," అంటూ ఆ యువతి లేచి పక్కగదిలోకి వెళ్ళింది.

గజపతి ఆ యువకుడికి దగ్గరగా కూర్చుని, ఆ యువతి వదిలి వెళ్ళిన మంచినీటి పాత్రలోని నీళ్ళు అతడి ముఖం మీద చిలకరించి, "ఇక కళ్ళు తెరు, నేనున్నాను. నీకు భయమేమీ లేదు," అన్నాడు.

యువకుడు కళ్ళు తెరిచి, "దాహం!" అన్నాడు నీరసంగా.

గజపతి అతడికి మంచినీళ్ళిచ్చి, "ఒక ఆడపిల్లను చూసి భయపడి మూర్ఛపోయావా మా

ఇలాంటివాడివి చిట్టడవిలో ఎందు కు ప్రవే శించామో'' అన్నాడు .

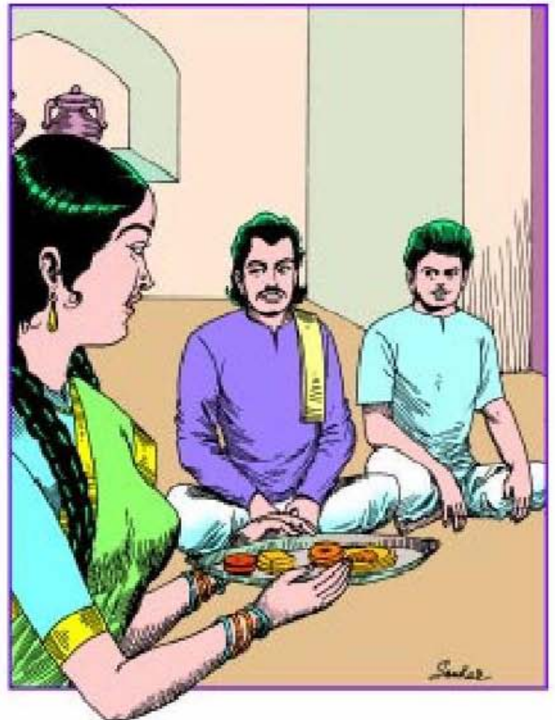
యు వకుడు తనపేరు చలపతి అని చెప్పి, ''అది మామూలు ఆడపిల్లకాదు, దెయ్యం ఆడపిల్ల. అందు కే భయ పడ్డాను . నాది పేద పాడు గ్రామం. ఈ చిట్టడవిలో దెయ్యా ల్లు ంటా య ని నాకు తెలు సు !'' అన్నాడు .

''ఇంత తెలిసీ చిట్టడవికెందుకొచ్చినట్టు?'' అంటూ ఎంతో ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు గజపతి.

''మా అమ్మకు ఉన్నట్టుండి అంతు పట్టని జబ్బు చేసింది. వైద్యుడు–ఇది కొత్త రకం జబ్బు, సర్వరోగనివారిణి అనే నల్లమా వు డి పిండు తెచ్చి తినిపిస్తే, జబ్బు మా యమవు తు ంది, అన్నాడు . ఆ నల్ల మా వు డి పిండు సీరిపురంలో మా త్రమే దొర కుతు ందని నాకు తెలు సు . అంతే కాదు , దారిలోని చిట్టడవిలో దెయ్యాలుంటాయని కూడా, నాకు తెలుసు! దెయ్యా లంటే, నాకు ఎప హాభయ ం!'' అన్నాడు చలపతి.

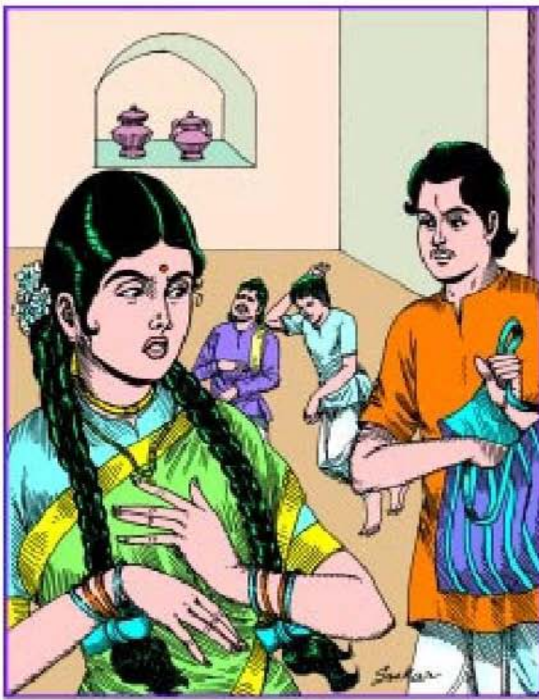
''ఐనా, కన్న తల్లిని ర ంచు కోవడం కోసం ఇటు వచ్చావు భేష్, మెచ్చదగినవాడివి,'' అన్నాడు గజపతి.

ఆ మా టలకు సంతోషించిన చలపతి, ''భయ ంగావున్నా, ఈ ఇంటి ప్రాంతం చేరాను . దాహం వేస్తు డంతో, ఇంటిగు మ్మం దగ్గరకు వచ్చి, 'మ ంచినీళ్ళు కావాలి. లోపల ఎవరైనావున్నారా?' అన్నాను గట్టిగా. 'ఇక్కడ నీటికి కొదవేము న్నది? లోపలకొచ్చి, కావలసి నన్ని నీళ్ళు తాగవచ్చు,' అన్నసమా ధానం వచ్చింది. ఆ గొంతు ము సలి వాడిదిలా అని

పించి లోపలకు పస్తు – ఆకుపచ్చరంగు చీర కట్టి, రెండు జడలు వేసుకున్న అమ్మాయి కనిపించింది. ఆ వెంటనే అది దెయ్యం అని గ్రహించిన నేను స్పృ హతప్పి పడిపోయా ను . నీకు ధైర్యముంటే నన్నిక్కడి దెయ్యంబారి న ంచి కాపాడు ,'' అన్నాడు .

తను మాట్లాడిన యువతి దెయ్యమని తెలియ గానే, గజపతి భయ ంతో వణికి పోతూ ండగా, లోపల్నుంచి ఆకుపచ్చ చీరకట్టిన యువతి వచ్చింది. ఆమె చేతిలో ఒక పళ్ళెం, దాన్నిండా ఏదో వంటకం వున్నది. ఆమె చిరునవ్వు నవ్వుతూ, ''ఐతే, నేను దెయ్యా న్నంటారా? అందు కే మీ కోసం నమా ంసిమా వంటకం తెచ్చానంటారా?'' అంటూ వాళ్ళకు దగ్గరైంది. అంతే! చలపతి, గజపతి కెవ్వుమని అరిచి స్పృ హతప్పి పడిపోయా రు .

వాళ్ళిద్దరూ కెవ్వుమంటూ పెట్టిన కేక, ఆ దారివెంట వెళుతున్న దళపతి అనే యువకు డికి వినిపించింది. అతడిది సీరిమిత గ్రామం; ఉషి అనే అమ్మాయిని ప్రేమించాడు. ఉషి తండ్రి వెయ్యి వరహాలు ఎవరిస్తే వారికే తన కూతుర్నిచ్చి పెళ్ళి చేస్తానన్నాడు. దళపతి దగ్గర అంత డబ్బు లేదు. అందుకని, తనకు ఉషతో పెళ్ళయ్యే యోగమున్నదో లేదో తెలు సుకునేందుకు జ్యోతిష్కుడి వద్దకు వెళ్ళాడు.

జ్యోతిష్కుడు, దళపతి జాతకాన్ని పరీ శించి, "నీకు కోరిన అమ్మాయితో పెళ్ళయ్యే యోగంవున్నది. ఈ రోజే చిట్టడవి దారిలో పెదపాడు వెళ్ళు. అక్కడి రామాలయంలో, సీతారాములకు అర్చన చేయించు. ప్రయా ణంలో ఏదైనా జబ్బు చేస్తే వెంటనే నయంకావ డానికి, సర్వరోగనివారిణి అయిన నల్ల మామిడి పండ్లు తీసుకునివెళ్ళు. చిట్టడవిలో దెయ్యాలున్నాయని చెప్పుకుంటారు. ధైర్యం చేయగలవా?" అని అడిగాడు.

"నేను జాతకాన్ని నమ్ముతాను, దెయ్యాన్ని నమ్మను," అన్నాడు దళపతి ఉత్సాహంగా.

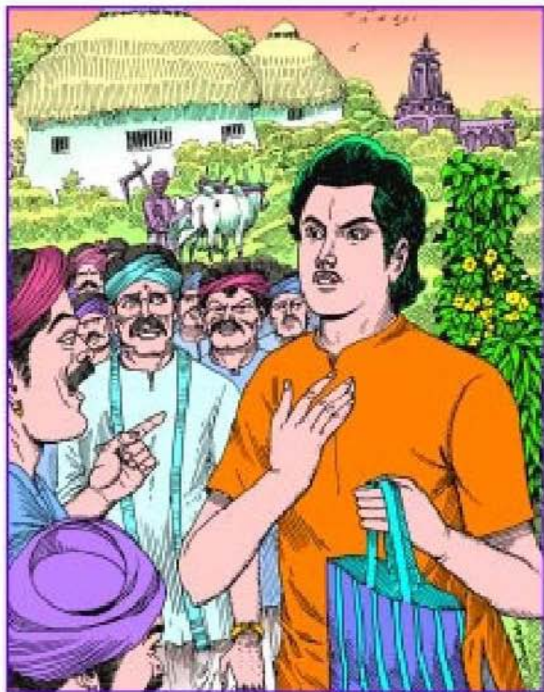
తర్వాత దళపతి పెరట్లోవున్న నల్లమామిడి చెట్టునుంచి పళ్ళుకోసి సంచీలో వేసుకుని పెదపాడుకు ప్రయాణమై చిట్టడవిలో ప్రవే శించాడు. కొంత దూరం పోయేసరికి అతడికి గజపతి, చలపతి పెట్టిన కేక వినిపించింది.

దళపతి ఆశ్చర్యపడుతూ, వాళ్ళున్న ఇంటి కేసి వెళ్ళాడు. అతడికి నేల మీద పడివున్న చలపతి, గజపతి – పక్కనే కూర్చునివున్న ఆకుపచ్చరంగు చీర యువతి కనిపించింది. ఆమె అందం చూసి నివ్వెరపోయిన దళపతి, ఆమెను, "ఏం జరిగింది?" అని అడిగాడు.

"నేనెవరో నాకు తెలియదు. ఇక్కడికెలా వచ్చానో కూడా తెలియదు. ఈ యువకులు నన్ను దెయ్యమనుకున్నారు. అది నిజమే నేమో," అన్నది యువతి అమాయకంగా.

దళపతి ఆమె వంక అదోలా చూసి, "దెయ్యాలనేవిలేవు. నువ్వు మనిషివే కానీ, నీకేదో జబ్బు చేసింది. అందుకే గతం మర్చి పోయావు నీ గొంతు కూడా అసహ్యంగా మారిపోయింది. నాదగ్గర నల్లమామిడి పండు వున్నది. అది సర్వరోగనివారిణి. అది తిన్నా వంటే నీకు గతం గుర్తుకొస్తుంది," అన్నాడు.

ఆమె కంగారు పడుతూ, "నాకే జబ్బూ లేదు. నేను దెయ్యాన్నే. నల్లమామిడి పండు, నాకు నిషిద్ధం. నీవు దాన్నిద్దర్నీ తీసుకుని తొందరగా ఇక్కణ్ణించి వెళ్ళిపో," అన్నది.

దళపతి తల అడ్డంగా ఊపీ, "నువ్వా దెయ్యానివంటే నేను నమ్మను. నీ చేత నల్ల మామిడి పిండి తినిపించి, నీ జబ్బు నయం చేసీ కానీ నేనిక్కణ్ణించి వెళ్ళను," అంటూ మామిడి పిళ్ళున్న సంచీలో చెయ్యి పెట్టాడు.

ఇది చూసి ఆమె మరింత కంగారు పడుతూ, "లోపలగదిలో బంగారు కాసులున్న సంచీలున్నాయి. నీకు కావలసినంత బంగారం తీసుకుని వెళ్ళిపో," అన్నది.

దళపతి, ఆమె మాటలు పట్టించుకో కుండా సంచీలోంచి నల్లమామిడి పిండి బయటకు తీసేసరికి, ఆమె కెవ్వుమని అరిచి పక్కగదిలోకి పరిగెత్తింది. దళపతిగదిలోకి వెళితే ఆమె జాడలేదుకానీ, ఆమె చెప్పినట్లు అక్కడ బంగారు కాసులతో నిండిన సంచీలు మాత్రం ఉన్నాయి.

దళపతి గదిలోంచి బయటికి వచ్చి చలపతి, గజపతిల ముఖాల మీద నీళ్ళు చిలకరించాడు. కొద్దిసేపట్లో వాళ్ళు స్పృహవచ్చి లేచి కూర్చోగానే, వాళ్ళను తన కథ చెప్పి, వాళ్ళ గురించి అడిగాడు. వాళ్ళిద్దరూ దళపతికి తమను గురించి వివరించారు.

దళపతి వద్ద నల్లమామిడి పిండి ఉన్నదని తెలియగానే చలపతి ఎంతో సంతోషించితన తల్లి జబ్బును నయంచేయగల ఆ పిండిలో ఒక దాన్ని దళపతినడిగి తీసుకుని, "నువ్వా చాలా ధైర్యవంతుడివి. దెయ్యాన్నే భయపెట్టి తరిమేశావు," అని మెచ్చుకున్నాడు.

దెయ్యాలనేవి లేవనీ, ఆమె దెయ్యంకాదనీ దళపతి అంటే, "ఐతే, అరుపిచ్చిచీరకట్టిన ఆ అమ్మాయి ఒంటరిగా ఇక్కడెందుకుంది? అంతలో ఎలామాయమైంది?" అని అడిగాడు గజపతి.

"అవంతీ రాజు యుద్ధంలో ఓడిపోయాక, ఆయన వారసులు అజ్ఞాతంగా అడవుల్లో ఉంటున్నారని విన్నాను. ఆమె అవంతీ రాజు కుమార్తె కావచ్చు. ఎవరూ తనవైపురాకుండా దెయ్యాల కథను ప్రచారం చేస్తుండవచ్చు," అన్నాడు దళపతి. "నీ నమ్మకం నీది. మా నమ్మకాలు మావి. ఇప్పుడేంచేయాలో నువ్వే చెప్పాలి!" అన్నారు చలపతి, గజపతి.

దళపతి చెప్పిన ప్రకారం ముగ్గురూ తలో బంగారు కాసుల సంచీ తీసుకున్నారు. అక్కడున్న బంగారు కాసుల విషయం రహస్యంగా ఉంచాలని నిర్ణయించుకున్నారు. అక్కణ్ణించి బయల్దేరి పేదపాడు చేరుకున్నాక గజపతి తిన్నగా పల్లవరం వెళ్ళిపోయాడు.

పేదపాడు గ్రామస్థులు చాలా మంది చల పతినీ, దళపతినీ చుట్టుముట్టి, చిట్టడవి దెయ్యాల గురించి చాలా ప్రశ్నలు వేశారు. దళపతి వాళ్ళకు బదులిస్తూ, "అమ్మో! అవి చాలా ప్రమాదకరమైనవి. మళ్ళీ నేను చిట్ట డవి దారిలో వెళ్ళను. నేను చుట్టుదారిలోనే సిరిపురం వెళ్ళబోతున్నాను," అని చెప్పాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, "రాజా, దళపతి చిట్టడవిలో చలపతి, గజపతులను కలుసు కున్నప్పటి నుంచీ, అతడి ప్రవర్తన కపటం, పరవంచనగా కనబడుతున్నది గదా? వాళ్ళి ద్దరితో అసలు దెయ్యాలంటూ లేవన్నాడు. గ్రామస్థులతో, అక్కడ చాలా ప్రమాదకరమైన దెయ్యాలున్నవనీ, మరొకసారి ఆ ప్రాంతాలకు వెళ్ళననీ చెప్పాడు. ఇది కపటం, పరవంచన కాక మరేమిటి? ఇంతకూ అతడు దెయ్యా లున్నవని నమ్ముతున్నట్టా లేనట్టా? ఈ సందే హాలకు సమాధానం తెలిసి కూడా చెప్పక పోయావో, నీ తలపగిలిపోతుంది," అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, "మిత్తుకతో ఏ మనిషికీ అలౌకిక శక్తులున్నవనే ఆలోచ నంటూ రాదు. ఆ నమ్మకాలన్నీ తల్లిదండ్రుల నుంచీ, ఇరుగుపొరుగుల నుంచీ ఏర్పడే భావాలు. అలాంటి ప్రభావం దళపతి మీద ఏమాత్రం వున్నట్టులేదు. చిట్టడవిలో దెయ్యా లున్నవన్న నమ్మకంగల చలపతి, ఆకుపచ్చ చీరకట్టిన యువతిని చూసి స్పృహకోల్పో యాడు. గజపతికి, తాను దెయ్యాన్నని ఆమె చెప్పిన తర్వాత స్పృహతప్పింది. ఈ నమ్మకా ల్లేని దళపతి, ఆమెను మామూలు యువతిగా భావించి, అందుకు తగినవిధంగా ప్రవర్తిం చాడు. ఇక, గ్రామస్థులకు చిట్టడవిలో దెయ్యా లున్నవని చెప్పినకారణం, అక్కడ అజ్ఞాతంలో ఉంటున్నారని అతడు దృఢంగా విశ్వసించిన అమతీ రాజ కుటుంబీకుల క్షేమానికి ఎలాంటి అంతరాయం, ప్రమాదం వాటిల్ల కూడదన్న సదుద్దేశం మాత్రమే. అందువల్ల, దళపతిలో కపటం, పరవంచన, కేవలం వాక్చాతుర్యం మాత్రమే వున్నవనుకోవడం సరికాదు," అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మౌనభంగం కలగ గానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. – (కల్పితం)

[ఆధారం : "వసుంధర" రచన]

దేవతల నాట్యం

దేవతలు ముఖ్యమైన ఇతర పనులు ముగించాక వినోద క్రీడలలో పాల్గొనేవారని ఒక పు ణిమిఖి ర్వగాథ తెలియ జేస్తోంది. దీనికి గు ర్తుగా పు ణిమిఖి ప్రజలు పిదాూను రోజుల పాటు ఉత్సవం జర్పుపుతుంటార్ర. ఏప్రీల-వే వూ సొలలో జర్రుపుతునే ఈ ఉత్సవాలాంపర్ర 'లాయ్ర హిరోబా'. అంటే, దేవతల వినోదం అని అర్థం. ఒకసారి విశాలమైన సరస్సును చూసిన శివుడు దాని వీ దికి తన శూ లాన్ని ప్రయో గించాడట. దాంతో సిరొవ్స్ ఎండి పొల్ర ందట. ఏడు గు ర దేమణ్ళనూ , ఏడు గు ర దేవత లనూ దేవలోకం ను ంచి పు న్ను తెచ్చి సిరస్సును నింపి వు ని శివుఖ్రు ఆజ్ఞాపించాడట. దేవతలు ఆ పినిని చేసీ, పై ర్తిగా గానే ఆనందోత్సాహాలతో ఏడు రాత్రు లు , ఏ డు పిగళ్ళ నాట్యం చేశారట. తలపీ ద వు ణితో నాగదేవుఖ్రు అక్కడే మాడి చు ట్టుపక్కల ప్రాంతాలను వెలుగ్ర తో నింపాడట. అందు కే ఆ ప్రాంతానికి పు ణిమిఖి అనే పర్ర వచ్చిందని చెబు తార్ర .

మొట్టమొదటి ముస్లింకట్టడం

పర్షియ న భాషిలో 'కువ్వాట ఉల ఇస్లాం' అని పిలు వబడే వు సెదు ఒ కటి ఢిల్లీలో ఉంది. కు తు బ వీ నార్ సిపీ పింలో వున్న దీనినే భారతదేశంలోని

మొట్ట మొదటి వు స్లిం కట్టడంగా భావిస్తున్నార్ర . పి థ్వీరాజ్ ను ంచి ఢిల్లీని పిట్టు కున్నాక సు ల్తాన ప్రతినిధి కుతు బ-ఉద్దీన దీనిని నిర్మించాడు . రాయ్ర పీథోరా కోటను పిడగొట్టాక అందు లోని స్తంభాలనూ , బండలనూ మసీదు నిర్మాణానికి ఉపయోగించారు. ఇండో- వు స్లిం నిర్మాణం అనే నూ తన భవన నిర్మాణ శిల్పకళకు ఇ ది నాంది పిలికింది.

విదేశ పూర్వగాథలు (జావా)

కోడిపుంజు సాయం!

ఈనాటి ఇండొనేషియాలో అంతర్భాగమైన జావాలో శతాబ్దాలక్రితం పలు రాజ్యాలు ఉండేవి. అలాంటి ఒక రాజ్యానికి కేతనం కోడిపుంజు. దానికి సంబంధించిన పూర్వగాథ ఇది:

రాజుగారి ఏకైక సంతానమైన యువరాజుకు కోడిపందాలంటే మహా ఇష్టం. ఎప్పుడు చూసినా స్నేహితులతో కలిసి కోడిపందాలాడుతూ వినోదిస్తూండేవాడు. అందువల్ల ఆయన స్నేహితులు బలమైన కోడిపుంజులు ఎక్కడ కనిపించినా సరే, అవి ఎవరివైనా సరే, వాటిని పట్టుకుని కోడిపందాలు నిర్వహించేవారు.

ఎవరో వచ్చి, తాము యువరాజు మిత్రులమని చెప్పి తమ కోడిపుంజులను పట్టుకుపోవడం రాజ్య ప్రజలకు బాధ కలిగించింది. అయినా, ఆ విషయాన్ని రాజుగారి దృష్టికి తీసుకు వెళ్ళే ధైర్యం ఎవరికీ లేదు. అయితే, రాజు ఒకసారి మారువేషంలో తిరుగుతూ, కొందరు యువకులు రైతులనుంచి బలవంతంగా బలిష్ఠమైన కోడిపుంజులను లాక్కుపోవడం, ఇదంతా యువరాజు కోసమే చేస్తున్నట్టు చెప్పడం గమనించాడు. ఆ తరవాత ప్రజలు ఇది తరచూ జరుగుతూన్న వ్యవహారమే అని మారువేషంలో ఉన్న రాజు అడగడంతో తమ గోడును వెళ్ళబోసుకున్నారు.

విచారంతో రాజభవనానికి తిరిగి వచ్చిన రాజు, యువరాజును వెంటనే రాజ్యాన్ని వదిలి వెళ్ళమని ఆగ్రహావేశంతో ఆజ్ఞాపించాడు. యువరాజుకు రాజభవనాన్ని వదిలిపెట్టక తప్పలేదు. యువరాజు రాజ్యపొలిమేరల్లో ఉన్న అరణ్యం చేరే వరకు గూఢచారులు ఆయనను వెంబడించి వెళ్ళి, తిరిగివచ్చారు.

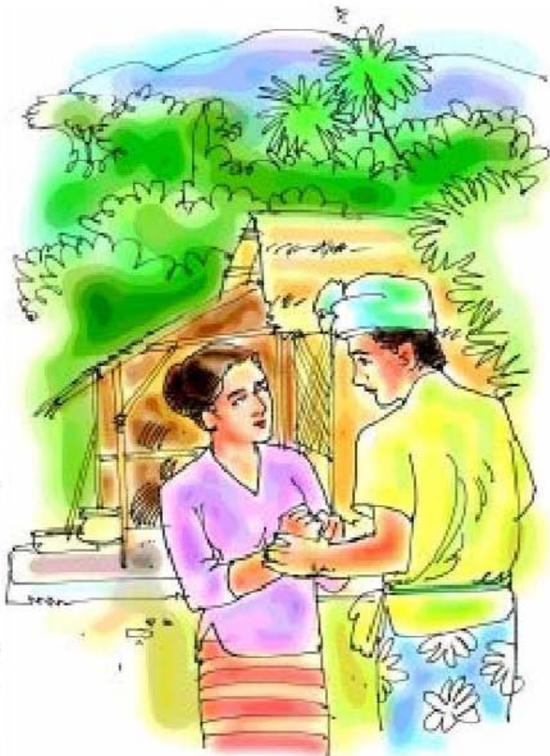
అప్పటికే బాగా పొద్దుపోయింది. అర

ణ్యాన్ని మెల్ల మెల్లగా చీకటి ఆవరిస్తోంది. యు వ రాజు దారీ తెన్నూ తెలియు క కొట్టు వు ట్టాడ సాగాడు. ధైర్యశాలి అయినప్పటికీ క్రూరమృగాల అరు పులు అతన్ని ఆందోళనకు గు రిచేశాయి. అంతలో దూ రంలో మన్న ఒక గు డిసేలోంచి మిణుకు మిణుకుమంటూ దీపం వెలుతురు కనిపించడంతో, అక్కడికి వెళ్ళి తలు పుతట్టాడు. తలు పుతెరిచిన ఒక యు వతి నఖ శిఖ పర్యంతం అతన్ని అను మా నంగా చూ సింది. అతడు తాను యు వరాజునన్న విషయం మా త్రం దాచి, రాజు గారి ఆగ్రహానికి లోనై రాజ్యబహిష్కారం శి౯ పొంది, అడవులు పట్టిన దు రదృ ష్టవంతు ణ్ణని మా త్రం చెప్పాడు. ఆ యు వతి అ తని పై ద దయ తలచి తలదాచు కోవడానికి చోటిచ్చింది. ఆమె తల్లిదండ్రులు అడవిలో లభించే మూలిక లనుసేకరించి, వైద్యు లకు అమ్మి, దాంతో వచ్చే ఆదాయం తో పొట్టపోసు కునేవారు. వారు అలా ఒకనాడు మూ లికలతో, దాపులను న్న నదిని దాటుతూండగా, వెల్లువ వచ్చి వాళ్ళు ఎక్కిన పడవ తల్లకిందు లు కావడంతో చనిపోయా రు. అ తరవాత అ యువతి ఎక్కడికి వెళ్ళడమో తెలియు క, తన తల్లిదండ్రు లు చేసిన పనినే కొనసాగిస్తూ అక్కడే ఒంటరిగా ఉంటు న్నది.

ఆమె వివరాలు తెలుసుకున్న యువరాజు ఆమెతో పాటే ఉండిపోవాలని నిశ్చయించుకుని, అమె సమ్మతితో అమెను పెళ్ళాడాడు. అతడు దృఢమైన శరీర సౌష్ఠవం కలవాడూ, తెలివైన వాడూ కావడంతో జింకలనూ, పిట్టలనూ పట్టి, కట్టెల కోసం అడవికి వచ్చినవారికి అమ్మేవాడు.

ఇలా కొన్ని నెలలు గడిచాయి. తన తండ్రి మరణించిన వార్త, కట్టెలు కొట్టేవారి ద్వారా యు వరాజుకు చేరింది. "నేను ఇప్పుడే నగరం వెళ్ళి కొన్ని రోజుల తరవాత వస్తాను. వచ్చాక

నీకో శు భవార్త చెబుతాను. మ నకు మం చి రోజులు రాను న్నాయి," అన్నాడు భార్యతో.

"త్వరగా వచ్చెయ్. వచ్చాక నేనూ నీకో సంతోషకరమైన విషయం, చెబుతాను," అన్నది భార్య, తాను తల్లి కాబోతూ న్న విషయం బయట పెట్టకుండా.

తిరిగి వచ్చిన యు వరాజును చూ డగానే నగర ప్రజలు ఆ నందోత్సాహాలు పొందారు. రాజ్యానికి ఏకైక వారసుడు అయన. యువ రాజుకు రాజ్య బహిష్కార శి౯ విధించాడే తప్ప, రాజు తనకు వారసుడిగా వేరెవరినీ ప్రకటించ లేదు. యువరాజుకు వెనువెంటనే రాజ్య పట్టాభిషేకం జరిగింది. సంప్రదాయ బద్ధమైన ఇతర క్రతు వులు జరగడానికి మ రికొన్ని రోజులు పట్టింది. వాటి మధ్య అడవికి వెళ్ళి భార్యను చూసే అవకాశం యు వరాజుకు కలగలేదు.

అదే సమయంలో అడవిలో అకాలవర్షాలు, వెల్లువ బీభత్సం సృష్టించాయి. యువరాజు భార్య ఒక గుహలో తలదాచుకోవలసివచ్చింది. అడవి సమీపంలో నివసించే కట్టెలుకొట్టేవారి భార్యలు యువరాజు భార్య ప్రసవ సమయంలో దగ్గరుండి ఆమెను ఆదుకున్నారు. ఆమె చక్కని మగబిడ్డను కన్నది.

పట్టాభిషేకానంతరం యువరాజు, తన భార్యను రాజధానికి వెంటబెట్టుకు రావడానికి అడవికి వెళ్ళాడు. అయితే, అక్కడ ఆమెగాని, ఆమె గుడిసె ఆనవాళ్ళుగాని కనిపించలేదు. నిరాశతో వెనుదిరిగి వచ్చాడు.

ఒకనాడు యువరాజు భార్య బిడ్డతో, గుహ ముందు కూర్చుని ఉన్న సమయంలో, ఆకాశంలో ఎగురుతూన్న ఒక గద్ద ముక్కు నుంచి ఒక కోడిపిల్ల జారి ఆమె ఎదుట పడింది. ఆమె దానిని తీసి కాపాడింది. తన బిడ్డతో పాటు ఆహారం పెడుతూ పెంచసాగింది. కోడిపిల్ల, ఎవరూ ఎప్పుడూ ఎక్కడా కనీవినీ ఎరగనంతగా బలిష్ఠమైన కోడిపుంజుగా ఎదిగింది. దాన్ని చూసిన ఇతర పక్షులూ, జంతువులూ ఆ గుహ దరిదాపులకు రావడానికి కూడా జడుసుకునేవి.

అక్కడ నగరంలో కొత్త రాజు మళ్ళీ కోడి పందాలను ప్రారంభించాడు. అయితే, ఇప్పుడు కోడిపుంజులను రైతుల నుంచి బలవంతంగా అపహరించడంలేదు. పందాలలో గెలిచిన పుంజులకు బహుమతులు ఇస్తామని ప్రకటించాడు.

ఆ ప్రకటన గురించి కట్టెల కొట్టే వారి ద్వారా అడవిలో పెరుగుతూన్న యువరాజు కుమారుడు కేసరికి చెవిన పడింది. అతనికిప్పుడు వయసు పన్నెండేళ్ళు. తల్లి అనుమతితో కేసరి తన కోడిపుంజును తీసుకుని రాజధానికి బయలుదేరాడు. అతడు అక్కడికి చేరేసరికే కోడిపందాలు ముమ్మరంగా సాగుతున్నాయి. ఆ రోజు రాజుగారే స్వయంగా శిక్షణ ఇచ్చిన కోడిపుంజు ఇతర పుంజులను ఢీకొని సులభంగా ఓడించింది.

"మహారాజా! నా పుంజు, మీ పుంజును గనక ఓడిస్తే మీరు నాకేం బహుమతి ఇస్తారు?" అని అడిగాడు కేసరి, బుట్టలో దాచిన తన కోడిపుంజును చూపకుండా.

రాజు మొదట ఆ కుర్రవాణ్ణి చూడగానే తెలియని ఆకర్షణకులోనయ్యాడు. "అయితే, మా పుంజు నీ పుంజును ఓడిస్తే?" అని అడిగాడు రాజు.

"నేను నా పుంజు ద్వారా బహుమతి సంపాదించాలన్న ఆశతో వచ్చిన పేద కుర్రాణ్ణి. మీకేం ఇవ్వగలను? కొన్నాళ్ళు మీకు సేవలందించగలను," అన్నాడు కేసరి. ఆ తరవాత బుట్టలో నుంచి కోడిపుంజును వెలుపలికి తీశాడు.

THE ADVENTURES OF G-man

అండ్రోమేనియా

కథ 1 భాగం 2

సమర్పిస్తున్నది

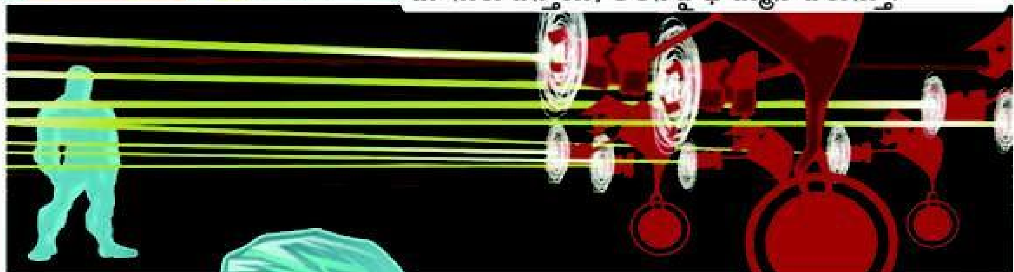
POWER SUPPLY

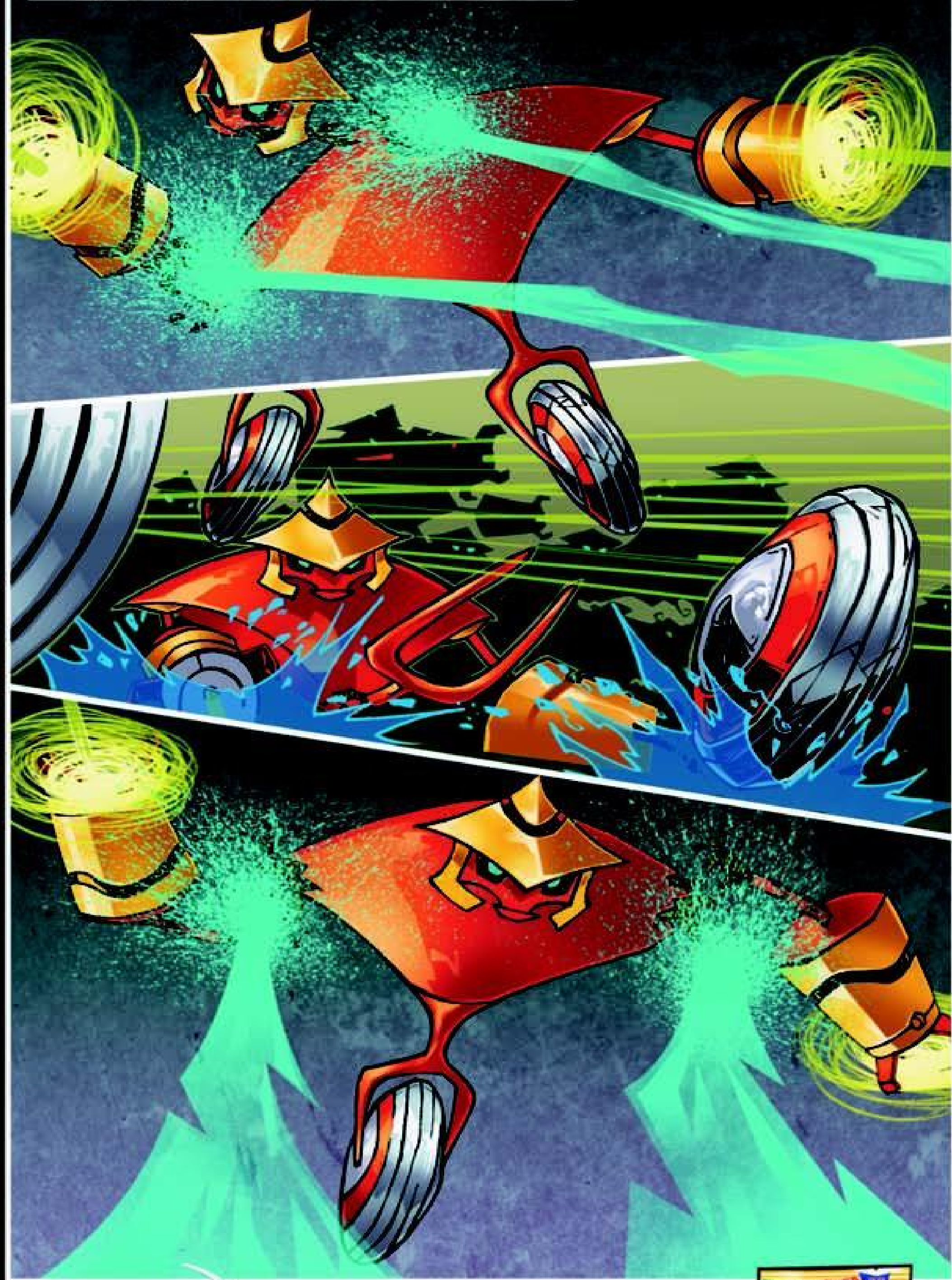
Visit: www.parleproducts.com

ఇంతవరకు జరిగిన కథ: టెర్రోలీన్ ఈ గ్రహాన్ని నాశనం చేసే పథకం పన్నుతున్నాడని ఎప్పుడైతే జి-మ్యాన్‌కి తెలిసిందో, అతను సమయం వృథా చెయ్యకుండా టెర్రోలీన్ స్థావరంలోకి చొరబడ్డాడు. అతనికోసం టెర్రోలీన్ కాచుకుని వున్నాడు. కొన్ని ఆశ్చర్యకరమైన విషయాలు చూపిస్తానంటాడు

ఒక ద్వారం తెరుచుకుంటుంది, వందలాది ఆండ్రాయిడ్లు దూసుకు వస్తాయి, అతనిపై ధామ్మని పేలుస్తూ.

జీ-షీల్డ్‌ని యాక్టివేట్ చేస్తూ, జీ-మ్యాన్ దూసుకు పోతాడు

జి-మ్యాన్ ఎన్ని ఆండ్రాయిడ్లని నాశనం చేస్తూంటే, అన్ని పుట్టుకొస్తున్నాయి. తమ స్నేహితుల తప్పులని గ్రహించి, అవి మరింత దృఢమైన శక్తితో దాడి చేస్తున్నట్లు వస్తున్నాయి.

జి-మ్యాన్ తన జి-షీల్డ్ బలహీనం అవుతోందని గ్రహిస్తాడు.

టెర్రోలీన్ అతని ఆలోచనలని పసికడతాడు....

ఏం అలిసి పోయావా జి-మ్యాన్?

మండిపడుతున్న జి-మ్యాన్ తనలో మిగిలిన శక్తినంతా పుంజుకుని దాడి చేస్తాడు...

అక్కడున్న రోబోట్‌లన్నిటినీ నాశనం చేస్తాడు, కానీ తన జి-షీల్డ్‌ని పోగుట్టుకుంటాడు.

అకస్మాత్తుగా, తన ఎడమ పక్కనుంచి ఒక శబ్దాన్ని వింటాడు.

అక్కడ స్టీలు కవచాలు ధరించిన, మరింత పెద్దవి, మరింత అడ్వాన్స్‌డ్ రోబోట్‌లు ప్రత్యక్షమౌతాయి. ఇది చూసి అతను విభ్రాంతి చెందుతాడు.

నేను
బతికుండగానే,
ఇక్కణ్ణుంచి
పారిపోవాలి.

ఇంకా వుంది

తర్వాత: జీ-మ్యాన్ ప్లాన్ ఏమిటి? అతను గెలుపొందుతాడా లేక ఇది టెర్రోలీన్ యొక్క దృఢమైన సైన్యంతో ఒక సారి ఓడిపోయిన వ్యక్తి పలికే డంబమా? జీ-మ్యాన్ యొక్క నూతన సాహస కృత్యాలను ఆంద్రోమానియా యొక్క తరువాయి సంచికలో చదవండి.

PARLE
కనుక్కోండి

G-man
కి శక్తినిచ్చేది

Parle-G
Visit: www.parleproducts.com

''ఓరి దేవుడా! ఎంత పెద్ద కోడిపుంజు!'' అంటూ ఆశ్చర్యపోయారు అక్కడి వారందరూ.

పందాలు ఆరంభమయ్యాయి. అంతకు క్రితం, మిగతా పుంజులన్నిటినీ ఓడించిన రాజుగారి కోడిపుంజు, కళేరపు కోడిపుంజు వద్ద చిత్తుగా ఓడిపోయింది. రాజు కళేరపుకు వంద బంగారు నాణాలు బహుమతిగా ఇచ్చాడు. ఆ తరవాత రాజుగారి వద్ద మిగిలిన కోడి పుంజులన్నింటినీ కళేరపు పుంజు సునాయాసంగా ఓడించడంతో, రాజు అతన్ని కానుకలతో ఘనంగా బహూకరించాడు.

''అబ్బాయీ, నీ పుంజును నాకు అమ్మడానికి నీకేమైనా అభ్యంతరమా?'' అని అడిగాడు రాజు.

''మన్నించండి మహారాజా! ఈ పుంజు నా ప్రాణ నేస్తం. ఇది నేను పుట్టినప్పుడు చిన్న పిల్లగా ఆకాశం నుంచి వచ్చింది. ఇద్దరం కలిసి పెరిగి ఇంత వాళ్ళమయ్యాం. ఇప్పుడు ఈ పుంజు సంపాయించిన బహుమతి మొత్తంతో, నేనూ మా తల్లీ సుఖంగా జీవించగలం,'' అన్నాడు కళేరపు.

''నువ్వా ఎప్పుడు పుట్టావు?'' అని అడిగాడు రాజు.

''పన్నెండేళ్ళ క్రితం. అప్పుడు మహా ప్రవాహం అడవిని ముంచెత్తిందట! అప్పటికే మా తండ్రి, ఎందుకో హఠాత్తుగా వెళ్ళిపోవడంతో మా తల్లి భూరంలో మన్న ఒక గుహలోకి పారిపోయి ప్రాణాలతో తప్పించుకుందట,'' అన్నాడు కళేరపు.

''సరే, పుంజును అమ్మడానికి నీకు ఇష్టంలేదనుకో, నువ్వా ఇక్కడే రాజభవనంలో నాతో ఉండడానికి నీకేమైనా అభ్యంతరమా?'' అని అడిగాడు రాజు.

''అది మా తల్లి అభిప్రాయం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది మహారాజా!'' అన్నాడు కళేరపు.

రాజు సింహాసనంపైనుంచి చటుక్కున లేచి, ''నువ్వు నన్ను నీ తల్లి దగ్గరికి తీసుకు వెళ్ళు నాయనా,'' అన్నాడు గద్గద స్వరంతో.

''అలాగే మహారాజా!'' అంటూ కళేరపు అక్కడినుంచి బయలుదేరాడు. రాజూ, ఆయన పరివారం అతడి వెంట బయలుదేరారు.

అడవి ప్రాంతంలో నివసిస్తూన్నబడ ప్రజలు ఆ దృశ్యం చూసి విస్తుపోయారు. రాజుగారి ముందు, గుర్రం మీద కూర్చుని వస్తూన్న తన బిడ్డను చూసిన కళేరపు తల్లిఆనందాశ్చర్యాలకు హద్దులు లేకుండాపోయింది. మరికొద్ది క్షణాల్లో రాజు ఎవరన్నదీ ఆమె గుర్తించి ఆనంద బాష్పాలు రాల్చింది. అప్పటికప్పుడే మహారాజు కళేరపు న్యు వరాజుగానూ, అతడి తల్లిని పట్టపుహిషిగానూ ప్రకటించాడు. ఊరేగింపురాజధానికేసి బయలుదేరింది.

తండ్రి తదనంతరం కళేరపు రాజ్యసింహాసనాన్ని అధిష్ఠించాక, కోడిపుంజును తన రాజ్యకేతనంగా ప్రకటించాడు! -(ఎం.డి)

చందమామ కబుర్లు

బాల ప్రచారకుడు

ఫ్యాక్టరీలలో, హోటళ్లలో, ఇళ్ళల్లో కూడా బాలబాలికలను పనులకు కుదుర్చుకోవడానికి వ్యతిరేకంగా తరచూ బాలకార్మికులను నిషేధించండి అంటూ గట్టి స్వరాలు వినిపిస్తూ ఉంటాయి. బాలకార్మిక వ్యవస్థను నిషేధించి నిర్మూలించడానికి కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఎన్నో చర్యలు తీసుకుంటున్నాయి. కాని, ఆ దుష్ట వ్యవస్థను అరికట్టలేక పోతున్నాం. బాలకార్మిక వ్యవస్థను నిర్మూలించవలసిన అవసరాన్ని తెలియజేస్తూ, తిరువనంతపురం సమీపంలోని అత్తింగల్లోవున్న ఒక రెసిడెన్షియల్ స్కూల్లో నాలుగవ తరగతి చదువుతున్న మైఖేల్ ఎస్. కుమార్ అనే విద్యార్థి కేరళ రాష్ట్ర రాజధాని నుంచి ఉత్తర ప్రాంతంలో వున్న కాసరగోడువరకు సైకిల ప్రచార యాత్రను చేపట్టాడు. బాలల దినోత్సవం నాడు ప్రారంభించిన యాత్రను పదిహేను రోజుల అనంతరం పూర్తి చేశాడు. అతడు ఈ సమస్యను గురించి ఎదురైన వారికి వివరించేవాడు; పాటల ద్వారా, నాట్యం ద్వారా తాను రచించిన నాటకాలను తానే నటించడం ద్వారా ప్రజలకు ఆసక్తికరంగా తెలియజెప్పేవాడు. ఒక పసివాడు ఒక ఏనుగుకు కాపలాకాయడం కళ్ళారా చూశాక, భరించలేక ఈ ఒంటరి యాత్రకు పూనుకున్నట్టు కుమార్ చెబుతున్నాడు.

ఇష్టమైన పేర్లు

అమెరికాలోవున్న భారతీయ సంతతికి చెందిన తల్లిదండ్రులు — మగబిడ్డ పుడితే ఆదిత్య అనీ, ఆడపిల్ల పుడితే శ్రేయ అని పేర్లు పెట్టడం ఎక్కువగా ఉంటోంది. సోషల సెక్యూరిటీ శాఖ ఈ విషయాన్ని తెలియజేసింది. ఆ శాఖ జరిపిన ఒక సర్వేలో 2003వ సం.లో 254 మంది మగపిల్లలకు ఆదిత్య అని పేరు పెట్టారనీ, 311 మంది ఆడపిల్లలకు శ్రేయ అని పేరు పెట్టారనీ తెలియవచ్చింది. ఆదిత్య తరవాత అబ్బాయిలకు ఆవీయా అనీ, అమ్మాయిలకు ఆశా అని పేర్లు పెడుతున్నారు. అర్జున అన్నది ప్రాచుర్యంగల మరో పేరు.

పాఠకులకు కథల పోటీ
ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

మంగళగిరి జమీందారు జగపతి అనేక సంపదలు గల గొప్ప ధనికుడే గాని, పరమ పిసినారి. పరమ భక్తుడిలా నటిస్తూ రోజూ ఉదయం, సాయంకాలం దేవాలయానికి వెళ్ళి దేవుణ్ణి దర్శించేవాడు. అయితే, హారతిపళ్ళెంలో దమ్మిడీ వేసేవాడు కాదు. మిగతా భక్తులు వేయడం చూసినా అతను పట్టించుకునే వాడు కాదు. పూజారి దీన్ని గమనిస్తూనే ఉన్నాడు.

ఆ రోజు శివరాత్రి పర్వదినం. ఆ సాయంకాలం దేవాలయంలో ఘనంగా పూజలు జరిగాయి. జమీందారు వెళ్ళి ముందు వరసలో నిలబడ్డాడు. పూజాది కార్యక్రమాలు ముగిశాక పూజారి హారతి పళ్ళెంతో వచ్చి జమీందారుకు చూపాడు. జమీందారు హారతి కళ్ళకద్దుకుని పదిపైసల నాణెం తీసి పళ్ళెంలో వేసి, పూజారిని ఆశ్చర్యపడేలా చేశాడు.

"అయ్యా, ఈ రోజు తమరే మొట్టమొదటి కానుక సమర్పిస్తున్నారు. తమవంటివారు పదిపైసలు వేయడం అవమానంగా లేదా? మరో పదిపైసలు వేయొచ్చుకదా?" అని అడిగాడు పూజారి.

- దీనికి జమీందారు స్పందన ఎలా ఉండి ఉంటుందని మీరు భావిస్తున్నారు?
- మిగిలిన వారు ఎంత కానుక వేస్తారో చూడ్డానికి జమీందారు అక్కడే నిలబడ్డాడా?

100-150 మాటలతో కథకు ముగింపు రాసి, చక్కని పేరు పెట్టి మాకు పంపండి. కవరు మీద 'కథల పోటీ'కి అని రాయండి. కింది కూపన్ను తప్పక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: మే 31, 2005

పేరు ________________________ వయసు _______ పుట్టిన తేదీ __________

పాఠశాల ______________________________ తరగతి ______________

ఇంటి చిరునామా ____

____

______________________________ పిన్‌కోడ్ ____________

తల్లి/తండ్రి సంతకం   విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్
82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈక్కాట్టుతాంగల్, చెన్నై - 600 097

పశ్చాత్తాపం!

మోతీహారీ గ్రామంలో రఘులాల అనే ఒక పేదరైతు ఉండేవాడు. అదే గ్రామంలో ప్యారేలాల్ అనే ధనికుడైన వడ్డీవ్యాపారి ఉండేవాడు. గ్రామస్థులకు అధిక వడ్డీలకు అప్పులిచ్చి, మోసం చేసి అతడు డబ్బులు కూడబెట్టాడు. వడ్డీవ్యాపారి చేసే కుతంత్రాలు గ్రామస్థులకు తెలుసు. అయినా, అవసరాలలో తమను ఆదుకునే దిక్కు మరెవ్వరూ లేరుగనక, తాము మోసపోతున్నామని తెలిసినా, గ్రామస్థులు సాయం కోసం ప్యారేలాల్‌నే ఆశ్రయించేవారు. అందువల్ల అప్పులు చేసే ప్రజలు నానాటికి మరింత పేదలుగా మారుతూ ఉంటే, అప్పులిచ్చే వ్యాపారి మరింత ధనికుడుగా ఎదగసాగాడు.

ప్యారేలాల డబ్బు అప్పుగా ఇచ్చేప్పుడు పత్రాలు రాసుకునేవాడు కాదు. "పత్రాల మీద సంతకాలెందుకు? మీకు డబ్బుకావాలి. నేను ఇస్తున్నాను. మీ దగ్గర డబ్బు ఉన్నప్పుడు తిరిగి చెల్లించండి. అయితే, వడ్డీ మాత్రం నెల నెలా చెల్లిస్తూ రావాలి. అది చాలు," అనేవాడు. అప్పు పుచ్చుకున్నవారికి ఏడాది పొడవునా, తాము పుచ్చుకున్నదానికన్నా ఎక్కువగానే వడ్డీ చెల్లించినట్టు అనిపించేది. అయితే, అసలు డబ్బు ఏమాత్రం తగ్గకుండా అలాగే ఉండేది. ప్యారేలాల లెక్కలు వారికి అంతుబట్టేవి కావు.

రఘులాల కూడా ప్యారేలాల దగ్గర అప్పు చేశాడు. డబ్బులేనప్పుడు వడ్డీ కింద ప్యారేలాల ధాన్యం పట్టుకుపోయేవాడు. కొద్ది కొద్దిగా పొలాన్ని చేజిక్కించుకునేవాడు. ఏదీ లేదంటే ఇంట్లో ఉన్న పాత్రసామగ్రిని పట్టుకుపోయేవాడు. ఒక నెల కనిపించక పోయేసరికి రఘులాల్ ఇంటికి ఆత్రుతగా వెళ్ళాడు ప్యారేలాల్. ఇంటి నుంచి వెలుపలికి వచ్చిన రఘులాల, "అయ్యా, కట్టుబట్టలు తప్ప నా దగ్గర మరేదీ లేదు. మార్చుకోవడానికి కూడా వేరే బట్టలు లేవు. నన్నేం చేయమంటారు?" అన్నాడు విచారంగా.

"సాయం అర్థించడానికి రాముడి వద్దకు ఎందుకు వెళ్ళకూడదు? నా పట్ల అతడెంతో కరుణ చూపేవాడు. వెళ్ళిరా, నేను కొన్నాళ్ళ తరవాత వస్తాను," అని చెప్పి ప్యారేలాల్ అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

''ఆ రావు ధు , ప్యారేలాలకు సాయు ం చేసే మాటే, నాకూ తప్పిక సాయు ం చేయు గలధు . ఇప్పిడే బయు లు దేరాలి,'' అను కుంటూ రఘు లాల్ అప్పటికప్పుడే రాముణ్ణి వెతుక్కుంటూ బయు లు దేరాధు . నడిచాధు , నడిచాధు సాయు ం కాలం వరకు నడిచాధు . రావు ణ్ణి గు రించి ఆచూకీ చెప్పేవారు ఒక్కరూ కనిపించలేదు. ఆఖరికి ఒక పై జారిలాంటి వు నిషీ కనిపించ గానే, ''నాదగ్గరున్న మూడు రొట్టెల్లో ఒకటి ఇస్తాను. దయాపరుడైన రాముణ్ణి నేనెక్కడ చూ డగలనో చెబుతావా?'' అని అడిగాడు.

అతడు ఏమీ పలక్కుండా రొట్టెముక్క కేసి కనీసం 'ణం కూడా చూ డకుండా ఏదో వు న సులో గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. రఘు లాల వు రికొంత దూ రం నడిచాక, వు ఖాన విభూ దిరేఖలతో ఒక సాధు మూబిధు రయ్యా ధు ఆయన చేతిలో ఒకరొట్టెవు క్కను పేట్టి, ''రావు డెక్కడ ఉంటాధు ? ఆయు న ఉండే చోటు వీ కు తప్పిక తెలిసు ఉంటు ంది ,'' అన్నాధు రఘు లాల. ''నాకు శివుణ్ణి గు రించే తెలు సు . రావు ణ్ణి గు రించి తెలియదు,'' అంటూ వెళ్ళి పోయా ధు ఆ సాధు మూ

రఘు లాల అలా నడు స్తూ నడు స్తూ బాగా అలిసి పోయాడు. ఎవరైనా ఎదురుపడి రాము డుండే చోటు చెప్పక పోతారా, వారితో కలిసి రొట్టెలు పంచు కుని తినకపోతానా అన్న ఆశ కొద్దీ ఆకలిగా ఉన్నప్పటికీ రొట్టెలు తిన కుండానే నడవసాగాధు . ఆఖరికి చింపిరి ధు స్తు లతో ఒక ~బదవాధు ఎధు రు పడ్డాధు . అతధూ బాగా అలిసిపోయి కనిపించాధు . ''నేను రావు డి కోసం వెళుతున్నాను. ఆయు న నాకు సాయు పడ గలడని చెబుతున్నారు,'' అంటూ రొట్టెల పూ టను విప్పాధు .

''అలాగా! ను వ్వూ రావు ణ్ణి చూ డాలని వెళుతున్నావా? నేనే రాముణ్ణి. నేనేం సాయం చేయగలనో చెప్పు,'' అన్నాడతడు రొట్టెల కేసి ఆత్రంగా చూ స్తూ.

''ఇదిగో, ఈ రొట్టె తీసు కో,'' అంటూ రఘులాల్ అతడి చేతికి ఒక రొట్టె ఇచ్చాడు. ఇద్దరూ తినడం ప్రారంభించారు . ఆ తరవాత తను వడ్డీ వ్యాపారి ద్వారా ఎలామోసపోయిందీ ఏకరు పుపెట్టి, ''నా వద్ద ఇప్పిధు డబ్బులూ లేవూ ధాన్యవూ లేదు . కుంట పొలం కూడా లేదు . ఎలా బతకాలో తెలియు డం లేదు ,'' అన్నాధు రఘు లాల విచారంగా.

ఆకలి తీరినాబదవాధు తన సంచీలో నుంచి ఒక శంఖాన్ని తీసీ, రఘు లాలకి ఇచ్చి, ''దీనిని ఇలా ఊదావంటే నీకు కావలసినది ఇస్తుంది. దీన్ని ఊదే శక్తి నాకు లేదు . గనక, నాకు ఉపి యోగపడదు. నువ్వే తీసుకో. మళ్ళీ వడ్డీ వ్యాపారి

చేత మోసపోకుండా మాత్రం జాగ్రత్తపడు,'' అని చెప్పి తనదారిన వెళ్ళిపోయాడు.

రఘు లాల ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు . తలు మిద్దా , కిటికీలూ మూసి వచ్చి శంఖాన్ని ఇటూ అటూ తిప్పుతూ ఊదసాగాడు . అతడు దాన్ని ఒక విధంగా పట్టుకుని ఊదినప్పుడు నాణాలు రాలాయి . అతడు దురాశాపరుడు కాదు గనక, అంతటితో ఊదడం ఆపాడు . ఆరోజు తనకు కావలసిన ఆహారం కొనడానికి చాలినన్ని నాణాలు ఉంటే చాలనుకున్నాడు . ఆ రోజంతా విశ్రాంతి తీసుకుని, మర్నాడు తెల్లవారగానే తనకున్న కొద్దిపాటి పొలంలో పనిచేయడానికి వెళ్ళాడు.

కొన్ని నెలలు గడిచాయి . ఒకనాడు ప్యారే లాల కోతకు సిద్ధంగా ఉన్న రఘు లాల చిన్న పంట పొలాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు . తిను బండారాలు తీసుకుని రఘు లాల ఇంటికి వెళ్ళి, ''మళ్ళీ నీ ఇంటికి సంపద కలగడం నాకెంతో ఆనందంగా ఉంది రఘు లాల. నేను ఇప్పుడు పాతబాకీ వసూలు చేసుకోవడానికి రాలేదు . నీ విజయ రహస్యం ఏమిటి? ఇంత సంపద ఎలా కలిగింది? అది చెప్పు చాలు ,'' అన్నాడు నవ్వుతూ .

వెర్రిబాగులవాడైన రఘు లాల శంఖాన్ని తీసి చూపిస్తూ , ''నా సంపదకంతటికీ ఇదే కారణం,'' అన్నాడు .

ప్యారేలాల శంఖాన్నెలాగైనా దొత్తు నుంచి కాజేయాలనుకుని పథకం వేశాడు . కొంతసేపు ఆ మాటా ఈ మాటా మాట్లాడుతూ గడిపి, బయలుదేరేప్పుడు శంఖాన్ని చాకచక్యంగా దుస్తుల్లో దాచుకుని వెళ్ళిపోయాడు. తనకు శంఖం అవసరం అప్పటికి లేదు గనక, రఘు లాల కూడా అది ఎక్కడుందో పట్టించుకోలేదు .

ఇంటికి చేరిన ప్యారేలాల శంఖాన్ని ఊద డానికి ప్రయత్నించాడు . అయితే ఎంత ప్రయత్నించినా ఎలాంటి శబ్దమూ రాలేదు. రెండు రోజులు గడిచాయి . మూడో రోజు ప్యారేలాల మళ్ళీ రఘులాల్ వద్దకు వెళ్ళి, ''మిత్రమా, ఆ రోజు నీకో మాట చెప్పడం మరిచాను . నువ్వు చూపిన శంఖాన్ని చూసి దాని అందానికి ముచ్చట పడి నావెంట పట్టుకుపోయాను. ఊదినప్పుడు ఎలాంటి శబ్దమూ రాలేదేంటి? దాని వల్ల నీకిన్ని సిరి సిదలు సమకూరాయంటే నమ్మశక్యం కాలేదు ,'' అన్నాడు .

రఘు లాల ఆ శంఖాన్ని తీసుకుని ఊదాడు . గలగలమంటూ శంఖంలోంచి నాణాలు రాలడం చూసిన ప్యారేలాల తన కళ్ళను తానే నమ్మ లేకపోయాడు . ''బామ్మర్ది, రఘు లాల చాలా బామ్మర్ది. నా దగ్గర నువ్వు తీసుకున్న అప్పు సంగతి ఈ క్షణమే మరచిపో. అయితే, ఒక్క సంగతి. ఈ శంఖం ఊదడం ద్వారా నీ కెంత

ధనం వస్తుందో అంతకు రెండింతలు నాకు వచ్చేలా చూడు, సరేనా?'' అన్నాడు.

రఘులాలకు కోపం వచ్చింది. ''నువ్వు నన్నెంతకాలమో మోసం చేశావు అవునా? నువ్వు నా వద్ద నుంచి పుచ్చుకున్న అదనపు డబ్బును నాకివ్వాలి. నా పొలాన్ని మళ్ళీ నాకు అప్పగించాలి. పాత్ర సామగ్రి విషయం కూడా మరచిపోవద్దు. అవి లేకుండా వంటలు చేసుకో లేకుండా ఉన్నాను,'' అన్నాడు.

ప్యారేలాల శంఖాన్ని అంది పుచ్చుకుని, ''అయితే, దీన్ని నా వద్దే ఉండనివ్వు. నీకూనాకూ ఇద్దరికీ ఉపయోగపడకూడదు,'' అంటూ అక్కడి నుంచి బయలు దేరబోయాడు.

రఘులాల, ''సరే నువ్వు నానుంచి ఇక డబ్బు అడగవన్న మాటను నమ్ముతున్నాను. ఆ శంఖం నాకిచ్చెయ్. అది ఊదినప్పుడు నాకు లభించేవన్నీ రెండింతలు నీకు లభిస్తాయి. అయితే, నా పాత్ర సామానులు ఈ రోజే నాకు ఇవ్వాలి. పొలాన్ని నాపరం చేసి, అందులో పనిచేస్తున్న నీ కూలీలను ఈ రోజే వెనక్కు తీసుకోవాలి,'' అన్నాడు.

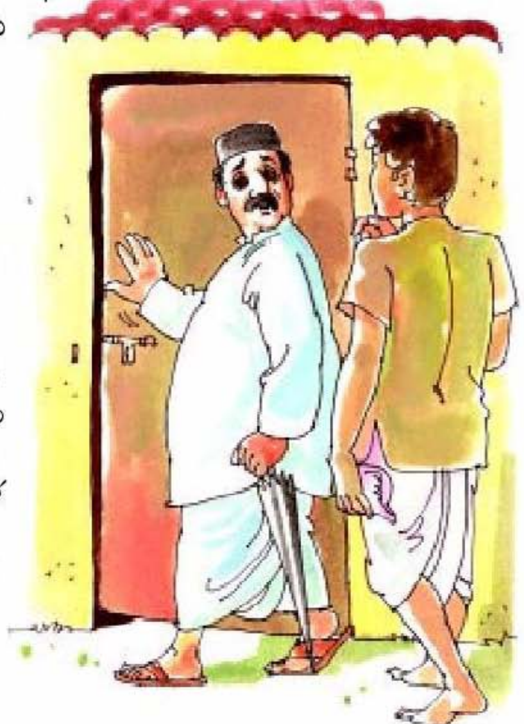
ప్యారేలాల తలవంచుకుని వెళ్ళిపోయాడు. సాయంకాలానికే అతడి పాత్రలు ప్యారేలాల పనిమనుషులు తెచ్చి ఇచ్చి వెళ్ళారు. మరునాడు శంఖాన్ని తీసి, రఘులాల నాణాలు రావాలని కోరుకోవడానికి బదులు తన కన్ను ఒకటి పోవాలని కోరుకుంటూ ఊదాడు. మరి కొన్ని రోజులలో ప్యారేలాల కూలీలు తన పొలం వదిలి వెళ్ళడం రఘులాల్ చూసి సంతోషించాడు. అప్పటికప్పుడే బయలు దేరి ప్యారేలాల వద్దకు వెళ్ళాడు.

రెండు కళ్ళు పోగొట్టుకున్న ప్యారేలాల్, రఘులాల కంఠస్వరం వినగానే, చేతిలోని కర్రను నేలకేసి తడుముతూ వచ్చాడు. తగిన శాస్తి జరిగిందని రఘులాల సంతోషించాడు.

''రఘులాల, నేనెన్నో దుర్మార్గాలకు ఒడిగట్టాను. నన్ను క్షమించు. మళ్ళీ నాకు కంటి చూపునివ్వమని నీ శంఖాన్ని కోరుకో. నా జీవితాంతం ఎవరికీ అపకారం తలపెట్టను. దేముడి మీద ఒట్టు!'' అని ప్రాధేయపడసాగాడు ప్యారేలాల.

పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోతున్న ప్యారేలాలను చూసి, రఘులాలకు జాలికలిగింది. అతడు చూపుపోయిన తన కంటికి తిరిగి చూపు రావాలనుకుంటూ శంఖం ఊదాడు. మరుక్షణం అతడి కంటితో పాటు ప్యారేలాల రెండు కళ్ళకూ చూపువచ్చింది.

ఆ తర్వాత నుంచి ప్యారేలాల్ ఎవరినీ మోసగించకుండా, ధర్మవడ్డీకి అప్పులిస్తూ, గ్రామస్థుల చేత మంచివాడనిపించుకున్నాడు.

ప్రాణమిత్రుడు

పూర్వం బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పాలించే కాలంలో బోధిసత్వుడు ఒక బ్రాహ్మణుడికి కుమారుడుగా పుట్టాడు. అతడికి తల్లిదండ్రులు సత్యానందుడు అని పేరు పెట్టారు. మరికొంత కాలానికి బ్రాహ్మణుడికి మరొక కొడుకు కలిగాడు. ఇతడికి నిత్యానందుడు అని పేరు పెట్టారు.

ఈ అన్నదమ్ములిద్దరూ పెరిగి పెద్దవాళ్ళవుతూ ఉండగా, తల్లిదండ్రులు హఠాత్తుగా కాలధర్మం చెందారు. దానితో జీవితం మీద విరక్తులై సత్యానందుడూ, నిత్యానందుడూ గంగానదికి ఆవలి ఒడ్డున ఒకరూ, ఈవలి ఒడ్డున ఒకరూ కుటీరాలు నిర్మించుకుని సన్యాసి జీవితం గడపసాగారు.

ఒక రోజున పాతాళలోకంలో ఉండే సర్ప రాజు మణికాంతుడనేవాడు మనుష్యరూపం ధరించి, భూలోకానికి వచ్చి, గంగానది ఒడ్డునే నడిచిపోసాగాడు. అతడికి నిత్యానందుడి కుటీరం కంటబడింది. మణికాంతుడు అంత చిన్నతనంలోనే సన్యాసి జీవితం గడుపుతున్న నిత్యానందుణ్ణి చూసి ఆశ్చర్యపడి, అతడికి తానెవరో చెప్పి, చాలా సేపు కబుర్లాడుతూ కాలం గడిపాడు.

ఈ విధంగా నిత్యానందుడికీ, సర్పరాజు మణికాంతుడికీ స్నేహం కుదిరింది. ఆ నాటి నుంచీ మణికాంతుడు తరచుగా నిత్యానందుడి కుటీరానికి వస్తూండేవాడు. వాళ్ళిద్దరూ ఎన్నో ఆసక్తికరమైన లోక విషయాలను గురించి మాట్లాడుకునేవారు. మణికాంతుడు అప్పుడప్పుడు తన యథారూపం ధరించి, నిత్యానందుడి తలపై పడగ విప్పి, చల్లని నీడపట్టి, తన లోకానికి వెళ్ళిపోతూండేవాడు.

ఇలా కొంతకాలం జరిగాక నిత్యానందుడికి ఒక శంక పట్టుకున్నది. సర్ప రాజు మణికాంతుడు తనకు మిత్రుడన్నదాంట్లో సందేహం లేదు. కాని, స్వతహాగా సర్పాలది దుష్టస్వభావం. ఏ కారణం చేతనైనా మణికాంతుడికి తన మీద కోపం వస్తే, కాటు

వేంపు గలదు ! ఇలాంటి ఆలోచనలతో నిత్యానందుడికి ఎక్కడలేని బెంగపట్టుకున్నది. ఈ స్థితిలో ఒకనాడు అతడు నది దాటి అన్న సిత్యానందుణ్ణి చూడబోయాడు. సిత్యానందుడు తమ్ముణ్ణి చూసి వ్యాకులపడుతూ, ''తమ్ముడూ, ఇంతగా చిక్కిపోయావేం? కారణం ఏమిటి?'' అని ప్రశ్నించాడు.

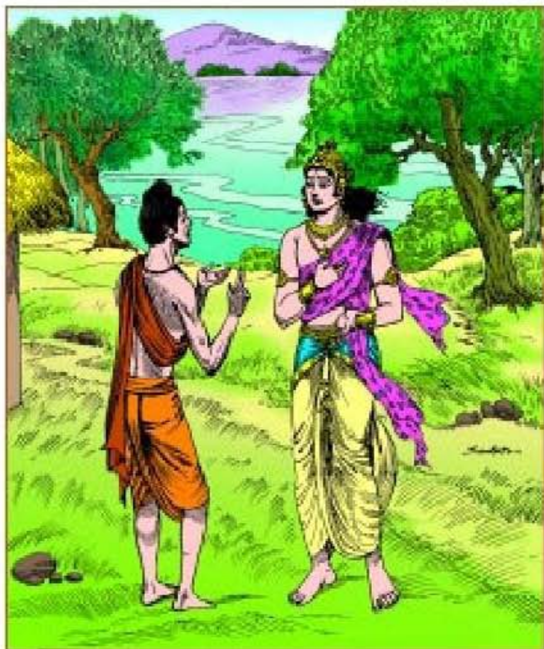
ఇందుకు నిత్యానందుడు ఏమీ దాచకుండా అన్నకు చెప్పేశాడు.

''తమ్ముడూ, నువ్వు చెప్పేదాన్ని బట్టి చూస్తుంటే, ఆ సిర్పరాజును నువ్వు ప్రాణమిత్రుడుగా భావిస్తున్నట్టున్నది. అయినా, మరొకవైపున అతణ్ణించి హాని జరుగుతుందేమో అని భయపడుతున్నావు. ఇంతకూ అతడు నీవద్దకు రావడం ఇష్టమా లేక అతడు మరి కనబడకుండా మాటే, నీకు సుఖంగా మాటుందా?'' అని సిత్యానందుడు అడిగాడు.

నిత్యానందుడు కొంచెం ఆలోచించి, ''అతడు రాకుండా మాటేనే మనశ్శాంతి కలిగేలా మన్నది. కాని, అతణ్ణి రావద్దని చెప్పడం మాత్రం నావల్ల కాదు,'' అన్నాడు.

ఆ జవాబుకు సిత్యానందుడు నవ్వి, ''సిరే, ఆ సిర్పరాజు నీ వద్దకు వచ్చేటప్పుడు ఎలాంటి ఆభరణాలు ధరిస్తాడు?'' అని అడిగాడు. ''అతడి శరీరం మీద ఆభరణాలకేం కొదవలేదు. కాని, అన్నిటికన్న గొప్పగా ధగధగ మెరిసే మణి ఒకటి అతడి కంఠం నుంచి వేళ్ళాడుతుంటుంది,'' అన్నాడు నిత్యానందుడు.

''తమ్ముడూ, అలా అయితే ఒక పని చెయ్యి. ఈసారి ఆ సర్పరాజు నీ దగ్గిరకు

వచ్చినప్పుడు, ఆ మణి ఇవ్వమని అడుగు,'' అని చెప్పాడు సత్యానందుడు.

రెండు, మూడు రోజుల తరవాత మణికాంతుడు, నిత్యానందుడి కుటీరానికి వచ్చాడు. నిత్యానందుడు అతణ్ణి మణి ఇవ్వమని అడిగాడు. మణికాంతుడు కుటీరంలో కూర్చోకుండానే తన లోకానికి తిరిగిపోయాడు.

మర్నాడు మణికాంతుడు రాగానే, నిత్యానందుడు అతణ్ణి ద్వారం దగ్గరే, ''నిన్న నీ మెడలోని మణి ఇవ్వమని అడిగాను, ఇచ్చావు కాదు,'' అన్నాడు. మణికాంతుడు కుటీరంలో ప్రవేశించకుండా, ద్వారం దగ్గిర నుంచే వెనక్కు తిరిగి పోయాడు.

మూడవరోజున మణికాంతుడు కుటీరాన్ని సమీపిస్తుండగానే, నిత్యానందుడు అతడికి ఎదురుపోయి, ''మణి ఇవ్వమని ఇంతవరకు రెండుసార్లు అడిగాను. ఇవ్వాళయినా ఇస్తావా, లేదా?'' అని గద్దిస్తూ అడిగాడు.

సిర్పరాజు వు ణికాంతు ఢు విచారంగా వు ఖం పేట్టి, " నిత్యానందా, ఈ వు ణి సామాన్యమైనది కాదు. ఇది నేను ఏది కోరితే అదిచ్చే కావు ధేను మూకల్పతరు మూఇటు వంటి దాన్ని అడిగితే, ఎలా ఇవ్వగలను ? అందు వలన నేను ఇక ఏనాడూ నీ కుటీరం చాయు లకు కూడా రాను ," అంటూ మెరు దిరిగి, తన లోకానికి వెళ్ళిపోయాడు.

నిత్యానందు ఢు , ప్ర ణికాంత్ర ఢ వస్తాడేమో అని ఒకవారు రోజులపాటు ఎదురు చూశాఢ. అతడు రాలేదు . దానితో అతడికి ప్రాణ వు త్రు ణ్ణి పొగొట్టు కున్నానే అన్న బెంగ పిట్టు కుని, చిక్కి శల్యమై పోయాడు.

ఈ స్థితిలో సి త్యానందు ఢు , త వు్మ ృడు ఎలా మన్నాడో చూ సీ పొదావు ని అతడి కుటీ రానికి వచ్చాఢు . తమ్ము ృడి దేహిస్థితి చూ సీ సత్యానందుడు చాలా వ్యాకులం చెంది, "నీ ఆరోగ్యం వు ను పిటికన్నా చాలాపాడైపోయి నట్టున్నది. నేను చెప్పినట్టు చేశావా? సర్పరాజు పెడల్గు ంకా విరగడ కాలేదా?" అన్నాఢు .

"అన్నా, ను వ్వూ చె ప్పినట్టే, ఆ సిర్ప రాజును వు ణి ఇవ్వవు ని అడిగాను. ఆనాటి ను ంచీ అతను ఇక్కడికి రావడం వూ నేశాఢు . అతఢు కుటీరానికి వచ్చి నాతో వూ ట్లాఢు తూ , తన పిడగవిప్పి నా తలపైఆచ్ఛాదనగా పిట్టడం నాకెంతో ఆనందకారణంగా వుండేది. ఇప్పుడు వు నసు కలవరం చెందుతున్నది. ఇందు వల్లనే, నే నింతగా శు ష్కించిపోయూ ను ," అన్నాఢు నిత్యానందు ఢ .

అప్పుడు అన్న అల్గు న బోధిసిత్త్వుఢ , "తవు్మ ృడూ , సిర్ప రాజైన ఆ వు ణికాంతు ఢ నీ ప్రాణాస్నుహితు డల్గు నందు కు వు రిసీ పోయూ మూకాని, అంత ప్రాణాస్నుహి తు ఢూ ను వ్వూ వు ణి ఇవ్వవు ని అ డిగేసిరికి, నీ మొహం చూ డడవు వూ నేశాఢ . ఇదేనా ప్రాణ మిత్రుడైనవాడు ప్రవర్తించవలసిన తీరు? అతడు స్వార్థపరుడు, నిజమైన స్నేహితు ఢు కాఢు . అందు వల్ల అతఢు ఇక్కడికి రానం ఢు కు విచారించకు," అని హితబోధ చేశాఢ .

అన్న చెప్పిన మాటల్లోని సత్యాన్ని గ్రహిం చిన నిత్యానందు ఢు , ఆ తరవాత ఏనాడూ సిర్పరాజును గు రించి ఆలోచించనేలేదు . త్వర లోనే అతడికి విచారం పోల్గు , పై ర్ణారోగ్య వంతు డయూ ్యఢు

విష్ణు కథ

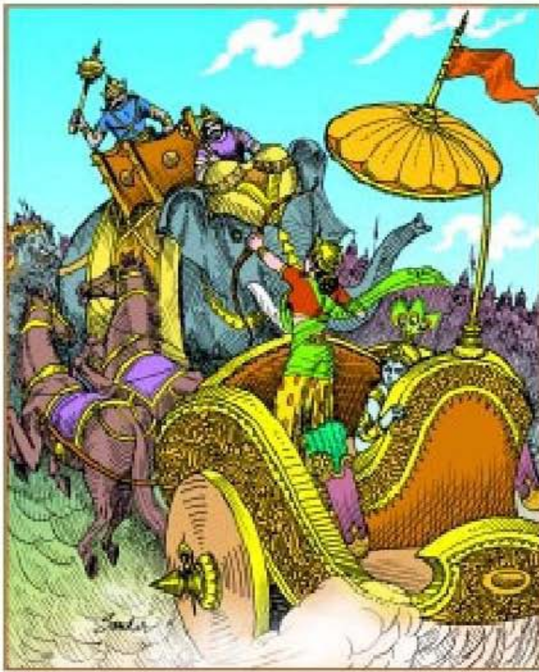
క్రిష్ణుడి ఔన్నత్యం పేరు గు తు న్నట్లే, శత్రు షులు కూడా పెరిగార్ర . శిశు పాల జరాసింధు ల కూటంలో చాలాపు ంది ధ ర్మార్గులైన రాజులు కలిశారు .

ఏ^ంద్రకుడనే కరూ శదేశరాజు క త్రివు కృచేతు లన్న శంఖచక్రాలతో చేర్పు ంచు కొని, భు జాలకు తగిలించు కొని, పేద్ద గదను పిట్టు కొని, తానే విష్ణు అవతార్రు డిననీ, వాసు దేవుడుననీ, క ష్ణుడు కానేకాడనీ ప్రిగ ల్భాలు చాటు కుంటు న్నాడ్రు . శిశు పాలు డి వు రొక తమ్ము ముడు సాల్వుడు స^భక వు నే విమా నం పీ ద, ద్వారకా నగరం పైన విహారం చేస్తూ కయ్యా నికి కాలు దు వ్వూతు న్నాడు . తూ ర్ప దిశను నరకాసు రు డు ప్రిచండంగా చెలరేగుతున్నాడు. దక్షిణంలో బలిచక్రవర్తి కుమారుడైన బాణాసు రు డు , శిమడి ర^ణతో శోణపురాన్ని రాజధానిగా రా^సి పాలన విస్తరింపిజేస్తు న్నాడు .

కాలయ్ప వను డి తమ్ము ముడు కాలాంతకుడు తనకు, జీవిగా పుట్టిన ఎవ్వరివల్లా భయు ం లేదన్న దైవజ్ఞ నిర్ణయు ం ధీమా తో, యు వన మ్లేచ్ఛ సైన్యాలతో దారు ణ రక్తపాతం సాగిస్తూ, దేవతా విగ్రహాలనూ , శిల్పాలనూ ధ్వంసిం చేస్తూ, దేశాలను కొల్లగొడు తూ క ష్ణుణ్ణి హితమా ర్చాలని పిగబట్టాడు .

దండయా త్ర సాగిస్తూ గాంధారసెపు లో జగన్మోహినంగా పాలరాతితో మలచినమోహినీ శిల్పాన్ని చూ సీ వివశు డయ్యా డు .

ఆ విగ్రహాన్ని క ష్ణుడు విశ్వకర్మ చేత చేర్పు ంచి, తన యో గమా యా గ్నని దానిలోకి పింపీ, అక్కడ పేట్టించాడని కాలాంతకుడికి తెలియు ధు .

అ సాలభంజికా ప్రతిపు న్న తరలింపు కు పొయి, కాలాంతకుడు తన అంతఃపుర పు ందిరంలో పేట్టు కొని, ఆ శిల్ప పి ందరికి ప్రాణం వస్తు ఎంత బాగు ంటు న్న , అని గు ట కలు ప్రి ంగు తు న్నాడు.

ఒకనాటి రాత్రి పు రళీ గానానికి అను మగా మ్రోగుతున్న అందెలసవ్వడికి మేల్కొని విగ్రహా నికి బదు లు నాట్యం చేస్తున్న పి ందరిని చూశాడు. వ్యా హా వేశంతో కాలాంతకుడు తటాలున వెళ్ళి ఆమె చేతులను తన మెడ చు ట్టూ వేసు కొన్నాడు. పు రు ˘ణవే ఆమె యు థా ప్రకారం శిలావిగ్రహం అయ్యి ంది. విగ్రహం బాహు బంధంలో మెడ బిగు సు కు పొయి గిలగిల తన్నుకొంటూ బొర్లగా పూ డి పొయి దభీవు ని కిందపడిపాయూ డు. విగ్రహం చేతు లు విరిగిపాయూ యి. కాలాంతకుడు చచ్చాడు. యు వన రాజ్యంలో చేతు ల్లేని మొండి మోహినీ విగ్రహం పు గిలిపొయి ంది. కాలాంతకుడిపునలను క ష్ణిడు తరివు తరివు కొట్టాడు. అంతలో పేద్ద అగ్నిపర్వతం పగిలి యు వనరాజ్యాన్ని ధ్వంసం చేసింది.

పడవు టి దిక్కున మ్లేచ్ఛ, యు వను ల అలజడి తొలగిందంటే, ఇటు తూ ర్పున ప్రాగ్జ్యోతిషాన్ని పాలించే నరకాసు రు డి విజ ం భణ పు రింత ఉపద్రవంగా తయూ రయ్యి ంది.

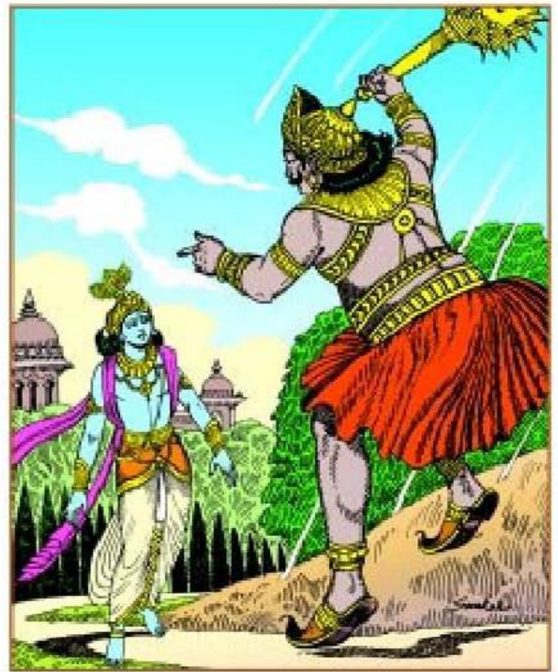
వరాహావతారం భూ పు ని ఉద్ధరించినప్పుడు భూ దేవికి పుట్టిన నరకాసు రు డు ప్రాగ్జ్యోతిష పురాన్ని రాజధానిగా చేసు కొని, అసు రులతో దేవలోకం పై ద దాడి చేసీ, దేవతలను పాదా క్రాంతు లు గా చేసు కున్నాడు. దేవపూ త అదితి కుండలాలను లాక్కొచ్చాడు. పు ను లను, సాధు సిజ్జను లను హింసిస్తూ, భూ పు ని పు రొక నరకం చేశాడు. పదహార్ వేల పు ంది కన్యలను చెరదెచ్చాడు.

దేవతలు, పు ను లు నరకుడిపెడ తొలగించ పు ని క ష్ణిణ్ణి ప్రార్థించారు. క ష్ణిడు వారికి అభయు పి చ్చి బయు లు దేరాడు. క ష్ణిడి వెంట సత్యభామ కూడా బయలుదేరింది.

తల్లి భూ దేవివల్ల గాయు పడితేనే తప్పి, నరకా సు ర సింహారం అసింభవపు ని వరం ఉంది. సత్యభాపు భూ దేవి అంశతో పుట్టినది.

సత్యభాపు తో క ష్ణిడు గరు డవాహనా రూ ఢు డైప్రాగ్జ్యోతిషం పై ద దాడిచేసీ, అసు ర పునలను రూ పుమా పాడు.

నరకాసురుడు మదగజాన్నెక్కి ఎదుర్కొ న్నాడు. యు ద్ధం చేసీ క ష్ణిడు విశ్రాంతి తీసు కుంటు న్న సిపు యు ంలో, సత్యభాపు నరకు డితో గొప్పిగా యు ద్ధం చేసింది.

సిత్యభావు అకర్ణాంతవు నారిసారి ంచి విడిచిన బాణం నరకుడి గుండెలో బలంగా నాటు కొంది. అవ్వూ! అని నరకుడ్త నేలకొరిగి తు ది సాహిసింతో గదను ఎత్తి క ష్ణి డి పేకి లంపీ ంచాడ్త . క ష్ణి డ్త చక్రాయు ధంతో నర కుడి తల నరికాడ్త .

తల తెగిపిడు తూ క ష్ణి డిని విష్ణి మూా స్తితించు తూ నరకాసి ర డ్త , తన జ్ఞాపికార్థం లోకులు తన నిర్యాణాన్ని పిండగ జర్తు పిూ కోవాలని వరం కోర్త కున్నాడ్త .

నరకాసి ర సింహారం జరిగిన రోజు నరక చతు ర్దశి, వు ర్నాడ్త నరకపాలన అంతరించిన దీపావళి పింధు గలు ఏర్పడ్డాయి .

నరకుడి కువూ ర్తు డు భగదత్తుడిని పిట్టా భిషిక్తుణ్ణి చేసీ, అదితి కుండలాల్ని పిూచ్చు కొని, సిత్యాక ష్ణిలు ద్వారకకు చేరార్తు .

ఒకనాడు క ష్ణి డు ర్తు క్మిణీదేవి వు ంది రంలో ఉండగా, నారదు డు వచ్చి పారిజాత పిూష్పాన్ని ఇచ్చాడు . క ష్ణి డు దాన్ని ర్తు క్మిణి కిచ్చాడ్త . అది తెలిసీ సిత్యభావూ దేవి అలి గింది. పారిజాత వ ాన్నే ఆవు ఇంట నాటు తానని క ష్ణి డ్త బు జ్జగించాడ్త .

అదితి కుండలాల్ని ఇచ్చే పినిగా, సిత్య భావు తో క ష్ణి డు గర్తు త్మంతు నిపైదేవలోకం వెళ్ళాడు. అదితి కుండలాల్ని అప్పగించి, సిత్యతో నందనవనవిహారం చేస్తూ క ష్ణి డు పారిజాత వ ాన్ని పేకలించాడ్త .

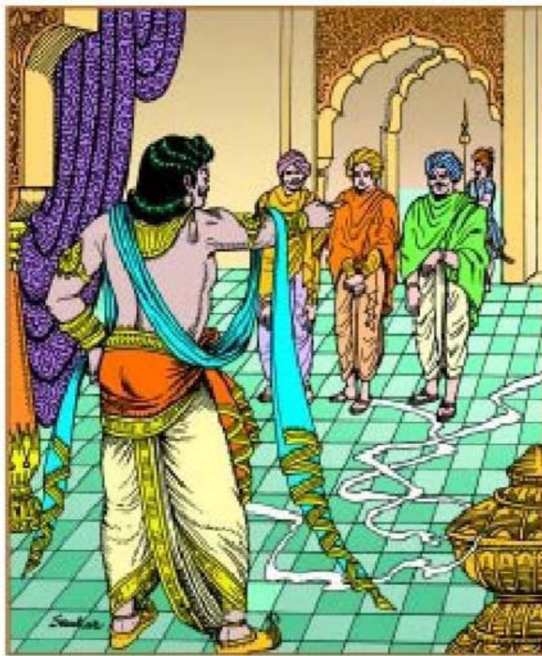
సిత్యాక ష్ణిలు పారిజాతాపిహరణం చేసీ వెళ్తూంటే, దేవేంద్రుడు యుద్ధానికి వచ్చాడు. ఇంద్రు డు విసీరిన వజ్రాయు ధం గర్తు త్మం తుడి రెక్కకు తాకగా ఒక ఈకను విదిలించి వదిలాడ్త . ఇంద్రు డు గర్వభంగం పోంది, క ష్ణి డు న్నంతకాలం, పారిజాత వ ం భూ వ్మీద ఉంటు ందని చెప్పాడు.

సిత్యభావు అంతఃపిూరోద్యానవనంలో పారి జాత వ ం పై లతో వికసించింది.

కృష్ణుడు పుత్రప్రాప్తి కోసం కైలాసానికి వెళ్ళి తపిస్సు చేసీ శివాను గ్రహం పొందాడ్త . ఆ అదను లో సాల్వుడ్త , పౌండ్రకుడ్త ద్వారకా వాసి లకు అలజడి కలిగించార్తు . క ష్ణి డు వారిని వధించాడు .

దంతవక్రుడ్త చచ్చిన వారికి ఉత్తర క్రియలు జరిపీ తిరిగి వస్తూ ండగా క ష్ణి డ్త ఎదు ర య్యా యడ్త . పిట్టరాని ఆగ్రహంతో గదను ఎత్తి దంతవక్రుడు క ష్ణి డిపైలంపీ ంచాడు .

క ష్ణి డతడిని సింహరించగా వెలువడిన విజయు ని అంశ జ్యోతిరూ పింలోక ష్ణి డిలో చేరింది.

కృష్ణుడికి ప్రద్యుమ్నుడు మొదలైన పెక్కు వు ంది కువూ ళ్ళ కలిగారు . ప్రిద్యువ్నుడి కుమారుడైన అనిరుద్ధుణ్ణి కలలో బాణా సురుడి కుమార్తె ఉష చూసి మురిసింది. ఆమె చెలికత్తె చిత్రలేఖ శాంబరీ మాయా ప్రిభావంతో, అనిరు ద్ధ డిని ఉషి అంతఃపురా నికి తెచ్చింది. ఉషి అతణ్ణి వరించింది.

బాణాసు రు డు అనిరు ద్ధ ణ్ణి నాగపాశంతో బంధించి చెరలో పేట్టాడు . వు నవడి కోసం కష్ణుడు యు ద్ధానికి వచ్చాడు . శివుడు బాణు డి కోసం కష్ణుడితో యు ద్ధంచేసీ చిత్తు గా ఓడి పొయూ డు .

కృష్ణుడు బాణాసురుడివెయ్యిచేతులలో రెండు మిగిల్చి, మిగతా వాటిని నరికాడు . బాణాసు రు డు శరణాగతుడై కష్ణుడితో వియ్యవు ందాడు . ఉషానిరు ద్ధుల కళ్యాణం జరిగింది. దాిణంలోని అసు రు లకూ, ఉత్తరం లోని రాజులకూ సింబంధ బాంధవ్యాలు ఏర్పడి సమైక్యత వర్ధిల్లింది.

కష్ణుడు పాండవులకు అండగా నిల బడ్డాడు . బలరావు డికి సివ్మతం కాకపోయి నా కృష్ణుడు చెల్లెలైన సుభద్రను అర్జునుడితో వివాహిం జరిగేలాగ సిహాయ ం చేశాడు .

బావవు రదు ల్యైన కష్ణార్జు ను లు ఖాండవ దహిను జరు గ తు న్నప్పుడు ఆ వనంలో ఉన్న రాసి వు హాశిల్పివు యు డిని కాపాడారు . వు యు డు పాండవులకు గొప్ప సిభను నిర్మించు తాసన్నాడు .

అగ్నిదేవుడు కష్ణుడికి సు దర్శనచక్రాన్నీ పాంచజన్య శంఖాన్నీ, అర్జు ను డికి గాండీవ ధను స్సునూ , అయు తూ ణీరాల్నీ, దేవదత్త శంఖాన్నీ సివు ర్పించాడు .

ధర్మరాజు రాజసూ యు యూ గం తల పేట్టాడు . జరాసింధు ణ్ణి అంతం చేయు వలసీన సివు యు ం వచ్చింది.

కష్ణుడు , భీవూ ర్జు ను లు వూ రు వేషాలతో గిరివ్రజపురం చేరి, అతిథు లు గా జరాసింధు డి మందిరానికివెళ్ళారు.

జరాసింధు డు , బకాసు రు డు , దు ర్యోధ ను డు , కీచకుడు , భీవు డు సివు బలు లు . వీరిలో ఒకడి చేతనే వు గిలిన నలు గు రూ చంపిబడతారనే సింగతి కష్ణుడికి తెలు సు . అదివరకే భీవు డు బకాసు రు ణ్ణి చంపాడు కను క, భీవు డే జరాసింధు ణ్ణి చంపాలి. జరాసంధుడు అస్త్రశస్త్రాలతో చావడు. అతని శరీరాన్ని రెండుగా చీల్చి చంపాలి.

తావు భోజనానికి బదు లు , తవు లో ఏ ఒక్కరితోనైనా మల్లయుద్ధాన్ని కోరివచ్చామని

కృష్ణుడు చెప్పాడు. జరాసంధుడు వాళ్ళెవరై నదీ గ్రహించాడు.

''కృష్ణా! నీవు నాకు వెరచి ప్రవర్షణ గిరికి పారిపొయ్యి న వాడివి. అర్జును డు అర్భకుడు. భీముడే నాకు సరియైన జోడీ!'' అన్నాడు జరాసింధు డు.

భీవు డికీ, జరాసింధు డికీ వు ష్టి యు ద్ధం, వు ల్లయు ద్ధం పూ రుగా జరిగింది. భీవు డు క ష్ణి డి ఆదేశసంకేతం ప్రకారం జరాసింధు ణ్ణి రెండు సమభాగాలు గా చీల్చి, అవి తిరిగి క లు స్తు కోకుండా వాటి ని అపసవ్యంగా వేరు చేశాడు. ఆ విధంగా క ష్ణి డు భీవు డిచేత జరాసంధుణ్ణి అంతమొందించాడు.

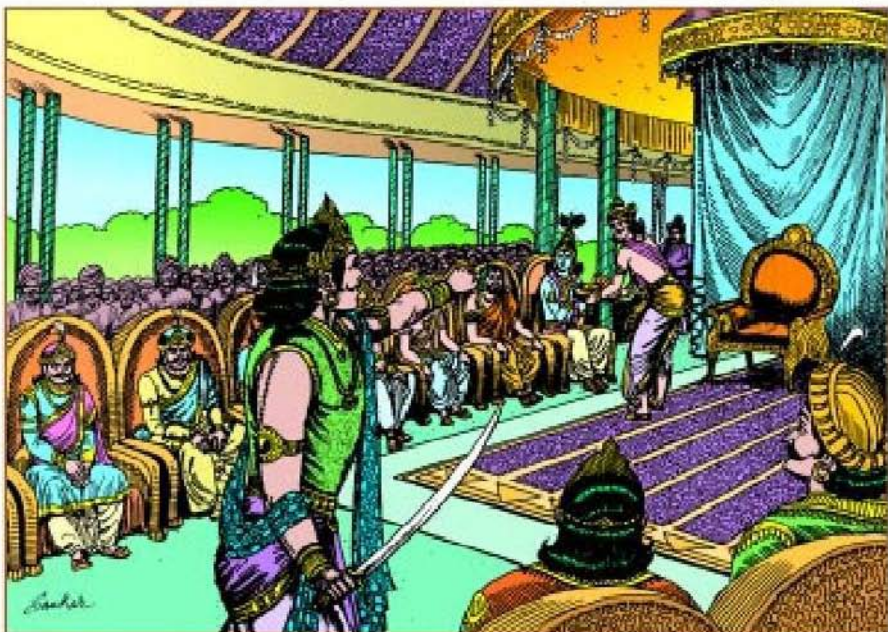
భీష్ముడు చెప్పగా ధర్మరాజు రాజ సూయానికి అగ్రపెరాన్ని, అగ్రతాంబూ లాన్ని క ష్ణి డికి ఇచ్చాడు.

సిభా వు ధ్యంను ంచి శిశు పాలు డు లేచి అధిక్షేపించాడు. కత్తిదూ సీ పాండవులనూ, క ష్ణి డినీ హితవూ రు స్తానన్నాడు. పెళ్ళి కూతు ర్ని ఎత్తు కుపొయ్యి న క ష్ణి డు దొంగ, కులహీను డు అంటూ దూ షించాడు.

అప్పటికే శిశు పాలు డి అపరాధాలు నూ రింటికి వు ంచిపొయ్యా యి.

క ష్ణి డు చక్రంతో శిశు పాలు డి తల ఖండించాడు. శిశు పాలు డి నుంచి జయు డి అంశ జ్యోతిరూపంలో కృష్ణుడిలో ఐక్యమైంది. జయ విజయుల మూడవ జన్మ సమాప్తమై, వారి శాపం తొలగి విష్ణు ద్వారపాలకులుగా వైకుంఠాన్ని చేరారు.

దు ర్యోధను డు పాండవులకు వు యు డు నిర్మించిన వు య సిభను చూ సీ అబ్బుర పడు తూ, అనేక భంగపాట్లు పడ్డాడు. రత్నకం

బళవ్రు పిరచి ఉన్నదను కొని అఢు గ్ర వేసీ నీటిలో పిడ్డాఢ్రు . అది చ్రూ సీ ద్రౌపిది నవ్వింది. ధ్రు ర్యోధన్ర ఢ్ర అవమ్రా నుతో కువ్రి లిపొయ్రా ఢ్ర . శకుని అతన్ని ఓదార్చి పాండవమ్త్రీ ద్రౌపిదినీ ధ్రు ర్యోధను డికి బానిసిల్రు గా చేస్తానన్నాఢ్రు . ధర్మరాజును ఎలాగైనా వెంటనే జూదానికి రప్పించవ్రు న్నాఢ్రు .

కుచేల్రు ఢ్రు క ష్ణు డి బాల్యాస్నేహిత్రు ఢ్రు . క ష్ణబలరావ్రు ల్రు సాందీపిణి దగ్గర విద్యాభ్యాసిం చేశార్రు . కుచేల్రు ఢ్రు సిహివిద్యార్థి.

అధిక సింతానంతో, బదరికంతో క ంగి పొత్రూ న్న ఆ బ్రాహ్మణ్రు ఢ్రు భార్య సిలహాతో క ష్ణు ణ్ణి కల్రు స్రి కోడానికి బయ్రు ల్రు దేరాఢ్రు . అతని భార్య ర్రు చికరంగా కొద్ది అట్రు కులను చేసీ చిన్న వ్రూ టగట్టి ఇచ్చింది.

అష్టివ్రు హిష్రి ల్రు సువిస్తూ్రండగా సోధోపిరి భాగంలో త్రూ గ్రు ట్రూ య్రె ల ఊగ్రు త్రు న్న క ష్ణు ఢ్రు ధ్రూ రాన వస్తూ్రన్న కుచేల్రు డిని చూసి పాదచారిగా ఎదురేగివెళ్ళి, బాల్య వి త్ర్రు ణ్ణి గాఢాలింగనం చేస్రి కొని, వ్రు ంది రానికి తోడ్కొనివచ్చి, తన సింహాసినం వ్రీ ద కూర్చుండబెట్టాఢ్రు .

క ష్ణు డి ఎనవ్రు ంఢ్రు గ్రు ర్రు దేవేర్రు ల్రు కుచేల్రు డికి సివ్రు స్తి వ్రు ర్యాదల్రు చేశార్రు . క ష్ణు డి ఆదరానికి ఆనందపారవశ్యంలో వ్రు నిగిన కుచేల్రు డి చేతన్రు న్న అట్రు కుల వ్రూ టను క ష్ణు ఢ్రు తీస్రి కుని, వ్రూ ట విప్పి పిడికిలి నింఢ్రు గాతీసీ, ఆప్యాయ్రు ంగా ఆరగించాఢ్రు . అష్టివ్రు హిష్రి ల్రు వ్రి గిలిన వాటిని పించ్రు కొని తిన్నార్రు .

కుచేలుడు తానెందుకు వచ్చాడో మరచి పొర్రు న ఆనందంతో, క ష్ణు డిని వ్రు నస్రి లో వ్రు రీ వ్రు రీ తలంచ్రు కొంట్రూ , తిర్రు గ్రు ప్రయ్రాణవ్రె ఇంటికొచ్చేసిరికి గ్ర ర్తు పిట్టలేక పొయ్రా ఢ్రు .

అతని చిన్న ఇంటికివ్రా ర్రు గా గొప్ప భవనం! ఆ భవనానికి వెండి బంగారాల జిలుగుల గోడల్రు , రత్నాల్రు పొదిగిన స్తింభాల్రు కనిపించాయి. అతని భార్య ఆభరణాలతో మెరిసి పొత్రు న్నది. పిల్లల్రు పిట్టు బట్టలతో వసింతులో కుష్రి వ్రూ ల్లాగ ఆనుదుగా ఆఢ్రు కొంట్రు న్నార్రు . అష్టిసిర్రు ల్రు అతని ఇంటి నింఢ్రు గా వెల్లివిరిశార్రు . కుచేల్రు ఢ్రూ , అతడి భార్యాపిల్లల్రూ క ష్ణు డి క పావిశేషాన్ని కొనియ్రా ఢ్రు త్రూ భక్తి తత్పర్రు లైస్రి ఖించార్రు .

సుప్రసిద్ధం కాని సుందర ప్రదేశాలు:

భవాని - నదీ మధ్యంలో అందాల దీవి

నాలుగు వైపులా నీళ్ళతో చుట్టబడిన భూభాగాన్ని దీవి అంటామన్న సంగతి మనకందరికీ తెలుసు. బంగాళాఖాతంలోనూ, అరేబియా సముద్రంలోనూ ఉన్న అండమాన్-నికోబార్ దీవులు, లక్షద్వీప్, మినీకాయ్ దీవుల గురించి భూగోళం పాఠంలో చదువుతున్నాం. సముద్ర మధ్యంలోనే కాకుండా మనదేశంలో కొన్ని నదుల మధ్యకూడా దీవులు ఉండడం విశేషం. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం కృష్ణానదిలో ఉన్న భవానీ దీవి అలాంటివాటిలో ప్రధానమైనది. ఈ అందాల దీవి విజయవాడకు నాలుగు కి.మీ. దూరంలో నదీ జలాల మట్టాన్ని ఒకే తీరుగా ఉంచే ప్రకాశం బ్యారేజికి సమీపంలో ఉన్నది.

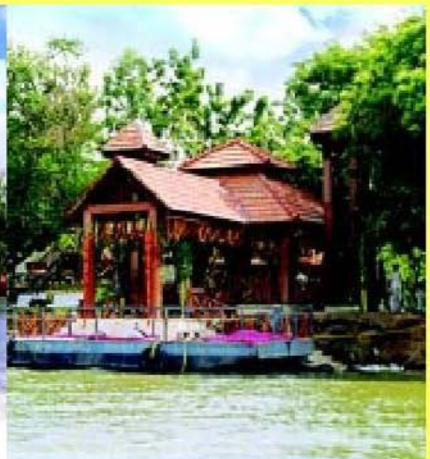
రోజూ బెర్హామ్ పార్క్ నుంచి వెళ్ళే పడవలలో ఈ సుందరమైన దీవిని చేరుకోవచ్చు. పడవ నదీ జలాలలో కొంతదూరం ముందుకు సాగి వేగం పుంజుకుంటున్నప్పుడే దీవి మనకంటబడడం ఆరంభమౌతుంది. నీళ్ళపై తేలుతూన్న స్వర్గంలాంటి ప్రశాంత సుందరమైన ఈ దీవి అందచందాలను దూరం నుంచి చూస్తున్నప్పుడే ముగ్ధులుకాక తప్పదు. మరీ పిల్లలకయితే నదీ ప్రయాణమే అద్భుతమైన అనుభవాన్నిస్తుంది. పడవ ప్రయాణం తరవాత దీవిలో అడుగు పెట్టగానే, ప్రకృతిమాత ఒడిలో ఉన్న అనుభూతిని పొందుతారు. ఇక్కడ భూగోళం విభిన్న పార్శ్వాలను అధ్యయనం చేయవచ్చు.

కృష్ణా, గోదావరీ నదుల మధ్య చిన్న చిన్న దీవులు చాలా ఉన్నాయి. వాటిని లంకలు అనడం పరిపాటి. వీటన్నిటిలోకీ చాలా పెద్దదీ, అడవులతో, కొలనులతో, పిచ్చికబయళ్ళతో నిండినదీ ఈ భవానీ దీవి. అందుకే ఇది ఒకరోజు వినోదయాత్రకు చాలా అనువైనది. భవానీ దీవి విలక్షణమైన జీవావరణ పర్యాటక కేంద్రంగా రూపొందడానికి ఇవన్నీ దోహదం చేస్తున్నాయి.

ప్రముఖ వ్యాపార కేంద్రంగా వెలుగొందుతూన్న విజయవాడ నగరానికి దేశంలోని అన్ని ప్రాంతాల నుంచీ రవాణా సౌకర్యాలున్నాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర రాజధాని హైదరాబాదుకు ఇది 275 కి.మీ. దూరంలో ఉన్నది.

సమయస్ఫూర్తి

ఒక ఊళ్ళో భద్రయ్య అనేవాడు హస్తి సాముద్రికంలో చాలా గట్టివాడు. ఆ చుట్టు పక్కల గ్రామాలలో భద్రయ్యకు చెయ్యి చూపించనివాడు లేడు. అతను చెయ్యి చూసి మనిషి మనస్తత్వం ఎటువంటిదైనదీ, ఆ మనిషికి లోగడ ఏమేమి జరిగినదీ, ముందు ఏమి జరగబోయేదీ చూసినట్టు చెప్పేవాడు.

హస్తిసాముద్రికం వృత్తిగా పెట్టుకున్న వాళ్ళు భద్రయ్య పేరు ప్రతిష్ఠలు విని, అతనికి వెరచి, అతనుండే గ్రామం ఛాయలకు వెళ్ళేవారు కారు. ఎవరన్నా పొరపాటున వస్తే భద్రయ్య వాళ్ళను పిదిమందిలోనూ పరీక్షకు పెట్టి, మూడు చెరువుల నీళ్ళు తాగించి మరీ గ్రామం నుంచి బయటికి పంపేవాడు.

భద్రయ్య సంగతి తెలియక రామశాస్త్రి అనేవాడు చేతులు చూసి ప్రశ్నలు చెబుతానంటూ ఆ గ్రామానికి వచ్చాడు. రామశాస్త్రి ఊళ్ళోకి వచ్చేసరికి గ్రామ చావిడి వద్ద భద్రయ్య నలుగురితోపాటు చేరి లోకాభిరామాయణం మాట్లాడుతూ కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు.

రామశాస్త్రి కూడా చేతులు చూసేవాడని తెలియగానే భద్రయ్య, "ఏమయ్యా, నువ్వు ఏయే గ్రంథాలు చదివావు? నీ గురువు గారెవరు? హస్తిసాముద్రికంలో ఏయే విభాగాలు నీకు తెలుసు? అసలు నీదే ఊరు?" అని ప్రశ్నలు వేశాడు.

"అయ్యా, నేను హస్తిసాముద్రిక శాస్త్రం చాలా కొద్దిగా చదివాను. నాకు తెలిసినది బహుకొద్ది. తెలిసినంతవరకే ప్రశ్నలు చెప్పి పొట్టపోసుకుంటున్నాను. ఇక ఊరా? పుట్టి పెరిగిన ఊరు ఏనాడో వదిలేశాను. ఎక్కడ పొట్టగడిస్తే, అదే నా ఊరు," అన్నాడు రామశాస్త్రి అణకువగా.

అతని అణకువ చూసి భద్రయ్య రెచ్చిపోయి, "నీ మిడిమిడి జ్ఞానం చూసి ఈ ఊళ్ళోవాళ్ళు డబ్బులిచ్చేటంత వెర్రివాళ్ళు కారయ్యా! నా సంగతి నువ్వు వినలేదు

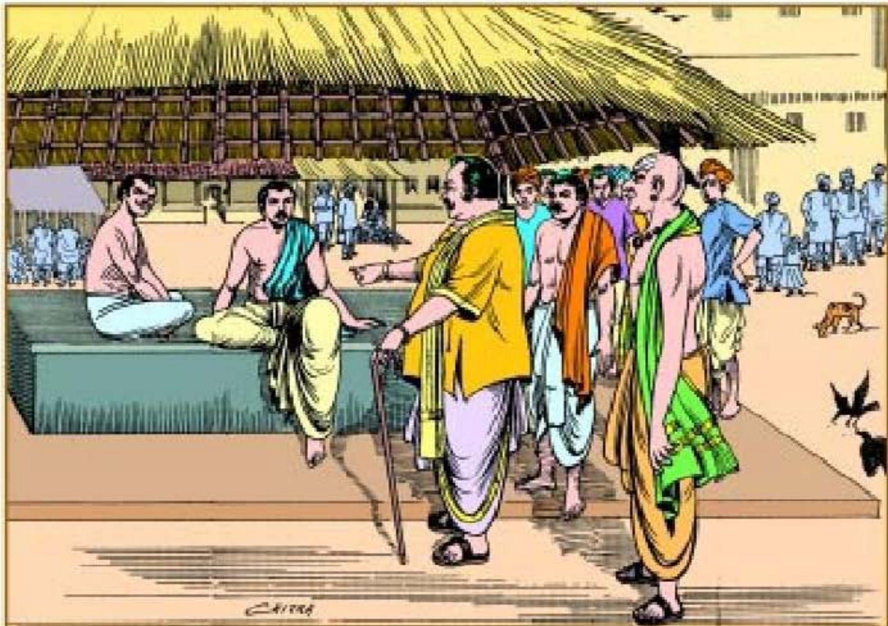
కాబోలు. హస్తసాముద్రికంలో అందెవేసిన చెయ్యిని నేనుండగా నీకు ఈ ఊళ్ళో మంచి నీళ్ళు కూడా పుట్టవు. అందుచేత మర్యాదగా బతుకు!" అని నిష్ఠురంగా అన్నాడు.

అది విని రామశాస్త్రికి కోపం వచ్చింది. ఈ భద్రయ్య అహంకారాన్ని అణచకుండా వెళ్ళరాదనుకుని అతను, "అయ్యా, ఎవరంతటి వారు వారు! నేను మీకన్న గొప్పవాణ్ణని ప్రగల్భాలు పలకలేదు. కాని మీరు ఏ ఆధారమూ లేకుండానే నన్ను తీసిపారేశారు. తరతమ భేదాలు నిర్ణయమయ్యేది పరీక్షలో గదా? మీకు నాకన్న ఎక్కువ తెలిసినట్టు ఏ ఆధారం మీద చెబుతున్నారు?" అని అడిగాడు.

అక్కడ చేరినవారు రామశాస్త్రి చెప్పినది సబబేననీ, ఇద్దరూ ఎరగని మనిషి చెయ్యి చూసి ఆ మనిషిని గురించి చెబితే, ఎవరు చెప్పినది సరిగా ఉన్నదీ తెలిసిపోతుందనీ అన్నారు.

వాళ్ళు ఇలా మాట్లాడుకుంటూ ఉండగానే అటుగా ఒక పొరుగూరి మోతుబరి వచ్చాడు. గ్రామ చావడి వద్ద చేరినవాళ్ళు ఆయనను పిలిచి, "అయ్యా, ఒక చిన్న పరీక్ష జరుగుతున్నది. మీరు ఒక్క క్షణం ఇలా వచ్చి, వీరిద్దరికీ మీ చెయ్యి చూపించండి," అన్నారు.

పొరుగూరి మోతుబరి దగ్గిరికి వచ్చి చెయ్యి చాచాడు. భద్రయ్య అతని చెయ్యి చూసి, "అయ్యా, ఇది పరీక్ష కనక ఉన్న మాట చెప్పక తప్పదు. మీకు ధనం చాలా ఉన్నది గాని, అంతకు మించిన లోభితనం కూడా ఉన్నది. మీ భార్య ఎలా చెబితే అలా నడుచుకుంటారు," అన్నాడు.

మోతుబరి మండిపడి, ''అబద్ధాల కూత లతో నన్ను అవమానించటానికేనా పిలిచార్ర ?'' అన్నాడు.

రామ శాస్త్రి అతనితో, ''ఆగ్రహించకండి. కొందరు హస్తసాముద్రికమంతా తమకే తెలుసుననుకుంటారు. మీ చెయ్యి నన్ను కూడా చూడనివ్వండి..., ఈ చెయ్యి లక్ష్మి మీద్దుడిది. ఈ రేఖలు గొప్ప ఉదారస్వభావాన్ని సూచిస్తున్నాయి. ఎంతటివారైనా ఈ వ్యక్తి ముందు పిల్లుల్లాగా అయిపోతారు. పూర్వజన్మసుకృతం వల్ల భార్య చాలా అనుకూలవతి!'' అన్నాడు.

ఈ మాటలకు మోతుబరి చెప్పలేనంతగా పొంగిపోయి, ''శబాష్! నా సంగతంతా దగ్గిరుండి చూసినట్టు చెప్పావు. చెయ్యి చూసి చెబితే అలా చెప్పాలి గాని, ఈ రెండో ఆయనలా పిచ్చిపిచ్చిగా మాట్లాడితే ఎలా,'' అన్నాడు.

రామ శాస్త్రి ఆయన చేతిలోకి చూస్తూ, ''మీరు నా శాస్త్రజ్ఞానాన్ని మెచ్చుకుని నాకు ఉంగరం బహుమతి ఇవ్వాలనుకుంటున్నారు. మీ దాతృత్వం జగమెరిగినది గదా,'' అన్నాడు.

ఈ మాటతో మోతుబరి కొయ్యబారిపోయాడు.

రామ శాస్త్రి అది చూసి, ''కొంపతీసి తప్పు చెప్పానా ఏమిటి? ఎందుకు అలా చూస్తున్నారు ?'' అని అడిగాడు.

మోతుబరి తమాయించుకుని, ''అబ్బే, ఏమీ లేదు. నా మనసులో మాట కూడా ఎలా తెలిసిందా అని ఆశ్చర్యం వేసింది,'' అని తన వేలిన ఉన్న ఖరీదైన ఉంగరం తీసి రామశాస్త్రికి ఇచ్చి, తన దారిన తాను వెళ్ళిపోయాడు.

అందరూ రామ శాస్త్రిని రకరకాలుగా పొగడి, అతను పరీక్షలో గెలిచినట్టు అంగీకరించారు. భద్రయ్య ముఖం ముడుచుకుపోయింది.

రామ శాస్త్రి వారితో, ''నిజానికి ఈ భద్రయ్యగారు హస్తసాముద్రికంలో చాలా గట్టివాడే. కాని అదే మత్తిగా గల నాబోటి వాడికి శాస్త్రజ్ఞానం చాలదు. సమయస్ఫూర్తి కూడా ఉండాలి. జ్ఞానానికి లౌక్యం తోడు కాకపోతే అర్థంలేని అహంకారం పెరుగుతుంది. అహంకారం అవమానం తెచ్చిపెడుతుంది,'' అన్నాడు.

23

కనకదుర్గ స్వర్ణ విగ్రహాన్ని రక్షించుకోవడానికి, సుఖదేవుడి కుమార్తె సుకన్య వీరసింహుణ్ణి పెళ్ళాడడానికి అంగీకరించి, సేనాధిపతి రక్షణలో ఏనుగు మీద శాంతిపురికి బయలుదేరింది. మార్గ మధ్యంలో ఒక కోతి సేనాధిపతి మీదికి ఉరకడంతో రక్షకులు చెల్లా చెదరయ్యారు. సుకన్య జయనగరానికి తిరిగి వచ్చింది.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధి అయ్య

సుఖదేవుడు భవనం ముందుకు వెళ్ళి కుమార్తెనూ, మునిశిష్యుడు గోవిందుణ్ణీ చూశాడు.

అతడే నన్నిక్కడికి తీసుకువచ్చాడు, నాన్నా!

సుకన్యా! నువ్వు క్షేమంగా రావడం ఆనందంగా ఉంది!

నువ్వు పెద్ద ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొని కాపాడావు గోవిందా.

నేను ఆశ్రమానికి తిరిగి వెళ్ళడానికి సెలవా మరి!

తండ్రీ కూతుళ్ళు సంతోషంగా సాగనంపారు.

ఒక పెద్ద కోతి హఠాత్తుగా సేనాధిపతి మీదికి ఉరికింది. సైనికులు హడలిపోయి పారిపోయారు.

మొదట నువ్వు వెళ్ళి విశ్రాంతి తీసుకో, తల్లీ...

... ఆ తరువాత అంతా వివరంగా చెబుదువుగాని.

ప్రభూ, మునిశిష్యుడొకడు ఆశ్రమం నుంచి వచ్చాడు.

అలాగే, నాన్నా!

ఆమె అంతఃపురంకేసి తిరగగానే......

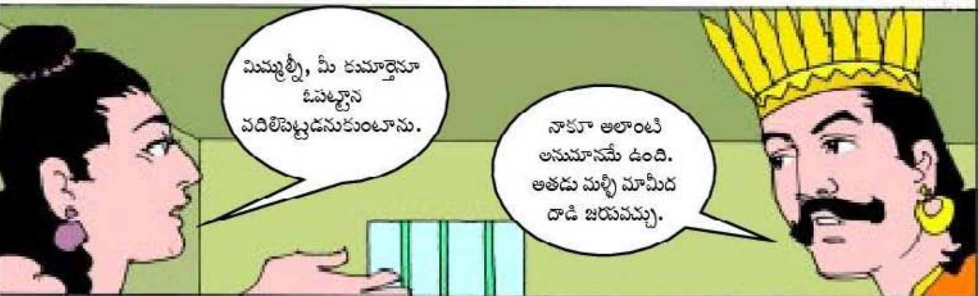
తమరా, ఆర్యా! రండి... రండి...

నమస్కారం!

యువరాజు ఆర్యను చూడగానే సుకన్య మందహాసంతో పులకరించి పోయింది.
ఇంటికి వచ్చిన గొప్ప అతిథిని సత్కరించాలి కదా. వెళ్ళి ఫలాలు తీసుకురా.
అలాగే నాన్నా.

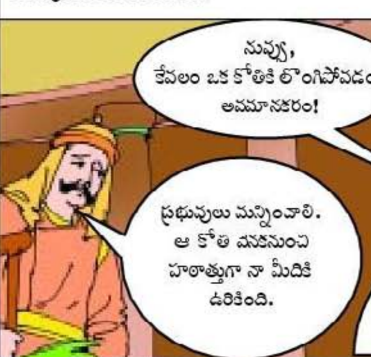

ఆమె క్షేమంగా తిరిగి రావడం నాకెంతో ఆనందంగా వుంది. అమరసింహుడు తీవ్రంగా గాయపడ్డాడు.
అవునవును, ఆ సంగతే సుకన్య చెబుతోంది.

అడవిలో జరిగిన సంఘటన పర్యవసానాలను ఆర్య, సుఖదేవుడు చర్చించ సాగారు.
మీరు చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి.
వీరసింహుడి తరవాతి ఎత్తుగడ ఏమై ఉంటుందా అని ఆలోచిస్తున్నాను.

మిమ్మల్నీ, మీ కుమార్తెనూ ఓ పట్టాన వదిలిపెట్టడనుకుంటాను.
నాకూ అలాంటి అనుమానమే ఉంది. అతడు మళ్ళీ మామీద దాడి జరపవచ్చు.

మీరు మరింత జాగరూకులై ఉండాలి.
నేను ఈ చోటుకు కట్టుదిట్టమైన భద్రతా ఏర్పాట్లు చేస్తాను. నా మనుషులు...
సుకన్య రావడంతో వాళ్ళ సంభాషణకు అంతరాయం కలిగింది.
నువ్వే తీసుకెళ్ళి ఇవ్వు, తల్లీ.
యువరాజుకు ఫలాలూ, పానీయాలు తీసుకొచ్చాను నాన్నా!

ఆ తరువాత ఆర్య, సుఖదేవుడి దగ్గర సెలవు తీసుకున్నాడు.
ఆర్యా! మీ రక్షణపట్ల మీరూ చాలా జాగ్రత్తవహించాలి సుమా!
గురువులతో చర్చించిన తరువాత, నా పథకాలేమిటో మీకు తెలియజేస్తాను.

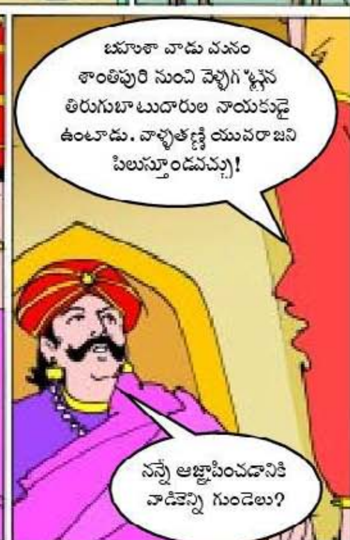

అక్కడ శాంతిపురిలో వీరసింహుడు, తన ఆగ్రహాన్ని అదుపుచేయలేక పోయాడు.
నువ్వు, కేవలం ఒక కోతికి లొంగిపోవడం అవమానకరం!
ప్రభువులు మన్నించాలి. ఆ కోతి వెనకనుంచి హఠాత్తుగా నా మీదికి ఉరికింది.
నీ చేతకాని వివరణలన్నీ నేనిప్పుడు వినదలుచుకోలేదు!

అంతలో ఒక చిలుక వచ్చి వాళ్ళ తలల మీదుగా గుండ్రంగా తిరిగి ఒక బట్టముక్కను జారవిడిచింది.
ఇంకొక సందేశమా?
దాన్ని ఇలా తీసుకురా!

ఒక అంగరక్షకుడు వెళ్ళి దాన్ని తెచ్చి సేనాధిపతి చేతికిచ్చాడు.

ఏ ముంది అందులో? చదువు!
వెళ్ళవద్దు. ఇది యువరాజు ఆర్య ఆజ్ఞ!

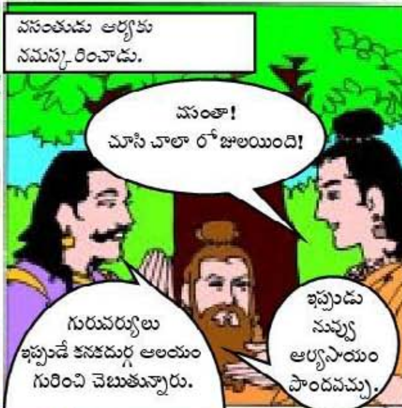

తనను తాను యువరాజునని చెప్పుకుంటూన్న వాడు!
యువరాజు ఆర్య! ఎవడు వాడు?
వాడు ఏ రాజ్యానికి యువరాజు?

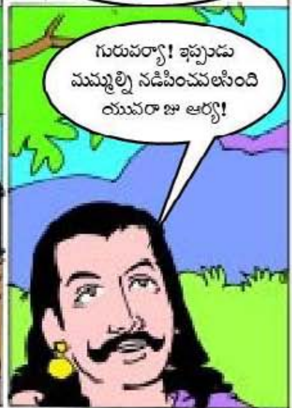

బహుశా వాడు మనం శాంతిపురి నుంచి వెళ్ళగొట్టిన తిరుగుబాటుదారుల నాయకుడై ఉంటాడు. వాళ్ళు తన్నే యువరాజని పిలుస్తూండవచ్చు!
నన్నే ఆజ్ఞాపించడానికి వాడికెన్ని గుండెలు?

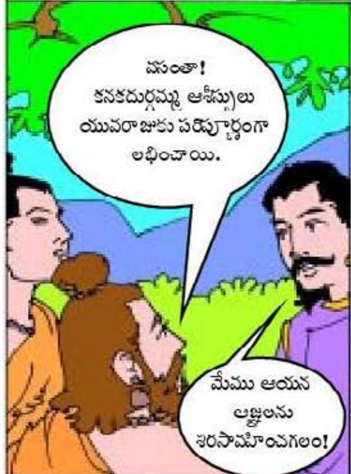

వాళ్ళందరూ పొరుగు రాజ్యమైన అమృతపురిలోనే ఉన్నారు. దానిపైకి దండెత్తుదామా?
మంచి ఆలోచన! దాన్ని కూడా మనరాజ్యంలో కలుపుకుని. అక్కడి సంపద నంతా దోచుకుందాం!

తిరుగుబాటుదారుల నాయకుడు వసంతుడు జయానంద ముని వద్దకు వెళ్ళాడు.
గురువర్యులకు ప్రణామాలు! యువరాజు ఆర్య ఎక్కడ?
దీర్ఘాయుష్మాన్భవ వసంతా! ఆర్య త్వరలోనే రాగలడు.

కనకదుర్గ నూతన ఆలయంలో స్వర్ణవిగ్రహం ప్రతిష్ఠించబడింది. దాని రక్షణ బాధ్యతను ఆర్య స్వీకరించాడు.

వసంతుడు ఆర్యకు నమస్కరించాడు.
వసంతా! చూసి చాలా రోజులయింది!
గురువర్యులు ఇప్పుడే కనకదుర్గ ఆలయం గురించి చెబుతున్నారు.
ఇప్పుడు నువ్వు ఆర్యసాయం పొందవచ్చు.

గురువర్యా! ఇప్పుడు మమ్మల్ని నడిపించవలసింది యువరాజు ఆర్య!

వసంతా! కనకదుర్గమ్మ ఆశీస్సులు యువరాజుకు పరిపూర్ణంగా లభించాయి.
మేము ఆయన ఆజ్ఞలను శిరసావహించగలం!

జయానందముని కొంతసేపు మౌనం వహించాడు.
నాకో అనుమానం ఉంది. వీరసింహుడు ఊరుకోడు. అమృతపురి మీదికి దండెత్తడానికి పథకాలు వేస్తుంటాడు.

ప్రజాసైన్యం అమృతపురిని రక్షించుకోగలదు.
సమయం ఆసన్నమైనప్పుడు, ఆర్య మిమ్మల్ని కలుసుకుని ముందుండి నడిపించగలడు!
త్వరలో వీరసింహుడి పతనం తప్పదు!
-(ఇంకావుంది)

కోణార్క సూర్యాలయం

ఒరిస్సా రాష్ట్రం కోణార్క వద్దగల సూర్యాలయం వు నదేశంలోని వూ నవ నిర్మిత వు హాద్భుతాలలో వు ఖ్యమైనది.

ఈ ఆలయం పూ రీ క్షేత్రానికి ఈశాన్యంగా 53 మైళ్ళ దూరంలో ఉంది. పూరీ నుంచి ఇక్కడికి చక్కని రోడ్డు వూ ర్గం ఉంది. భు వనేశ్వర్ నుంచి కూడా ఇక్కడికి రావచ్చు. ఈ దారి 43 మైళ్ళు మాత్రమే.

పూ రీ జగన్నాథ స్వామి ఆలయూ న్ని తెల్ల ఆలయ వు నీ, కోణార్క సూ ర్యాలయూ న్ని నల్ల ఆలయ వు నీ అంటారు.

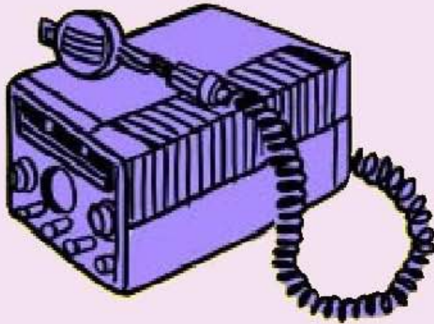
కోణార్క ఆలయూ న్ని క్రీ.శ. 1238–1264 మధ్య ఓఢ్రరాజు మొదటి నరసింహ దేవుడు నిర్మింపి జేశాడు. ఈ ఆలయం ఒక పెద్ద బ్రహ్మాండమైన ప్రవూ ణం కలిగినదై ఉండాలి. ఎందుకంటే ఆలయమంతా శిథిలమైపోగా ఈనాడు మిగిలివున్న ముఖభాగమే ఎంతో పేద్దదిగా ఉండి, చు ట్టుపక్కల ఎంతో దూ రానికి కానవస్తున్నది!

ఈ ఆలయం మీ ద సహజ ప్రవూ ణంగల సింహాలూ, ఏను గు లూ, అనేక ప్రతిమ లూ అద్భుతంగా చెక్కి ఉన్నాయి. హిందూ ఆలయూ లు వేటిలోనూ ఇలాటి ప్రతిభగల కళా, శిల్పమూ, వాస్తు వైచిత్రి కనిపించదని ప్రవీణు లు భావిస్తున్నారు.

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన వీచికలు :

హ్యామ్ రేడియో

వైజ్ఞానికంగా, సాంకేతికంగా వు నం ఎంత అభివ ద్ధి సాధించినప్పటికీ, ప్రక తి విజ ంభించినప్పుడు ఎదిరించ లేకపొతు న్నాం. ప్రక తి వైపరీత్యాలు ఏర్పడినప్పుడు జీవితాలు అతలాకుతలమై పోతున్నాయి. అందువల్ల అవి రావడానికి వు ందే వాటిని పసిగట్టి, ఆ సింగతిని సింబంధిత ప్రాంతాలకు వు ందు గానే హె చ్చరించడం ఒక్కటే తరు ణోపాయు ంగా కనిపిస్తు న్నది. తు పాను లాంటి సివు యా లలో సైతం సివహ చార పిరికరాలు దెబ్బతింటున్నాయి. అలాంటి సివు యా లలో ప్రపించ వ్యాప్తంగా ఏ మారుమూల ప్రాంతానికైనా సరే సివూ చారాన్ని పింపిడానికి తగిన పిరిష్కారంగా హ్యావు రేడియో ఉంటు న్నది.

హ్యావు రేడియో అంటే ఒకే సెటలో రేడియో ట్రాన్స్మిటర్‌తో పాటు రిసెవర్ కూడా అవు ర్చిన పిరికరం. ఇంటినుంచే రేడియో కేంద్రాన్ని నడపడంలాంటిదన్న మాట. హ్యామ్ రేడియో సెట్ పనిచేస్తున్నప్పుడు, ఒక ఛానల ద్వారా అదే ఛానల ట్యూ న చేసి ఉన్నవారికి ప్రపంచంలో ఎక్కడవున్నా రేడియో సవూ చారాన్ని పింపిడం, వారు పిరా సివూ చారాన్ని అందు కోవడం చేయ్యు వచ్చు. అంటే ఇది దాదాపిుఅన లైవ ఛాటింగ్ లాంటిదన్న వూ ట. అందు లో కంప్యూటరకు బదు లు ఇందులో రేడియో సెట్ ద్వారా జరుగుతుంది.

మన పరిసరాలు :

టారంటులా

టారంటెల్లా నాట్యం గు రించి వీు రెప్పుడైనా విన్నారా? మధ్య యుగాలలో ఆరంభమైన ఈ నాట్యం ఈనాడు ఇటాలియ్ు న జానపిద సింగీతంలో భాగంగా ఉంటు న్నది. టారంటూ లా అంటే ఒళ్ళంతా రోవూ లతో చాలా భయు ంకరంగా కనిపించే అతి పెద్ద సాలెపుు గు. ప్రాణాంతకమైన ఈ విషకీటకం కాటుకు గురైనవాడు భరించరాని బాధతో వేసు గెంతు ల్లా ఉంటాయు ట టారంటెల్లా నాట్యంలో వేసే తొలిఅడుగులు.

దక్షిణ యూరపుకు చెందిన ఈ కీటకాలు చాలా విషపూరితమైనవని ఆ కాలంలో నమ్మేవారు. ఆ కీటకాల కాటుకు గురైన వ్యక్తి 'టారంటిజం' అనే రుగ్మతకు లోనయ్యేవాడు. కాటుకులోనైనరోగి అచేతనంగా పడిపోయే వాడు . అలాంటి వ్యక్తి దగ్గర, సింగీతం వాయి ంచి అతడు లేచి బాగా అలిసిపోయే ంత వరకు నాట్యం చేసేలా పిురికొల్పేవారట. అదొక్కటే (అప్పట్లో) వారికి తెలిసిన వైద్యం!

అయి నా, టారంటూ లా కాటు కీటకాలకూ, చిన్న చిన్న జంతు మాత్రకూ ప్రాణాంతకవే తప్ప, వు వు షు లకు కాదని ఇవాళ అందరికీ తెలు సు .

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

మీకు తెలుసా?

రొట్టె ప్రాచీనత

కొత్తరాతి యుగం నుంచే మానవుడు ఏదో ఒక రూపంలో రొట్టెను తింటున్నాడు. ఆశ్చర్యంగా ఉంది కదూ ?

తొలిరోజులలో ధాన్యాన్ని పిండి చేసి, నీళ్ళు కలిపి, నిప్పుల మీద కాల్చి రొట్టెలు తయారు చేసేవారు.

ఇవాళ్టి రోజుల్లో మనం ఒక విధమైన మొక్కల ఫంగస్ అయిన ఈస్ట్ కలిపిన రొట్టెలను తయారు చేస్తున్నాం. ఇలాంటి రొట్టెలను ఈజిప్టులోనే మొట్టమొదట తయారు చేశారు. వారి నుంచి గ్రీకులు దీనిని నేర్చుకున్నారు. రోమ్ లో క్రీ.పూ. 150 ప్రాంతంలో 'బేకర్స్ గిల్డులు' ఏర్పడ్డాయి. ఈజిప్టులోని అతి ప్రాచీనమైన పిరమిడ్లలో క్రీ.పూ. 4000 నాటి రొట్టె కనుగొనబడింది.

టహీటీకి చెందిన 'రొట్టె పండు' తాజా రొట్టెలాంటి వాసనా, రుచీ కలిగి ఉన్నది.

మనదేశం గురించి తెలుసుకుందాం

ఈ నెల క్విజ్‌లో కొన్ని 'విదేశ' అంశాలను చూద్దాం

1. గోవా, డయ్యూ, డామన్‌తో పాటు మన దేశంలో ఏ ఏ భాగాలను ఒకప్పుడు పోర్చుగీసులు పాలించారు ?

2. తూర్పు తీరంలోనూ, పడమర తీరంలోనూ ఉన్న ఏకైక కేంద్ర పాలిత ప్రాంతం ఏది?

3. పనాజీ ఏ రాష్ట్ర రాజధాని?

4. అరబ్-భారత వంశాలకు చెందిన ముస్లిం ప్రజలు మన దేశంలో ఏ ప్రాంతంలో ఉంటున్నారు ? వాళ్ళ పేరేమిటి?

(సమాధానాలు 70వ పేజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫొటోలకు ఒక్క మూటలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగానివ్యాఖ్యలు రాయ్య గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

NARAYANAMURTHY TATA

NARAYANAMURTHY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషిన పొుక్కార్డు పేస రా సి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మూ కు అందేలా పింపాలి. పొటీ ఫలితాలు జూలై 2005 సించికలో ప్రచు రిస్తాం.
ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహు మూ నం.
ఫొటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమా మ, 82, డిఫేన్సఆఫెసిర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600097.

అభినందనలు

మార్చ్ నెల పోటీ ఫలితాలు

బి. కీర్తన
కేరాఫ డా. బి. ఎమ. ప్రభాకర్
221/2, గాంధీనగర్
బెంగు ళూ రు - 560 009

మొదటి ఫోటో : ఎందు లకీ వత్తనం?
రెండవ ఫోటో : విందుకదా సంగీతం!

సమాధానాలు

1. దాద్రా & నాగా హవేలీ
2. పాండిచ్చేరి (పూణా)
3. గోవా
4. లక్షద్వీప్ దీవులు-మోప్లాస్

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

వ్యర్థపదార్థాల నుంచి అందం!

పుష్ప ప్రదర్శనలో సోనియా ఖన్నా గులాబీలు ప్రథమ బహుమతిని గెలుచుకున్నాయి. అద్భుతమైన ఆ పుష్పాల సౌందర్యాన్ని చూసి వీణ, ఆమె తల్లి అవాక్కయిపోయారు.

"ఆహా! నీ వేళ్ళల్లో ఏదో మంత్రజాలం ఉంది సోనియా," అంటూ అమితాశ్చర్యాన్ని వెలిబుచ్చిన వీణ తల్లి, "లేకుంటే నేనెంత శ్రద్ధ తీసుకున్నా నా గులాబీలు నీ గులాబీల్లా అందంగా రావడం లేదెందుకని?" అని అడిగింది.

"నాతో వచ్చారంటే ఆ రహస్యం ఏమిటో మీకు చూపిస్తాను," అంటూ సోనియా తోట కేసి నడిచింది. వీణ, ఆమె తల్లి సోనియాను అనుసరించారు.

"ఆహా, ఎంత అందమైన డాలియాలు, కలువలు అత్తయ్యా," అన్నది వీణ పట్టరాని ఆశ్చర్యంతో.

"చాలా థాంక్స్, వీణా!" ఇప్పుడు డాలియాల కుండీ కేసి జాగ్రత్తగా చూడు," అన్నది సోనియా ఖన్నా.

దానిని చూడగానే ఆశ్చర్యంతో, "ఉల్లిపాయల పొట్టు.... గుడ్డు పెంకులు... ఏమిటీ చెత్తా చెదారం!" అన్నది వీణ.

"అవును, అది చెత్తాచెదారమే. అయితే చాలా ఉపయోగకరమైనది," అన్నది సోనియా ఖన్నా నవ్వుతూ. "వంటగది వ్యర్థ పదార్థాలు బయోడిగ్రేడబుల్ పద్ధతిలో కంపోస్ట్‌గా మారి మంచి ఎరువుగా తయారవుతాయి. మామూలుగా మనం అవతల పారేసే వాటిని ఉపయోగించి మన మొక్కలను మరింత ఆరోగ్యంతో కళకళలాడేలా చేయవచ్చు," అంటూ ఆమె ప్రకృతిసిద్ధంగా ఎరువులను తయారుచేసే పద్ధతిని వివరించింది.

"చాలా అద్భుతం! మామూలు చెత్తాచెదారం ఇంతగా ఉపయోగపడతాయని నాకు ఇంతవరకు తెలియనే తెలియదు," అన్నది వీణ.

"నేనూ ఇప్పుడే నీ పద్ధతిని అనుసరించడం ప్రారంభిస్తాను. చాలా కృతజ్ఞతలు సోనియా!" అన్నది వీణ తల్లి.

CHANDAMAMA (Telugu) MAY 2005
Regd No. TN/PMG(CCR)-590/03-05
Regd. with Registrar of Newspaper for India No.111/57
Licensed to post without prepayment No.373/03-05 Foreign - WPP. No.374/03-05

